PSD CÂŞTIGĂ LA MUSTAŢĂ ŞI VA GUVERNA GREOI

Andrei BĂDIN

Rezultatele finale ale alegerilor parlamentare din România vor fi date publicităţii în 8 Decembrie. Până atunci avem la dispoziţie două *"exit poluri"*. Deoarece transmitem corespondenţa în 29 Noembrie acestea sunt singurele surse pe care ne permitem să desenăm rezultatul alegerilor parlamentarelor şi al turului întâi al prezidenţialelor. Cele două *"exit poluri"*, unul INSOMAR - Metro Media Transilvania, celălalt realizat de CURS, indică în principiu aceeaşi ierarhie. Problema o constituie diferenţele între scorurile obţinute de *"protagonişti"* alegerilor, Uniunea PSD-PUR şi Alianţa D.A. - PNL/PD. PSD-PUR este creditat cu circa 39-43 la sută din intenţiile de vot, iar D.A. cu circa 33-35%. PRM a obţinut în jur de 11-13%, iar UDMR circa 6 procente. PNŢCD a obţinut în jur de 2 procente, la fel ca şi Partidul Noua Generaţie condus de Gigi Becali, iar formaţiunile conduse de Emil Constantinescu şi Petre Roman au luat fiecare câte un procent. Procentele partidelor care nu au intrat în Parlament urmează să fie redistribuite celor care au trecut pragul electoral de cinci procente.

La Preşedinţie, pentru turul doi s'au *"calificat"* Adrian Năstase şi Traian Băsescu. Şi aici există mici diferenţe între cele două rezultate: Năstase a obţinut în jur de 39-43 la sută, iar Băsescu 34-36%. Năstase a luat practic mai mult decât PSD cu unul - două procente, iar Băsescu a luat atât cât a obţinut şi D.A. la parlamentare. Vadim a luat un scor mai mic decât PRM-ul, în jur de două procente. La fel şi Marko Bela, care a obţinut circa 4 procente. Ceilalţi candidaţi au luat în jur de 1-2 la sută.

Este greu de spus deocamdată dacă aceste rezultate date de *"exit poluri"* vor fi păstrate până la anunţarea finală a rezultatelor. Alegerile locale au arătat că, în general, diferenţele între *"exit-poluri"* şi rezultatele finale sunt importante, au ajuns chiar la 6 procente. Deja, rezultatele preliminare date publicităţii indică o diferenţă mai mică.

Prezenţa la vot a fost de circa 63 de procente, în mediul rural procentul fiind superior celui din mediul urban, fapt care a ajutat PSD-PUR. Semnificativ în analizarea rezultatelor este că 15 la sută dintre cei intervievaţi nu au vrut să răspundă chestionarului.

Interesante sunt studiile sociologice care arată că persoanele cu studii superioare au votat în proporţie de 53 la sută cu Băsescu, 27 la sută cu Năstase şi doar şase procente cu Vadim. Practic, voturile lui Năstase au venit preponderent dela cei fără studii şi o parte importantă dela cei cu studii medii.

Luând ca bază opţiunile din anul 2000, sociologii au indicat şi cum s'au împărţit acum voturile. Din voturile pentru Ilici Iliescu de acum patru ani, 67% s'au dus la Adrian Năstase, 24 la sută la Traian Băsescu şi şase procente la Vadim Tudor. Din voturile pentru C.V. Tudor de acum patru ani, doar 51 la sută au rămas la autointitulatul tribun, 32 la sută s'au dus la Traian Băsescu şi 11 procente la Adrian Năstase.

Continuare în pag. 4

ISSN
0705-8365

Preţul unui abonament anual:
40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 30 Nr. 330 - DECEMBRIE 2004 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

ABSENTEISMUL DELA ALEGERI

Eugen BÂRSAN

Istoria are o viziune care nu ar trebui să fie confruntată de ezitări. Cum, de exemplu, se întâmplă în România cu un mare procent de cetăţeni care ignorează alegerile, încălcând principiul că atunci când nu eşti prezent la capitale datorii cetăţeneşti, nu poţi avea o soartă mai bună. Aşa, de pildă, ezitarea de a fi luat parte la alegerile legislative şi prezidenţiale ţine ţara în valul absenteismului, care lasă drum liber trenului PSD.

Românii, în locul şansei de trezire, se şterg la ochi pentru a rămâne în ghinionul de care au parte cu vanităţile neocomuniste, infame şi incapabile de reforme. Dar capabile să mimeze o democraţie care zbate pe oameni în sărăcie, minciună şi corupţie, ca pe nişte handicapaţi ai Europei.

Ne mirăm sau nu, uite că, după un deceniu şi jumătate de neocomunism mai sunt Români care absentează la alegeri. Deliberat ori nu, absenteismul favorizează impostura neocomuniştilor. În faţa acestei triste realităţi, să luăm la rând cauzele absenteismului.

1. Lipsa de încredere. Neexistând responsabilitate faţă de electorat, oamenii nu mai vor să fie înşelaţi de guvernanţi care iubesc mai mult puterea decât ţara.

2. Saturarea de faptul că mult explotatoarea corupţie din România, tolerată de guvernanţi, a dus la lehamitea faţă de nomenclaturişti. În special când vine vorba de guvernanţii din *"Primăverii"*, vine şi greaţa.

3. Corupţia tolerată mutilează conştiinţa unor generaţii întregi.

4. Replică la politica de sictir. Dacă în zilele preelectorale toate sunt gigea, promiţătoare şi bune, pentru a se drege busuiocul, după alegeri se răspunde cu sictirul nomenclaturist şi cu replica *"Nu vă priveşte!"*

Oamenii politici români nu-i înţeleg pe cei de a căror viaţă ar trebui să se preocupe. Până şi Tutankamon, *"Regele Soare"*, mai găsea câte o clipă de răgaz şi grijă pentru supuşii săi. Când oamenii au în faţă caricaturi politice ca cele care au pus mâna pe ţară, ei se simt aduşi la linia care îi împinge în absenteism.

continuare în pagina 3

NAŞTEREA DOMNULUI

Pr. Dr. Dumitru ICHIM

Astăzi Hristos se naşte în Betleem. Păstorii coboară de pe dealuri şi găsesc Pruncul culcat în iesle aşa cum le-a spus îngerul. Craii din Răsărit i se închină aducându-i daruri simbolice. Peştera devine un colţ de paradis în care Iisus s'a întrupat. Dumnezeu s'a făcut om pentru ca omul să se îndumnezeiască. La naşterea Lui corurile îngerilor se aud din ceruri ca un cântec de lumină neapropiată: *"Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ între oameni bună învoire!"*

Ceea ce îngerii aduc lumii este o microevanghelie care ne-ar fi de ajuns ca să facem această lume o împărăţie a lui Dumezeu. Mărirea pe care o aducem lui Dumnezeu este singura care ne îmbogăţeşte în dragoste şi lumină. Mărirea este recunoaşterea divinităţii, cunoaştere în dragoste, cugetare cu inima. În locul revoltei satanice, care întoarce spatele lui Dumnezeu, noi acceptăm starea noastră de creatură, Izvorul creaţiei noastre, obârşia noastră din Cuvânt şi astfel în noaptea de Crăciun lăsăm ca în inimile noastre să se deschidă porţile raiului şi împreună cu îngerii să cântăm aceluiaşi Părinte.

Mărirea *"întru cele de sus"* este imn de bucurie, cea mai frumoasă floare şi stea care aduce lumii *"lumina cunoştinţei"*. Cei care slujeau stelelor dela stea s'au învăţat să aducă mărire lui Dumnezeu şi *"să Te cunoască pe Tine Răsăritul cel de sus"*. Astfel îndemnul îngerilor ne arată un răsărit cu totul şi cu totul deosebit de cel al soarelui, un răsărit vertical, de sus şi până'n străfundurile inimii.

Axa strălucirii şi bunătăţii dumnezeieşti trecând prin mijlocul umanităţii se numeşte pace şi împăcare. Dumnezeu se împacă, prin adâncul dragostei, cu creatura sa care pornise pe panta urii, anihilării, revoltei şi distrugerii spirituale. Prin naşterea Fiului Său lumea se luminează, se face lumină în om... Întunericul nu mai poate cuprinde lumina pentrucă *"Părintele luminilor"* a venit să ne crească lumina inimii.

Cum ar putea fi paradisul altfel, decât o *"bună învoire"* între oameni? Ne imaginăm raiul ca o grădină, dar ce rai poate fi mai frumos decât inima care iubeşte? Şi iată Maica Domnului răspunde cu toată inima ei lui Dumnezeu şi devine *"rai de taină"*.

În această noapte a Naşterii Domnului, când *"O, ce veste minunată"* ni se arată din Betleem, când colindele tuturor copiilor din lume se întreţes cu colindele îngerilor parcă auzim glasul Maicii Domnului prin graiul unui părinte: *"Cu mine, prea iubiţii mei fii, dăruiţi inimii Lui primul sărut. Simţiţi cu mine prima bătaie a inimii. Fiţi primii care priviţi în ochii Lui. Ascultaţi primul Lui ţipăt de plâns, de bucurie, de dragoste. Numai mângâierea voastră El o vrea. El cere darul dragostei voastre. Înfăşaţi-I mânuţele şi picioruşele în dragoste; El are aşa de multă nevoie de căldură! Toată răceala lumii Îl înconjoară. Numai căldura dragostei poate să-L aline."* Încă din acea vreme, în fiecare an Biserica reînnoieşte această taină. *"În această sfântă noapte, prea iubiţii mei fii, vreau să vă încredinţez Fiul meu vouă. Îl culc în leagănul inimii voastre. Fie ca focul mare al dragostei voastre să sporească."*

pag.2
DUPĂ 15 ANI
Roxana IORDACHE

Pag.1 & 3
PSD...VA GUVERNA GREOI
Andrei BĂDIN

CUM SĂ SĂRBĂTORIM CRĂCIUNUL
Sergiu GROSSU
Pag.8

pag. 15
MOBILITATE POLITICĂ ÎN MOLDOVA
Vitalie CIOBANU

ŞTIRI INTERNAŢIONALE
Pag. 22 & 23

ULTIMA ORĂ
Pag. 24

editorial

DEMOCRAŢIA FURATA DIN ROMÂNIA

COMENTARII DUPĂ ALEGERILE MĂSLUITE

La ora când scriem aceste rânduri, *"exit polls"* din România arată că nici unul din candidaţii pentru Palatul Cotroceni şi nici un partid sau alianţă nu au obţinut majoritatea. Deci, pentru alegerea preşedintelui va avea loc al doilea scrutin.

A fost o campanie electorală foarte dezorganizată şi confuză, care dovedeşte atât imaturitatea sistemului electoral după decenii de dictatură, cât şi diluarea noţiunii de democraţie. S'au încercat diferite explicaţii în legătură cu această situaţie. De fapt şi de drept, se impune doar o singură explicaţie: a fost teama guvernului că s'ar putea să piardă alegerile. De aceea, pentru a-şi asigura o propagandă favorabilă, a făcut aranjamente cât se poate de diferite cu variate posturi de televiziune sau combinaţii cu ziarişti, aleşi pe criterii diferite, mergând până la ridicola acţiune de a cumpăra întreg tirajul unor ziare, aşa încât să se obţină un control al mass-mediei ca pe vremea comunsimului, din care PSD se trage.

În ţările cu o democraţie matură se poartă discuţii publice între principalii candidaţi prezidenţiali pentru a-şi expune platforma lor electorală, dicuţii moderate de către personalităţi ziaristice respectate. În România, aceste discuţii au evitat problemele esenţiale ale societăţii româneşti, precum şi caracterul moral al candidaţilor, iar discutiile publice între principalii candidaţi au avut o evidentă coloratură balcanică, mahalageasca.

Un lucru pozitiv de remarcat a fost candidatul nou la preşedinţie în persoana lui Ciuhandu, preşedintele Partidului Naţional-Ţărănesc Creştin-Democrat, care s'a prezentat cu o concepţie ideologică bine articulată, coerentă şi de înaltă ţinută morală şi autentic românească, continuând cu respect moştenirea naţională a lui Iuliu Maniu. Din nefericire PNŢCD nu are o bază de mase, aşa că a obţinut aproximativ 2% din voturi. Prezenţa lui Ciuhandu a fost ca o adiere de aer curat, în miasma politică dominată de Năstase şi Băsescu, dar din nefericire irelevantă.

Campania electorală a fost minuţios aranjată de Guvernul Năstase, iar criticile aduse de opoziţie, ca de obicei, nu au fost luate în seamă. Opoziţia este doar o aparenţă, pentru a induce în eroare opinia publică internaţională, îngrijorată de continuarea mascată a vechii dictaturi.

Lupta aspră care se dă între puterile satanice ale răului şi dorinţa vie şi aprigă a poporului român, reprezentat prin întreaga opoziţie mică sau mare, evidentă sau mai reţinută, s'a văzut în această campanie electorală de către toţi cei atenţi la bătăliile care s'au dat până în ultimul moment.

Neocomunismul din societatea românească de azi nu s'a îndurat să lase puterea guvernamentală să-i scape din mână. Chiar în ipoteza că au reuşit, prin fraude sau alte metode specifice lor, pesediştii nu vor avea viaţă lungă, căci Uniunea Europeană nu vine din stepele Rusiei, unde şi astăzi domneşte încă dictatura roşie. Inaderenţa PSD-ului la realităţile naturale şi spirituale ale neamului românesc nu vor mai îngădui supravieţuirea acestei barbarii, care este comunismul, pe pământul în care zac acei care au luptat pentru apărarea acestuia şi s'au jertfit pentru a lăsa moştenirea acelor care poartă steagul credinţei strămoşeşti.

Fraudele la aceste alegeri, conform ziariştilor cinstiţi, au fost tot atât de grosolane şi evidente ca cele recente în Ucraina, mai ales că în România nu au existat observatori străini ca acolo, deşi există mărturii publice referitoare la aceste fraude, din care citâm doar câteva metode: - guvernul controlat de PSD a schimbat cărţile de vot cu unele de plastic pe care timbrele autocolante puteau fi uşor luate şi *"votantul"* putea vota de câte ori avea poftă. Aşa se face că au fost detectaţi mii de *"călători fără bagaje"* aduşi cu trenul sau cu autobuzele, mulţi dintre ei ţigani; - transferuri intense de militari din provincie în Capitală, pentru a asigura controlul numărului de voturi; - crearea de *"societăţi civile"* controlate de PSD pentru a controla crearea de voturi în favoarea PSD, mergând până la plata cu 500 dc mii de lei a unor *"observatori"* PSD care să asigure voturi; - voturi dispărute (Mangalia), buletine de vot dublu faţă de numărul votanţilor (Tulcea), sau buletine gata votate (Iaşi sau Teleorman), ştampile dispărute dela centrele de votare, şefi de secţii de votare plecând acasă cu ştampilele *"votat"* etc., etc., exemplele putând fi continuate ad nauseam. Spre deosebire de începuturile lui Iliescu şi de situaţia de azi din Ucraina, la alegeri nu au mai fost *"invitaţi"*... minerii! În afară de furtul tipic comunist, guvernanţii neocomunişti s'au rafinat şi au aplicat tactica divizării opoziţiei.

Cu toate acestea, neocomunismul nu a putut fura 100% din voturi ca pe vremea pecereului. De aceea va fi al doilea tur de scrutin pentru preşedinţie, deoarece după ultimele cifre, neoficiale încă, situaţia ar fi aceasta: Năstase - PSD/PUR - 40.24%, Băsescu - PNL/PD - 33.89%, C.V.Tudor - PRM - 12.3%. La nivel de parlament şi senat, PSD are un procentaj mai mare, suficient ca să continue şi pe mai departe politica neocomunistă de distrugere a naţiunii române. Este trist că zona rurală a votat mult mai mult pentru PSD, deoarece acolo a existat mai puţin control şi voturile *"repetate"* de către acei turişti votanţi au putut fi efectuate cu uşurinţă.

Nu rămâne decât o singură soluţie: democraţia furată şi siluită de către rămăşiţele neocomunsite să fie recucerită de către poporul român direct şi, cu propriile lui mâini, să arunce definitiv la groapa de gunoi a istoriei aceste reziduuri ale asupririi comunsite.

George BĂLAŞU

DUPĂ 15 ANI

Roxana IORDACHE

Vladimir Bukovski a dezvăluit faptul că FSN a fost o agentură a KGB în România. Iar Ion Iliescu, un etern comunist care a negociat în secret cu Gorbaciov înlăturarea regimului Ceauşescu şi înlocuirea lui cu o perestroikă retardată, menită să menţină ţara noastră în sfera de influenţă din timpul războiului rece. Tot ceea ce a făcut în Decembrie 1989 şi în primii ani de după revoluţia furată, a constituit aplicarea planului scos la lumină prin publicarea stenogramei convorbirilor Iliescu-Gorbaciov. Pe care Domnul Ilici le numeşte *"bazaconii inventate"*.

Regimul Iliescu a pus în pericol destinul liber al României. Fapt evident cel puţin prin tentativa de tratat cu URSS, tentativă eşuată doar pentrucă, între timp, Imperiul Răului a decedat. Acum, Iliescu salută NATO, ca să se uite că integrarea ţării noastre nu era posibilă fără marea întoarcere spre Vest realizată de mult blamata guvernare 1997-2000. Parteneriatul strategic cu SUA este opera guvernului Ciorbea şi fără acest parteneriat România ar fi rămas izolată la discreţia Moscovei. Apartenenţa transatlantică a României rămânea un vis fără participarea la operaţiunea SUA din Kosovo, condamnată vehement de PDSR, în frunte cu Ion Iliescu, amicul lui Miloşevici. Şi nici chiar aşa, nu eram astăzi membri ai Alianţei Libertăţii dacă la conducerea SUA nu venea un preşedinte de dreapta, George W. Bush, care a determinat extinderea NATO dela Marea Baltică la Marea Neagră. Un curaj pe care preşedintele de stânga, Bill Clinton, nu l-a avut.

Istoria nu se scrie cu dacă, dar dacă Clinton ar fi avut curajul istoric de a admite România în NATO încă din 1997, vechile structuri cu vârful de lance în marinarul Băsescu n'ar mai fi reuşit să întoarcă *"vântul din pupa"* schimbării de regim politic, demolând guvernul Ciorbea. Schimbarea ar fi avut loc cu adevărat, iar astăzi ne-am fi aflat pe alte poziţii decât acelea de rudă săracă a Europei. Dar, istoria nu se scrie cu dacă. Istoria se scrie cu faptele unor mari bărbaţi de stat, ca Ronald Reagan şi George W. Bush. Fără intervenţia lor, am fi şi astăzi captivi. Mai ales că noi aşteptăm pasivi istoria, în loc să facem istorie. Singurul nostru om de stat, capabil să facă istorie, era Corneliu Coposu. Din păcate, el nu a ajuns să conducă România. În locul lui a ajuns Emil Constantinescu care, în loc de urmaş al Seniorului Coposu, a fost un epigon al tovarăşului Iliescu. Refuzând punctul 8 al Proclamaţiei dela Timişoara, el a menţinut vechile structuri la conducerea din umbră a ţării şi a anulat, pe plan intern, ceea ce reuşise prin politica externă.

Sunt 15 ani de când Timişoara a iniţiat revoluţia adevărată. Însângerată şi furată. Ea a reuşit doar în capitala Banatului, iar Românii n'au avut mintea de pe urmă ca să aducă la conducerea ţării un preşedinte creştin-democrat, pe Gheorghe Ciuhandu, participant la revoluţie şi ulterior, de trei ori primar ales al Timişoarei. În consecinţă, indiferent de poziţia lui politică, Ion Iliescu va continua să facă jocuri în România. Mai precis, jocurile structurilor din umbră. Şi - pentrucă nu va ieşi niciodată la pensie - îşi va exercita în continuare influenţa nefastă asupra societăţii româneşti. Într'o formă sau alta, FSN e la putere. Şi în opoziţie. Singurul factor care va schimba, cu timpul şi ireversibil, această stare de fapt este apartenenţa transatlantică. Numai că, din păcate, între timp, va mai fi cel puţin o generaţie de sacrificiu. Şi poate după 50 de ani dela revoluţie, astăzi născuţii Români vor afla cine a tras în bunicii lor. Şi de ce după 22 Decembrie 1989 au fost 1.000 de morţi. Mai ales că *"teroriştii"* lui Ion Iliescu vor fi de mult praf şi pulbere.

Documente incendiare

Stenogramele conducerii PSD confirmă pesedizarea României

Un site de internet puţin cunoscut, www.istorie.info a publicat, ceea ce-a numit stenogramele mai multor şedinţe ale fororilor de conducere PSD, documente altminteri secrete. În principal, e vorba de şedinţe de anul trecut. Practic, documentele ar dezvălui modul în care liderii partidului şi-au realizat strategiile de pesedizare a administraţiei publice şi de control asupra presei. Dar şi atacurile la adresa alianţei PNL-PD.

Conform documentelor publicate pe Internet, una dintre preocupările majore ale lui Adrian Năstase ar fi controlul presei şi în special al televiziunilor: *"trebue să avem oameni care să spună: dela secunda cutare la secunda cutare este singura imagine care intră pe post. Deci control. Cineva trebue să se ocupe să stea în studiouri. Noi putem să controlăm aceste lucruri."*

Ministrul Transporturilor, Miron Mitrea, vorbea în schimb despre controlul presei ca despre un lucru dela sine înţeles, care asigură câştigul sau eşecul partidului la alegeri: *"Domnule prim-ministru, la alegerile parlamentare am reuşit să câştigăm şi, vă aduc aminte, dela Bucureşti noi nu am câştigat cu organizaţia judeţeană şi am câştigat prin manevrele de presă pe care le-am făcut noi dela Bucureşti cu anumiţi oameni de acolo, în special cu Radu Mazăre, care ne-a ajutat să luăm jumătate din parlamentari."*

Conform stenogramelor publicate pe internet, liderii PSD au preferinţe printre ziarişti. E mai comod pentru ei când dela o televiziune sau alta participă un anumit reporter, care - de preferinţă - să nu pună întrebări incomode. Din discuţiile retranscrise pe Internet, reiese chiar că liderii PSD purtau discuţii în acest sens cu patronii televiziunilor.

Nicolae Văcăroiu era deranjat, de pildă, că PSD a ajuns ţinta criticilor *"până şi la posturile sau ziarele care beneficiază de anumite scutiri, de sponsorizări, publicitate"*. Tot Nicolae Văcăroiu dezvăluia în şedinţele Delegaţiei Permanente reţeta câştigării alegerilor: *"Domnule preşedinte, dacă luăm 700-800 de milioane împrumuturi şi ne apucăm şi deschidem şantiere în toată ţara, pe drumuri judeţene, nu avem nici o problemă! Câştigăm alegerile, la sate cu cel puţin peste 80%. Că nu are el ce mânca, dar dacă îi faci drumul în faţa curţii şi el nu trebue să mai meargă prin noroi, ăla este fericit."*

Un alt subiect care-i preocupă pe liderii PSD este manipularea opoziţiei şi a sindicatelor.

NOUL COMISAR EUROPEAN PENTRU EXTINDERE NU PARE FOARTE OPTIMIST

Noul comisar european pentru extindere, Olli Rehn a declarat că speră ca negocierile de aderare cu România să fie încheiate până la următorul *summit* european, care va avea loc la 17 Decembrie. Domnul Rehn nu a dat însă asigurări şi nici n'a repetat promisiunea predecesorului său Guenter Verheugen, că negocierile ar putea fi încheiate chiar înaintea alegerilor generale din România.

Finlandezul Olli Rehn nu crede în promisiuni. Dacă precedesorul său Guenter Verheugen declarase la începutul lunii că e posibil şi chiar necesar ca România să încheie negocierile până la 24 Noembrie, deci cu patru zile înainte de alegeri, Domnul Rehn adoptă o linie mult mai precaută.

"În ceea ce priveşte România, lucrăm în acest moment la finalizarea poziţiei de negocieri pentru capitolele care au mai rămas", a spus Domnul Rehn.

"Sper că Uniunea Europeană va putea încheia negocierile la timp înainte de summit-ul european în Decembrie. Pentru a face acest lucru, mai e încă nevoie ca toate părţile să facă eforturi", a subliniat Domnul Rehn, *"dar acesta e obiectivul la care lucrăm în prezent"*.

Speranţa României este de a încheia cel puţin două capitole - mediul înconjurător şi cel numit alte chestiuni, care va include şi suma oferită de Uniunea Europeană pentru securizarea frontierelor în vederea aderării pe viitor la zona Schengen.

Deci, nici vorbă de încheierea negocierilor până la alegeri, cum ar fi sperat guvernul.

Oficialii români ar fi mulţumiţi dacă ele ar putea fi încheiate formal la *summit*-ul european dela 17 Decembrie, ceea ce ar permite stabilirea unei date pentru semnarea acordului comun de aderare alături de Bulgaria.

Dacă acest lucru se va realiza, spunea un diplomat european, va fi doar datorită presiunilor exercitate de ţările mari, precum Franţa şi Germania.

Altele rămân însă foarte sceptice privind pregătirile României de aderare. Ministrul de Externe finlandez Erkki Tuomioja a declarat la Bruxelles că *"distanţa între chestiunile acceptate pe hârtie şi transpunerea în realitate este remarcabilă."*

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice/La Voix Roumains
ISSN 0705-8365

Redacţia şi Administraţia
P.O. BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5

TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL UNUI ABONAMENT ANUAL: 40 DE DOLARI / TOATE ŢĂRILE

2004 - AN ELECTORAL

- XII -

Mihaela MOISIN

Alegerile din 28 Noembrie s'au consumat. Rezultatele oficiale pentru alegerile parlamentare se vor comunica la 8 Decembrie, iar la 12 Decembrie va avea loc al doilea tur de scrutin pentru alegerile prezidențiale.

Așa cum an anticipat, bătălia pentru putere s'a dat și continuă să se dea între Alianța D.A. (PNL + PD) și Uniunea PSD + PUR. Nici una dintre nu a obținut o majoritate, iar distanța de procente între cele două părți se schimbă dela zi la zi; pentru moment, Uniunea PSD-PUR conduce.

Nu a fost nimic excitant nici în campania electorală și nici în așteptarea primelor rezultate, electoratul anticipând rezultatele. Motiv pentru care, prezența la secțiile de votare nu a fost pe măsura problemelor pe care România le are în față. La această lipsă de participare la alegeri a contribuit și faptul că actualul guvern a pus restricții la votarea Românilor aflați peste granițe. Măsura luată de guvern a avut și ea o contribuție la diferența de procentaj dintre cele două alianțe, știut fiind că Românii din străinătate sunt în favoarea unei schimbări. Schimbarea pe care unii o vor, iar alții nu, nu are însă aceeași semnificație cu schimbarea care s'a dorit în 1996, când am crezut cu toții că se va trece dela o conducere de tip comunist la una democrată. Azi, schimbarea ar fi doar de fațadă, cele două părți, precum și cei doi lideri care își dispută supremația având aceeași sorginte nomenclaturistă.

Ca de obicei, alegerile dela 28 Noembrie au fost caracterizate de fraude, prin metode experimentate de actualul guvern în ultimii 15 ani, plus noi inovații. Metoda nouă, aceea a *"listelor suplimentare"* pentru alegătorii aflați în deplasare, a dus la dublarea unui număr de voturi în favoarea PSD. Jurnalistul BBC, Nick Thorpe, martor al unor întâmplări din ziua alegerilor, a dat un interviu la secția română a BBC, descriind în detaliu deplasarea a două autocare cu circa 100 de persoane dela sectorul 3 din București spre Voluntari, apoi spre Sinaia și Predeal, de unde s'au întors la București. Se pare că aceste persoane au votat de mai multe ori. Pus la zid, Adrian Năstase, liderul PSD a recunoscut nonșalant, operațiunea *"Autobuzul"*, spunând: *"Noi discutăm de 800 de voturi, ideea fiind că țăranii s'au urcat în autobuze și au venit la Gara de Nord să voteze de două ori PSD"*.

Traian Băsescu, candidatul Alianței PNL-PD la președinție a cerut anularea alegerilor, declarând că procesul electoral a fost *"profund alterat"*.

La 30 Noembrie, Alianța Dreptate și Adevăr, (PNL + PD) a dat un comunicat de presă prin care arată că a înregistrat la Biroul Electoral Central (BEC) cererea de anulare a alegerilor, precum și o plângere la Parchetul General și la Poliție, aducând o serie de dovezi care confirmă că alegerile au fost falsificate.

"România Liberă", pe de altă parte, prezintă dovezi ale falsificării rezultatelor scrutinului din 28 Noembrie, astfel: • Modificarea cu pixul a proceselor verbale dela sectorul 4 București, trecând din voturile lui Băsescu în favoarea lui Năstase; • La sectorul 2 reprezentanții a șapte partide politice au constatat că sute de buletine de vot nu corespund cu cele trecute în procesul verbal; • Voturi nule evaporate: de pildă, la sectorul 2, după numărătoarea paralelă a Aliaților s'au descoperit peste 10.000 de voturi nule care... au dispărut. Dela BEC s'a aflat o cifră amețitoare: numărul total al voturilor dispărute prin artificii de calculator stabilit ieri (1 Decembrie, n.n.) ajunsese la cifra de 761.826: • Sesizări de fraudă nesfârșite care sosesc de peste tot din țară și care cer autorităților să se implice și să ia măsuri; • Autocarele cu turiști electorali au căpătat între timp identitate, ca și cei care au fost plimbați cu ele pentru a prelungi baroniada PSD la conducerea României, fraudele prin excursioniști putând ajunge la 7%; • Mii de nume de suplimentări apar pe mai multe liste de votare și numărul lor crește cu fiecare zi; • Listele nu au fost verificate și astfel moroii au ajuns să-l voteze pe Adrian Năstase... Și lista continuă.

Personal, nu cred că alegerile vor fi anulate. Dar, indiferent de situație, *"presa se uită chioraș spre România. Bursa a scăzut, rating-ul de țară la fel. Banul, laș cum îl știm, va fugi, completez eu un scenariu apocaliptic. Până la urmă, din toată nebunia asta nu va rămâne nimic. România este și va fi o țară care intrigă. Când te aștepți mai puțin, se întâmplă ceva neprevăzut"*, își încheie editorialul din 2 Decembrie, Sorin Roșca Stănescu (Ziua).

Interesant va fi de văzut cum va evolua partea a doua a campaniei electorale, ce târguri vor încheia cele două alianțe cu partidele de ale cărui electorat acum depind - PRM și UDMR. Adrian Năstase a încercat să profite de sărbătorirea zilei de 1 Decembrie la Alba Iulia, unde însă nu a fost întâmpinat cu prea multă căldură. Știind că electoratul din această zonă simpatizează cu Alianța D.A., liderii PSD au adus mii de simpatizanți din județele vecine. Locuitorii municipiului Alba Iulia au strigat *"Lasă-ne că ne-ai omorît"*, *"Hoții"* ș.a.

Celor care vor conduce și vor guverna în următorii patru ani nu le va fi ușor, considerând promisiunile făcute în timpul campaniei electorale, care vor fi în toată contradicție cu măsurile necesare de luat în vederea integrării în Uniunea Europeană.

Este timp suficient însă, până în 2008, ca PNȚCD să se refacă, să concentreze în jurul său toate forțele creștin democrate din România și să reprezinte o adevărată schimbare pentru țară.

ABSENTEISMUL DELA ALEGERI

Urmare din pagina 1

Fiindcă nu le mai pasă de nimic, ei se refugiază în cercul lumii lor, ca să nu mai aibă nici o legătură cu cei pe care îi detestă.

Detestații (nomenclaturiștii) nu au tremurat decât atâta timp cât a trăit Coposu. Forța demnității. Reprezentată, la maximum, de un singur Român. Absenteismul caută un egal ori măcar pe unul care mai mult sau mai puțin să egaleze pe Corneliu Coposu.

N'a existat un timp, dela Dumnezeu, în care un popor să nu fie blagoslovit cu oameni și oameni. În cazul nostru, unii sunt România profundă, iar ceilalți România spoliatoare a comuniștilor-neocomuniști. Salvarea de aceștia stă numai în potența unui om politic, capabil să restabilească încrederea și să curme absenteismul. Ca să nu merg mai departe, este lipsă acută (revin) de un alt Coposu. Un asemenea lucru este inclus în chip primordial pe lista absenteiștilor.

Ne găsim în fața unei Românii pe măsura trecutului-prezent. Să luăm, din complexul absenteismului, exemplul viu de continuare în actualitate. În 1989, Ceaușescu a trimis la Festivalul Internațional al Tineretului Comunist, ținut la Phenian în Coreea de Nord, pe tinerii care au reprezentat crema tineretului PCR-ist: Adrian Năstase, Mircea Geoană, Ioan Mircea Pascu, Mugur Isărescu și pe alții programați ca viitor de aur al țării. Sunt astăzi crema democrației PSD-iste de sub pulpana lui Iliescu, fost mare mahăr-Secretar al Tineretului Comunist.

Ce se întâmplă azi în România este acest *"viitor de aur"*, care ține lumea în absenteism. Absenteismul nu poate înghiți o asemenea parvenire comunisto-democrată, ce pretinde că ar fi partid-stat. Un stat al caricaturilor, care își să-și asigure un drum al desfrâului politic cât mai liber. Drumul care manevrează paradoxul de scară națională. În care totul funcționează pe jumătate, adică haotic. Alt motiv pentru opinia publică să fie dezinteresată de politică, atâta timp cât nu vede în ea verticalitate, caracter și onoare. Tot ce se trăiește (hoție, corupție, minciună) s'a lăbărțat prea mult.

În concluzie, absenteismul este un mijloc de dezavuare a clasei politice și de exprimare a sentimentului de neputință de a-i da de cap. Cu alte cuvinte, de lehamite.

Eugen BÂRSAN

VASTA CRONICĂ A ABJECȚIEI UMANE

Viorel PALTIN

Se împlinesc, iată, 15 ani bătuți pe muchie, de când Românii au însângerat caldarâmul la Timișoara, București, Sibiu, Cluj..., într'o pornire frenetică, pentru a-și dobândi libertatea strivită aproape o jumătate de veac de un regim odios, antinațional și antiuman. Ce au câștigat acei cavaleri idealiști ai libertății, sau urmașii lor, care și-au donat sângele pe altarul țării? Ce s'a împlinit în acești ani din idealurile pentru care au luptat, luând ei în piept tancuri și tab-uri și gloanțele țintașilor de elită ai fostului regim? Ce a devenit România, țara în care majoritatea cetățenilor *"șezum și plânsem"* atâția amar de ani, fără hrană și căldură și fără speranța că până la urmă vom fi liberi? Trăim azi într'o Românie democratică și liberă, unde domnește legea și ordinea și principiul *"poporul suveran"*? Rezultatul este că oamenii fostului regim comunist au reușit să se disculpe de aproape toate fărădelegile comise contra acestui popor - pozând azi în negustori *"cinstiți"*. Românul trăiește prost în patria lui, sub limita cea mai de jos a sărăciei. Cei care au condus în acești ani țara - de orice vopsea ar fi fost - n'au manifestat un interes real în ameliorarea nivelului general de trai, dar s'au ilustrat copios exclusiv prin activități menite să servească buzunarul propriu. S'a declanșat în această țară un jaf de proporții nemaiîntâlnite în istoria și așa nefericită a poporului, cu adresă directă la veniturile populației. Au apărut - de unde?, oare spontan? - câteva zeci de mii de hoți de cea mai expertă speță, pricepuți în finanțe, economie și comerț, care au reușit într'un timp record să pună mâna pe tot ce are țara mai de preț. În marea majoritate a cazurilor această sunt exponenții fostului regim - la diferite nivele și sub diferite *"acoperiri"*. Ei au năpădit în majoritatea funcțiilor publice, au intrat masiv în politică, infiltrând toate partidele, așa încât îi poți găsi în funcții cheie la stânga, centru sau dreapta. Oricum te-ai suci, tot de ei dai. Deviza lor - este să se afle peste tot și în toate aceste formațiuni în poziții decisive. În Decembrie 1989, în clocotul marii răsturnări, avertizam - fi-mi-ar fi fost vorba spurcată! - într'o scurtă intervenție la *Radio Europa Liberă*: *"Români, băgați de seamă, cu Iliescu, Roman, Brucan... revoluția se fură!"* Și furată a rămas până astăzi! Încă de atunci s'au pus bazele jafului și furtului de neimaginat care a urmat și care se continuă până azi cu aceeași înverșunare.

Noi am redevenit același popor bun și blând, ușor de păcălit și de deturnat de pe traiectul său istoric, cu tehnici de gen *"maskirovka"*, într'o diabolică împletire de aparențe reale și imaginare, în oglinzi înșelătoare, care s'au numit democrație, stat de drept, libertate, economie de piață, alegeri libere, nu ne vindem țara, sărac și cinstit, recursuri în anulare, referendum, vize Schengen, fonduri europene, integrare, aderare, reformă etc., etc. Toată presa din țară este plină în acești 15 ani de orori financiare și economice. Este o vastă cronică a abjecției umane, care a plasat România pe ultimul loc în Europa în privința standardului de viață și pe primul loc la nenorociri care bântuie lumea: sifilis, tuberculoză, sida...

Toate aceste dezastre se petrec sub ochii și sub obrăznicia politicienilor, care s'au descalificat prin incompetență sau superioară competență în rău - cum vreți... Ideea de democrație a fost atât de tare curbată în România, încât s'a ajuns în partea cealaltă, la contrariul ei. Țara s'a transformat ea însăși într'un nefericit caliciu al forțelor malefice: a dispărut fără urmă orice bun simț. S'a ajuns atât de departe, încât un *"ales"* dela Consiliul Popular Brașov a fost în stare să-și deconteze din bani publici o pereche de chiloți, cumpărați cu 50 de euro, în străinătate... Am aflat cu această ocazie că și hienele poartă chiloți și încă de cea mai bună calitate. Rușine - nu lor, că nu au - nouă!

SĂRBĂTORI FERICITE!

LA MULȚI ANI!

PSD... VA GUVERNA GREOI

Urmare din pag. 1

Va fi o guvernare complicată

Scorurile arată că vom avea de-a face cu o guvernare greoaie. Prin redistribuirea voturilor, PSD-PUR ar putea ajunge la 43%, iar UDMR la circa 6 procente şi ceva. În Camera Deputaţilor, ar putea obţine majoritatea prin sprijinul minorităţilor care, în mod tradiţional, au fost de partea Puterii. Din umbră ar putea primi sprijin dela PRM, dar este greu de crezut că partidul lui Vadim ar putea fi primit oficial într'o coaliţie la Putere, datorită imaginii sale. La Senat, situaţia va fi mai complicată, deoarece pentru a avea majoritatea acolo PSD-PUR trebue să se bazeze inclusiv pe sprijinul din umbră al PRM, acest lucru în situaţia în care luăm ca principiu faptul că alianţa D.A. va rămâne unită şi nu vor avea loc *"defecţiuni"*, aşa cum s'a sugerat în ultima parte a campaniei electorale de către lideri ai PSD.

Pentru prima dată după Decembrie 1989, vom avea parte de un bloc important al Opoziţiei cu un procent de circa 38 la sută. Astfel, pentru înaintarea unei moţiuni, Opoziţia nu va mai depinde de semnăturile membrilor PRM.

Un ultim factor care ar trebui luat în calcul în desenarea unei viitoare guvernări va fi numele viitorului preşedinte. Dacă Traian Băsescu va câştiga turul al doilea, nu se anunţă o coabitare prea confortabilă. Constituţia dă preşedintelui anumite prerogative în cazul desemnării unui premier care trebue să formeze guvernul, iar o eventuală nereuşită ar putea duce după un termen de 60 de zile la alegeri anticipate. De fapt, nu puţini analişti dau ca posibilă organizarea de alegeri anticipate într'un viitor nu prea îndepărtat. Totul va depinde de configuraţia finală a alegerilor şi de cine va fi viitorul preşedinte.

Nereguli la vot

Asociaţia Pro Democraţia a indicat că au avut loc nereguli la desfăşurarea scrutinului. Media internaţională a indicat la rândul său că mai multe autobuze cu simpatizanţi PSD-PUR au votat de mai multe ori în localităţi din jurul Bucureştiului. Astfel de nereguli au fost semnalate şi în alte localităţi din ţară. Este greu de stabilit câte procente au însemnat aceste nereguli în economia alegerilor, o estimare neconfirmată indicând că ar putea fi vorba de câteva procente, probabil chiar cele care dau diferenţa între cele două blocuri politice.

Nereguli au fost semnalate în mediul rural, acolo unde controlul bunei desfăşurări a alegerilor este greoi.

Votul electronic şi cel prin corespondenţă, soluţia ideală pentru cei din străinătate

O altă neregulă importantă este organizarea votului din străinătate. Acesta a fost organizat după ureche de către Ministerul Afacerilor Externe. Mulţi Români nu au putut vota, cifra totală putând fi de un milion de cetăţeni. De exemplu, Românii de pe coasta de Vest a Canadei nu au avut nici un centru de vot în Vancouver, Edmonton sau Calgary. Iar în Europa, în zonele unde trăiesc importante comunităţi, organizarea alegerilor a fost făcută parcă cu scopul de a restrânge accesul la vot.

Ştiut fiind că, în general, în emigraţie simpatizanţii stângii româneşti nu sunt majoritari, o organizare care să le permită tuturor să voteze ar fi ajutat la creşterea scorului electoral al partidelor de opoziţie. Soluţia ar fi fost organizarea scrutinului folosindu-se votul electronic sau cel prin corespondenţă. Aceasta ar trebui să fie soluţia care să fie propusă pentru viitoarele alegeri, astfel încât în emigraţie să se poată vota relaxat şi mai ales într'un număr reprezentativ.

Principali prezidenţiali, creaţii ale stângii

Principalii trei candidaţi la alegerile prezidenţiale provin din partea stângă a eşichierului politic. Adrian Năstase şi Traian Băsescu conduc partide declarate de stânga, iar Corneliu Vadim Tudor reprezintă extrema stângă. Toţi trei au avut poziţii importante în fostul regim comunist. Năstase a fost ginerele a doi demnitari comunişti, a lucrat la Consiliul de Miniştri şi a avut funcţii în relaţii cu străinătatea. Băsescu a condus reprezentanţa maritimă românească din Belgia, iar Vadim Tudor a fost poetul de curte al familiei Ceauşescu. Toţi trei provin din Puterea de după Decembrie 1989. Năstase şi Băsescu au avut funcţii de miniştri, iar Vadim a fost folosit aşa cum era folosit şi înainte de 1989.

Semnificativ, dreapta tradiţională nu a avut un candidat important la prezidenţiale cu toate că PNL, partid declarat de dreapta, face parte din alianţa D.A. Singurul candidat al dreptei, primarul Timişoarei, Gheorghe Ciuhandu, a obţinut doar două procente, la fel cât George Becali, un candidat care se autoproclamă creştin democrat, dar care este mai curând un populist creat de PSD pentru a produce confuzie.

În perspectiva intrării în Uniunea Europeană şi a faptului că România va participa la alegerile europene, este absolut necesară o clarificare doctrinară. În mod special, creştin democraţii trebue să se redefinească şi să încerce să creeze o alianţă care să îi asigure intrarea în Parlament în 2008, fapt care îi va deschide apoi calea spre intrarea în familia creştin democrată din Parlamentul European, cea mai importantă în acest for.

D.A. a pierdut startul în vară

Alianţa D.A. a pierdut startul alegerilor în vară. După succesul relativ dela locale când a depăşit PSD-ul la votul politic, PNL şi PD au intrat într'un con de umbră şi au pierdut bătălia mediatică cu PSD. Partidul lui Ilici şi Năstase, la sfatul consilierilor americani, a trecut la o campanie de imagine fără precedent. S'au organizat aşa-numitele alegeri interne, care chiar dacă au fost o cacealma, au sunat *"bine"* la electorat. A urmat apoi campania de pomeni electorale care a frizat penibilul. S'a *"dat"* în stânga şi în dreapta, într'un efort disperat de a atrage cât mai multe voturi. Au fost puse în mişcare toate structurile politice şi administrative. Totodată, PSD-ul şi-a calculat destul de bine mişcările şi nu a greşit semnificativ. De cealaltă parte, la D.A., lucrurile au stat mai prost. Din vară, când Alianţa era pe val, iar PSD într'o scădere semnificativă, nu s'a pus la cale un proiect care să asigure conservarea câştigului. S'au culcat pe o ureche, cum se spune în popor. Şi, uşor-uşor, au trecut în planul doi. Nu au avut un mesaj pentru electorat, strategia bazându-se exclusiv pe acuzaţii de corupţie la adresa PSD. A urmat apoi schimbarea lui Stolojan din postura de candidat la Preşedinţie şi apariţia în prim plan a lui Traian Băsescu. Primarul capitalei a început apoi seria gafelor. A plâns pe umărul lui Stolojan la aflarea bolii acestuia pentru ca a doua zi să spună că, de fapt, acesta a fost şantajat. Au urmat apoi şi alte greşeli care au jucat un rol în scăderea credibilităţii sale. Acuzaţiile la adresa premierului Franţei, cum că a venit la Bucureşti să-şi ia *"tainul"* dela PSD. A urmat apoi gafa campaniei electorale. Susţinerea căsătoriilor între homosexuali şi adopţiilor de copii de către aceştia. Şi ca şi cum gafa nu ar fi fost deja prea mare, Băsescu şi-a *"argumentat"* apoi declaraţiile prin faptul că 20 la sută dintre Români sunt homosexuali. Într'un final a acceptat că a greşit. Nu în ultimul rând, se pare că declaraţiile din ultima parte a campaniei au contat şi ele. Pe fondul disputelor din Ucraina, declaraţiile privind *"finalizarea"* Revoluţiei şi a fraudelor au speriat electoratul, au mai spus unii analişti.

Campanie cu accente violente, dar neinteresantă

Campania electorală a avut accente violente dar per total a fost una neinteresantă. Nu au avut loc dezbateri de opinii şi programele de televiziune au prezentat doar monologuri. Programele celor două blocuri nu au adus prea multe noutăţi şi în general nu au fost diferenţe mari de substanţă. De fapt, analiştii au dat cu greu celor două programe note de trecere, D.A. reuşind să obţină puţin mai mult ca PSD-PUR.

PSD a folosit toate armele permise şi nepermise pentru a-şi taxa adversarii. Au falsificat broşurile Coaliţiei pentru un Parlament Curat. Au făcut afişe cu declaraţiile pro homosexuali ale lui Băsescu. Au folosit într'un cuvânt la maximum tot manualul de campanie. Dar totuşi campania electorală nu a fost atât de murdară pe cât se aşteptau unii. Poate avem această percepţie şi datorită faptului că, în general, a existat un dezinteres faţă de derularea campaniei electorale din partea marelui public.

Ciuhandu nu a reuşit să ridice PNŢCD datorită polarizării politice

Fără îndoială, surpriza campaniei electorale a fost liderul ţărănist, Gheorghe Ciuhandu. Acest lucru a fost subliniat de mulţi analişti care au spus că primarul Timişoarei merită votat deoarece este cel mai bun candidat. Totuşi, el nu a reuşit să salte partidul şi nici să obţină mai mult în cursa prezidenţială decât partidul pe care îl conduce. Explicaţia este una simplă: datorită polarizării politice, puţini au fost cei care au fost dispuşi să-şi *"strice"* votul, mai ales că au fost îndemnaţi şi de unii analişti să nu facă acest lucru deoarece ar *"vota"* indirect pentru PSD. Un slogan fals, însă care a prins, mai ales că alegerile de acum, ca şi cele locale dela începutul verii, au indicat polarizarea spectrului politic. Această situaţie a dus la rămânerea în continuare a PNŢCD în afara Parlamentului. Totuşi, liderii ţărănişti trebuiau să priveacă jumătatea plină a paharului. Campania lor, chiar dacă nu a adus voturi, a provocat simpatie în opinia publică. O simpatie care trebue exploatată în următoarea perioadă şi, mai ales, prin reconstruirea partidului. Ciuhandu a avut la dispoziţie patru luni şi a câştigat la nivelul imaginii. Acum trebue să translateze această simpatie la nivelul partidului, să desăvârşească reforma PNŢCD, pentru a privi cu încredere spre alegerile din 2008. În acelaşi timp, ar trebui să încerce atragerea micilor formaţiuni creştin democrate.

Milică a îngropat, din nou, dreapta

Ar trebui spus că la eşecul creştin democraţilor a contribuit din plin fostul preşedinte Emil Constantinescu, cel care se încăpăţânează în ciuda singurului procent de susţinători pe care îl are, să se viseze în continuare lider regional. A dinamitat alianţa cu ţărăniştii, care l-ar fi putut duce în Parlament. A compromis dreapta şi a continuat să pună interesul propriu înaintea celui public. Este practic o tristă figură care nu înţelege că prezenţa sa în continuare pe scena politică aduce deservicii importante creştin democraţiei.

Vadim, Evreii şi demagogia

Partidul lui Vadim Tudor a rămas a treia formaţiune politică ca importanţă din România. PRM-ul a revenit faţă de locale, reuşind să urce spre 13 procente dela cele opt obţinute la începutul verii. Poate electoratul acestui partid ar trebui să fie analizat de sociologi. Un electorat care înghite senin virarea dela antisemitism la semitism, dela antioccident la dragostea fierbinte faţă de America şi Israel. Un electorat care nu se simte trădat de nici o virare sau schimbare de discurs. Un electorat atipic.

Interesant este planul pus la cale de Vadim cu sprijinul consilierilor săi, israelieni şi, mai nou, italieni. Aceştia se străduie cu disperare să îi confecţioneze acum o figură de creştin democrat popular. Adică, să îi asigure acest culoar european care i-ar mai schimba imaginea din trecut şi i-ar permite o *"recunoaştere"* europeană, mai ales pe fondul rămânerii PNŢCD, singura formaţiune creştin democrată recunoscută în România, în afara Parlamentului. O schimbare care convine de minune PSD-ului, *"părintele"* PRM. Astfel, ar putea avea un aliat legitimat internaţional şi nu o piatră de moară ca până acum.

Câştigătorului nu îi este bine

Chiar dacă a câştigat la mustaţă alegerile parlamentare, PSD-ul nu ar trebui să se vadă pe cai albi. Va guverna cu greu şi mai ales totul depinde de luptele de putere din partid. Revenirea lui Ion Ilici Iliescu în fruntea partidului va complica mult lucrurile. Dacă va guverna, PSD-ul va trebui în următoarea perioadă, la presiunile Uniunii Europene, să ia multe măsuri nepopulare. Adică, pe româneşte, să facă mult necesara reformă ţinută pe loc până acum datorită lui Iliescu, care a dorit pentru România mai curând un glasnost sau o perestroikă de tip sovietic. PSD-ul condus de Iliescu va trebui să facă acum ceea ce liderul său a evitat timp de 15 ani. Acest lucru va provoca dispute importante între cele două gărzi din partid. Iar dacă Adrian Năstase nu va ajunge la Palatul Cotroceni, disputa va fi una şi mai directă, deoarece este greu de crezut că delfinul va accepta o postură de linia a doua.

Pe de altă parte, PSD-ul ştie că dacă va face ceea ce îi cere Uniunea Europeană, va pierde alegerile parlamentare din 2008. Este ceea ce s'a întâmplat şi în toate celelalte ţări care au aderat deja la U.E. PSD-ul este practic între ciocan şi nicovală. Or face ceea ce îi cere Europa şi pierde alegerile, or nu face şi pierde aderarea.

Uneori, iată, şi o victorie în alegeri poate aduce mari dureri de cap.

Va rămâne alianţa D.A. în aceeaşi formulă?

Probleme sunt şi în cealaltă parte. Nici la alianţa D.A. lucrurile nu sunt foarte clare. Nu puţine sunt vocile care spun că dinspre liberali există o nemulţumire faţă de alianţa cu un partid de stânga, PD. Unii spun că pentru rezolvarea problemelor, cele două formaţiuni ar trebui să se unifice sub o singură siglă. Dar nu aceasta este singura problemă. Pe la colţuri se vorbeşte destul de insistent că o parte din PNL ar dori să intre la guvernare alături de PSD, într'un aşa-numit guvern de uniune naţională. Revenit în faţa opiniei publice cu ocazia votului, fostul lider liberal Theodor Stolojan a alimentat speculaţiile, spunând că speră ca *"PNL să nu devină un SRL"*. Lucrurile sunt complicate iată şi în Alianţă.

Andrei BĂDIN

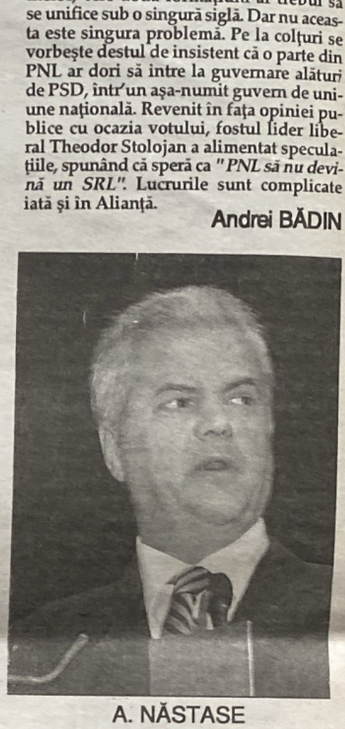

A. NĂSTASE

T. BĂSESCU

C.V. TUDOR

CAMELEONII PUTERII

F.O.SĂLCEANU

S'a crezut că a dispărut această specie şi că naţiunea română poate de aici înainte să îşi urmeze calea spre Democraţia autentică. Dar nu a fost să fie pentru că ei sunt cei care dictează în spatele uşilor închise cum trebue să fie *"democraţia"*, nu cea autentică, ci aceea care are izul *"cultului personal"* ce se termină cu *"ismul"* în coadă şi care să fie *"mai presus de LEGE"*. Aceşti indivizi gregari prin comportamentul lor politic nu obişnuiesc să schimbe topica gândirii lor *"formatate"* pe băncile mesianismului comunismului pentrucă au fost puternic îndoctrinaţi să nu mai poată să discearnă şi alte valori universale ale gândirii politice sau multitudini de monede ale valorilor Democraţiei autentice. Au rămas la coada monstrului care a colapsat prin autodevorare energetică şi se hrănesc încă alte decenii cu resturile putrede şi urât mirositoare. Fiind fanfaroni nu vor să piardă nimic şi ca nişte neinvitaţi obraznici se afişează la sărbătorile de mare cinste ale naţiunii, cu întârziere bine-înţeles, şi cu setea căpuşelor pripăşite încep a vărsa vorbe şi vorbe despre *"eroism şi patriotism"* despre naţiune şi dreptate, despre lege şi istorie. Şi toate le *"rostesc"* cu *"sensibilitate prefăcută"* că totul este *"roşu"* şi nu verde, încercând prin această fandosire de *"doi bani"* să adoarmă conştiinţa Românilor, că *"ei sunt cei mai cei"* şi că alţii ca ei nu au mai existat niciodată. Şi seamănă vorbe în doi peri către opoziţia trădătoare şi mulţi se întreabă care o fi aceea, pentrucă şi ea este plină de foştii adulatori ai tiraniei comuniste care au pus umărul la activarea opresiunii împotriva a milioane de Români. Dar în proliferarea minciunii se permite orice, chiar schimbarea părului roşu într'unul auriu, fie şi puţin răzuit se va observa că roşul tot există, un roşu care nu va dispărea atâta vreme cât nu va fi început procesul comunismului.

Numai că actualii cameleoni ai puterii au făcut tot posibilul să oprească motorul Justiţiei şi să mai pună un văl pe ochii ei, ca milioane de victime ale opresiunii să nu mai aibă curajul întru a deschide *"dosarul opresiunii şi linşajului psihomoral şi raţional"*, pentru ca vinovaţii să fie pedepsiţi. Rămâne de văzut ce va face istoria. Dar actuala clasă politică, din anii 1990 şi pe mai departe, nu a reuşit să se scuture de cameleonii politici şi continuă să îi tolereze ca pe nişte trântori care nu fac nimic ci numai consumă, în exces, din fagurii de miere ai naţiunii române. Această toleranţă este păgubitoare pentru câteva milioane de oameni de caracter, dar necesară pentru majoritatea popândăilor politici din toate partidele, cum ar fi: PSD (un partid comunist cu altă faţadă), PNL, PD, PRM, PUR etc., care practică în exces cameleonismul politic.

Vor mai trece ani buni până când naţiunea română va avea în toată măreţia şi onoarea, adevăraţi oameni politici, aşa cum i-a avut cândva, ceea ce a fost ROMÂNIA MARE.

BISERICA ÎNTRE "PUTEREA VREMELNICĂ" ŞI "TRIUMFUL BINELUI PE PĂMÂNT"

Într'o scrisoare dată publicităţii, Bartolomeu Anania, arhiepiscopul Vadului, Feleacului şi Clujului a cerut Patriarhiei să nu se mai implice partizan în competiţia politică. Este a doua oară când înaltul ierarh dela Cluj intervine energic cerând Bisericii Ortodoxe să renunţe la ataşamentele sale politice.

Scrisoarea lui Bartolomeu Anania este un protest foarte energic. *"Preafericite Patriarh, spune arhiepiscopul Clujului, vă rog să luaţi act de trăiteasca mea consternare şi de respectuosul meu protest"*. În limitele impuse de poziţia sa în cadrul Bisericii, Bartolomeu Anania exprimă cea mai puternică şi radicală dezaprobare. E o veritabilă ruptură în sânul Bisericii Ortodoxe.

Înaltul ierarh dela Cluj s'a referit la recenta luare de poziţie a Patriarhiei în legătură cu opiniile liberale exprimate de Traian Băsescu faţă de legalizarea prostituţiei şi faţă de homosexualitate. În 28 Octombrie biroul de presă al Patriarhiei emitea un comunicat care exprima *"indignarea credincioşilor ortodocşi faţă de opiniile exprimate public de Traian Băsescu, primar general al Capitalei"*. Cu puţin timp inainte, la postul de televiziune MTV, Traian Băsescu cu mărturisise cu o sinceritate uimitoare experienţa sa de bărbat claustrat luni de zile pe un vapor în mijlocul oceanului, pronunţându-se în favoarea legalizării prostituţiei. Patriarhia a emis un comunicat drastic împotriva primarului, care de doi ani ridică obiecţii privind locaţia bisericii patriarhale.

Arhiepiscopul Bartolomeu Anania

Bartolomeu Anania a reproşat Patriahiei că a folosit declaraţiile lui Traian Băsescu ca pretext pentru a lovi într'un competitor important la funcţia prezidenţială. Ierarhul dela Cluj iniţiase la începutul anului o amplă dezbatere privind implicarea preoţilor în activităţile politice şi reuşise să convingă Sinodul să adopte o restricţie foarte severă. Preoţii au fost obligaţi să renunţe la toate funcţiile publice şi la orice implicare partinică. La vremea respectivă, hotărârea Sinodului nu îşi dezvăluise întreaga semnificaţie. În definitiv, a spus multă lume, ce rost are să interzici unui preot de ţară să participe, în calitate de consilier, la buna administrare a unei comune, dacă Patriarhia şi arhiepiscopiile fac servicii electorale explicite. Acum, a devenit mai clar că Bartolomeu Anania dorise să creeze o platformă de pe care să poată combate cu deplină autoritate orice implicare politică, fie ea şi la nivelul cel mai înalt.

În recenta scrisoare, arhiepiscopul Clujului îi atrage Patriarhului atenţia asupra contradicţiei grave în care se plasează. Implicarea partizană a ierarhiei, explică Bartolomeu Anania, *"îi pune pe preoţi în situaţia de a constata că o interdicţie poate opera asupra lor, dar nu şi asupra instituţiei care îi reprezintă"*.

Preotul consilier Coman, care conduce biroul de presă al Patriarhiei, a declarat că a redactat personal comunicatul despre care vorbim, dar că nu s'a gândit nici o clipă că ar putea fi citit în cheie politică. Cu toate acestea, părintele consilier a evocat solicitarea pe care a făcut-o Vaticanului un avocat american de a-l excomunica pe candidatul democraţilor, John Kerry, din cauza vederilor sale prea liberale. În subtext reprezentantul Patriarhiei dorea să legitimeze intervenţia Bisericii în lupta politică, argumentând că scopul ei ultim nu este puterea vremelnică, ci triumful binelui pe pământ.

Implicarea politică a Bisericii Ortodoxe nu este însă credibilă din cauza dependenţei sale pronunţate faţă de stat şi faţă de partidul de guvernământ. Recent, la insitenţele discrete, dar apăsate ale Patriarhului Teoctist, Guvernul a trimis în Parlament o lege privind construirea unei mari biserici patriarhale din bani preponderent publici. Iar la Suceava, cel mai radical opozant al Guvernului până mai ieri, arhiepiscopul Pimen, s'a transformat în cel mai entuziast pledant în favoarea lui Adrian Năstase, după ce guvernul i-a făcut o donaţie de aproape 100.000 de hectare de pădure. În acest context, condamnarea apăsată a principalului candidat al Opoziţiei pare să fie preţul plătit pentru favorurile obţinute.

77% DINTRE TINERI VOR ÎN U.E. CA SĂ PĂRĂSEASCĂ ROMÂNIA

Cel mai de seamă avantaj al integrării în UE identificat de tinerii din România este garanţia că, în sfârşit, vor putea călători liberi în toate celelalte ţări europene, fără nici un fel de oprelişti, se arată în cel mai recent studiu asupra situaţiei tineretului din România, dat publicităţii de Autoritatea Naţională pentru Tineret.

Astfel, 77% dintre tinerii care au răspuns sondajului efectuat de Metro Media Transilvania consideră că aderarea României la Uniunea Europeană înseamnă, în primul rând, posibilitatea de a călători unde vor dori în spaţiul UE.

Această apreciere este explicată de o altă dorinţă ce caracterizează mai mult de jumătate din tânăra generaţie, aceea de a pleca în străinătate, majoritatea (80% dintre cei care intenţionează să părăsească România chiar în următorii trei ani), doar pentru a munci o vreme peste hotare, iar 9% pentru a se stabili definitiv în altă ţară.

Paradoxal, aşa cum subliniază şi studiul, există mai mulţi tineri care se declară gata să plece în Occident (54%) decât cei care se gândesc să se mute din satul de baştină într'un oraş ce le poate oferi mai multe şanse de afirmare, dar care se află tot în România.

Această situaţie demonstrează că, pentru o anumită categorie de tineri, singura speranţă care le rămâne se află dincolo de graniţele ţării, pe care se pregătesc să le traverseze atunci când vor putea, eventual după anul 2007. Alte concluzii ale raportului scot în evidenţă aspecte ale crizei generale prin care trec tinerii din toată ţara şi care pot fi tot atâtea motive ce justifică pe deplin dorinţa de a părăsi România, măcar pentru o bucată de vreme.

Astfel, doar doi tineri din cinci au un loc de muncă, iar, dintre aceştia, doar puţin peste jumătate au şi un contract de muncă, ceilalţi lucrând pe convenţii civile sau la negru. La nivel naţional, aproape două treimi dintre tineri sunt întreţinuţi de părinţii lor şi numai 30% au declarat că pot să trăiască din salariul pe care îl câştigă.

Ţinta principală pe care marea majoritate o urmăresc atunci când se gândesc la o nouă slujbă este să câştige mai mulţi bani, în vreme ce pe unul dintre ultimele locuri în fruntea obiectivelor se află realizarea personală.

De altfel, întregul sondaj indică faptul că majoritatea tinerilor sunt interesaţi în principal de aspectele băneşti ale existenţei, unde se regăsesc, de altfel, cele mai mari lipsuri ale acestei categorii sociale. Valori precum generozitatea, imaginaţia, solidaritatea umană sau spiritul de cooperare sunt printre ultimele pe care ei ar dori să le cultive la propriii copii.

Pe de altă parte, sunt considerate ca valori deosebit de importante toleranţa, respectul faţă de alţii şi bunele maniere. Încercările pe care tinerii le fac pe cont propriu în lumea afacerilor se sfârşesc, de regulă, cu eşecuri totale sau parţiale, asta în cazurile în care se gândesc la aşa ceva şi au şi resursele să o facă.

Astfel, 49% dintre cei chestionaţi au declarat că s'au gândit să se lanseze într'o afacere, dar numai o treime dintre aceştia au trecut la fapte. Numai 5% s'au declarat satisfăcuţi de rezultat, în timp ce 19% au eşuat complet.

Tinerii nu prea ştiu ce să facă nici cu timpul lor liber, pe care îl folosesc în general doar pentru a se uita la televizor, pentru odihnă sau pentru a se întâlni cu prietenii. Interacţiunea cu ceilalţi este limitată aproape numai în interiorul grupurilor de prieteni, în condiţiile în care gradul de asociere a tinerilor rămâne la un nivel extrem de mic, numai 9%.

Aceştia sunt înscrişi de regulă în organizaţii studenţeşti sau în partide politice. Interesul pentru cultură se menţine, de asemenea, la nivel redus, fiind preferate de regulă filmele de acţiune şi comediile care rulează în cinematografe sau sunt difuzate de televiziuni. Cititul este o activitate la care tinerii sunt dispuşi în principal doar în situaţii obligatorii, în interes de serviciu sau în cadrul şcolii.

În ceea ce priveşte muzica, manelele au cunoscut o răspândire largă în ultimii ani, fiind ascultate în prezent de 53% dintre tineri. Există şi alte avantaje identificate de tineri în aderarea României la UE. Acestea sunt, în ordine descrescătoare: un viitor mai bun pentru ei (75%), mai multe locuri de muncă (72%), ameliorarea situaţiei economice a ţării (69%) şi, nu în ultimul rând, apariţia unui guvern de nivel cu adevărat european, în care cred peste jumătate dintre respondenţi.

Contextul general este de nemulţumire, în condiţiile în care doar 22% dintre tineri se declară mulţumiţi de modul în care merg lucrurile, în prezent, în România.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

Partea a III-a

NĂSTASE "SCATIU"

SPRE PUTEREA SUPREMĂ

Aurel. S. MARINESCU

Ca elev şi student, Adrian Năstase a fost întotdeauna scutit de muncile agricole *"voluntare"* or *"patriotice"* în timp ce colegii săi erau obligaţi să presteze acele munci neplătite, pentru *"edificarea societăţii comuniste"*. El, în acele perioade ale anului, se ocupa cu studiul intens al limbilor franceză, rusă, engleză. Îngerul său păzitor, Priboi, veghea asupra sa, îl proteja şi avea de atunci, de timpuriu, planuri mari în legătură cu el, în viitor.

După licenţa în Drept a lucrat cercetător la Institutul de Studii de Drept Penal, 17 ani. În declaraţiile sale începp confuziile: afirmă (ca să-şi justifice cariera viitoare de diplomat) că, de fapt, a lucrat la Departamentul de Drept Internaţional, care pe atunci (Institutul) aparţinea de Academie, fără să numească Academia. Care Română, Comercială? În realitate el evită să declare ziariştilor că această Academie se numea *Ştefan Gheorghiu* şi era a PCR. Acolo a obţinut un doctorat în Drept Internaţional.

Necazurile şi bucuriile familiei Năstase.

Din punct de vedere financiar, Marin şi Adrian Năstase, au prosperat. În primul rând şi-au cumpărat locuinţe la aceeaşi adresă - tatăl un apartament, fiul o garsonieră: Str. Naum Rămniceanu, nr. 2, bl. 5, Bucureşti. Este o stradă perpendiculară pe Dorobanţi, pe partea dreaptă, în sensul spre Arcul de Triumf, circa 400 de metri de Piaţa Dorobanţi. Dintr'o cerere făcută de Adrian Năstase, la 23 Iunie 1988, către tov. ministru Ana Mureşan, reiese că susnumitul locuia în str. Jean Texier, nr. 4 şi că de acum era nomenclaturist: *"Subsemnatul, dr. Adrian Năstase, cercetător ştiinţific la Institutul de Cercetări Juridice, vicepreşedintele Asociaţiei de Drept Internaţional şi Relaţii Internaţionale (ADIRI), domiciliat în Bucureşti, str. Jean Texier, nr. 4, sector 1, tel: 793926, vă rog să binevoiţi a-mi aproba cumpărarea cu prioritate şi* ***cu plata integrală*** *a unui autoturism TRABANT 601 (limuzină). Acest autoturism mi-ar fi deosebit de util pentru numeroasele deplasări pe care le presupun activităţile ce le desfăşor în cadrul ADIRI* ***(ca preşedinte al secţiei de drept internaţional) în cadrul Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice*** *(****Ştefan Gheorghiu, n.n.****) al Universităţii din Bucureşti,* ***ca lector al CC al PCR****, ca membru al Consiliului Juridic MAE, ca secretar de redacţie al publicaţiei <Revue roumaine des sciences sociales, serie de sciences juridiques, etc.>"* (ce o însemna oare acest etc.? n.n.).

În urma acestei scrisori putem trage câteva concluzii:

a) În acele vremuri *"visul"* lui A. Năstase nu era nici un Mercedes, BMW sau Rolls echipat cu girofar, nici măcar o Dacie ci un amărît de Trabant.

b) Scrisoarea demontează una din marile minciuni ale lui Adrian Năstase care atunci când şi-a prezentat Guvernul în faţa Parlamentului a debitat-o, aşa cum manipulează poporul român, bătându-şi joc de inteligenţa Românilor. Acest Năstase a declarat atunci că: ***"nu a făcut parte din nomenclatură"***. Or, **cu activităţi la Academia partidului *"Ştefan Gheorghiu"* şi lector al CC al PCR** poate exista îndoiala că nu a fost în nomenclatorul CC al PCR?

c) În sfârşit, pe cererea sa pentru Trabant, în colţul din dreapta găsim următoarele rânduri: *"tovarăşa ministru Ana Mureşan, vă rog respectuos să binevoiţi a aproba această cerere. Ambasador A. Miculescu"* (Angelo Miculescu n.n.) Demn de reţinut este că în acel moment, Adrian Năstase, vânătorul de mireasă nomenclaturistă, care îşi încercase norocul şi ca să devină ginerele lui N. Ceauşescu (curtând-o pe Zoe), găsise în sfârşit partida vânată, fiica nomenclaturistului Angelo-Romeo Const. Miculescu. Era de acum căsătorit cu Daniela (Dana) Miculescu, locuia la o nouă adresă, şi sistemul intervenţiilor şi pilelor socrului începuse să funcţioneze pentru el.

Într'adevăr, după prima încercare nereuşită de a fi soţ, ambiţiosul Adrian Năstase *"Scatiu"*, nu şi-a pierdut speranţa de parvenire pe cale matrimonială; învârtindu-se la ceaiurile şi petrecerile date de fiii şi fiicele aristocraţiei nomenclaturiste - cum de altfel o făcea de mulţi ani - acolo a întâlnit-o pe fiica ministrului Agriculturii şi Industriei Alimentare, fost ambasador în China, fost membru CPEx, Angelo Miculescu şi căsătoria s'a aranjat în mod foarte precipitat.

Supărarea pândea.

Dana Maria Năstase, - sora lui Adrian - în sfârşit s'a îndrăgostit. Mare dragoste mare, planuri de nuntă spectaculoasă în care scop viitorul ginere, cu garanţia viitorului socru, viitorului cumnat şi viitoarei soţii - toţi colaboratori apreciaţi al Securităţii -, a obţinut paşaport să meargă în R.F. Germania pentru cumpărături de nuntă. Nu cunoaştem cine a avut această idee nefericită, deoarece atât de îndrăgostitul ginere, odată ajuns în Germania, a uitat de nuntă, de mireasă şi a rămas acolo cerând azil politic. Evenimentul s'a petrecut în anii lumină ai lui Ceauşescu. Durerea şi ruşinea celei ce trebuia să fie mireasă, a avut efect de cutremur în familie, la care s'a adăugat desigur şi suspiciunea, dezaprobarea şi probabil şi neîncrederea Securităţii.

Îngerul Priboi a reparat prejudiciile aparute.

După un timp, Dana-Maria Năstase, sora lui Ady s'a consolat în mai multe braţe şi apoi în ale unuia Barb cu care s'a căsătorit şi au avut o fiică. La câţiva ani au divorţat şi, după cum ştim, a rămas singură cu toate încercările ei şi ale fratelui ei de a-i găsi un soţ, bineînţeles un *"miliardar de carton"*. Desigur, nu înseamnă că duce o viaţă de abstinenţă. Din contra!

Pentru a ilustra cât mai bine profilul moral al lui Marin Năstase (tatăl) redăm un episod din activitatea lui împotriva chiar a membrilor familiei sale prin aliaţă (căsătorie).

Soţia lui Marin Năstase, avea patru fraţi în Bucureşti (în acel timp) din care unul, cel mai mare fost arhitect - deci cumnatul lui Marin Năstase. Acest arhitect în anii studenţiei sale, prin '50 a fost arestat de Securitate pentrucă în sala de cursuri s'a găsit scrisă o lozincă anti-comunistă. Cu el, au mai fost arestaţi câteva zeci de studenţi. După câteva luni de anchete sălbatice, bătăi, toată gama de schingiuiri la Uranus, a fost pus în libertate, anchetatorii găsindu-l nevinovat. Probabil *"descoperiseră"* făptaşul printre studenţii arestaţi. Ajuns arhitect a fost un profesionist de mare valoare; a condus un atelier de 12 arhitecţi şi proiectanţi; a proiectat laminorul dela Galaţi, din Tulcea şi alte mari obiective industriale şi deşi era atât de bun şi apreciat nu putea fi numit oficial şef de atelier deoarece nu era membru PCR şi deci şi salariul era mai mic. Şi atunci s'a hotărît să se înscrie în PCR (pe motiv de salariu) şi a făcut o cerere în acest sens de admitere în partid. În cerere pentru referinţe (cum se cerea) a indicat câţiva cunoscuţi printre care şi pe cumnatul său Marin (Titi) Năstase.

Această acţiune a arhitectului s'a petrecut prin anii '80, adică circa 25 de ani dela arestarea sa ca nevinovat. Cererea de primire în PCR i-a fost respinsă şi după cum a aflat ulterior, *"cumnatul lui"* Marin (Titi) Năstase, a dat cele mai dezastruoase referinţe despre el; niciodată însă nu a aflat ce a putut inventa acel balaoacheş, atât de grav, numai ca să demonstreze partidului loialitatea sa şi credinţa faţă de PCR, *"demascându-şi chiar şi familia"*.

O afacere murdară.

Dar cea mai perfidă faptă făcută sub îndrumarea lui Marin Năstase şi finalizată de fiul său Adrian care, mai demonstrează şi cât credeau aceşti oportunişti în permanenţa regimului comunist, a fost acapararea prin violenţe a vilei naţionalizată din str. aviator Petre Creţu, nr. 60, nu departe de Biserica Caşin

Această vilă aflată în acest cartier select, a aparţinut de fapt şi de drept familiei Mihai şi Elena Ciolan, posesorii actului de vânzare-cumpărare al terenului de 576 mp - 32570/14 Nov/1930. Mihai Ciolan a fost un strălucit inginer cu studii la Charlottenburg în Germania, iar soţia sa casnică. Mulţi ani (până la instaurarea comunismului) a fost director al tracţiunii CFR.

Ei au construit pe acest teren o vilă (subsol+parter+etaj), de circa 450 mp locuibili. În mod abuziv în 1950, imobilul a fost naţionalizat prin Decretul nr. 92/1950. Foştilor proprietari li s'a permis să locuiască în două camere din fosta lor casă. Nu este inutil să mai afirmăm că era singura lor proprietate imobilă, considerată *"construită pentru a fi exploatată"*, iar inginerul specialist M. Ciolan, a fost dat afară din serviciu dela CFR, cunoscând apoi tot felul de privaţiuni, persecuţii, trăind din vânzarea bunurilor diferite, ca mobilă ş.a. Statul-proprietar a închiriat restul spaţiului locuibil.

Fam. Ciolan nu a avut copii. După câţiva ani Mihai Ciolan a murit. El nu a avut alte rude decât pe fratele său Antonim Ciolan, dirijor, compozitor şi profesor la Cluj care nici el nu a avut copii. Şi Antonim Ciolan şi soţia sa au decedat după puţini ani dela moartea fratelui şi cumnatului lor.

Elena Ciolan a avut însă un frate în Bucureşti, părinte a 5 copii: 3 fete şi 2 băieţi. Cea mai mare dintre fete s'a întâmplat să fie Elena Dragomirescu care din 1949 devenise soţia lui Marin Năstase (Titi) zis Ţapu în familie.

Datorită lipsurilor şi mizeriei, sănătatea Elenei Ciolan s'a deteriorat în decursul anilor şi senilitatea a avansat; deja în 1984 era complet senilă.

Dirijată de soţul ei, nepoata Elena Năstase, o izolează pe mătuşa aflată în incapacitate totală, mintală, de vecini, prieteni de o viaţă şi de restul familiei. În 1989 o pune pe mătuşa senilă, deci inconştientă să semneze un testament prin care o lasă pe nepoata sa, Elena Năstase, moştenitoare universală a proprietarei. Astfel, sub îndemnul soţului, vicleanul, ataviculbolnav de avere, Marin Năstase, soţia lui devine proprietara unei vile naţionalizate de regimul comunist, în regimul comunist.

La 5 Mai 1990, Elena Ciolan a decedat în vârstă de 92 de ani. Nepoata Elena Năstase cu soţul, au ţinut în secret şi decesul ei; ei s'au ocupat de procedurile funerare - ieftin şi rapid prin incinerare la Crematoriul Cenuşa.

Nici un alt nepot dintre ceilalţi patru ai Elenei Ciolan n'a ştiut nimic, nici măcar despre dispariţia ei pământească.

Desigur este o faptă imorală, condamnabilă, nedemnă, de a profita în defavoarea celorlalţi fraţi ai Elenei Năstase fostă Dragomirescu care şi ei ar fi avut din punct de vedere juridic, acelaşi drept de moştenire; dar acesta este stilul de a face avere (*"a lua cu japca"*) a tatălui Marin şi fiului Adrian Năstase *"Scatiu"*.

Testamentul semnat de bătrâna în incapacitate mintală, are data autentificării nr. 12008/12/10/1989. Noua proprietară Elena Năstase, obţine un certificat de moştenitor cu nr. 1240 din 7 Aug. 1990. După 4 ani, conform strategiei celor doi mari rechini, tată şi fiu, Marin şi Adrian Năstase, proprietara de drept (de fapt proprietar Adişor) dă statul în judecată, revendicând vila, dosar civil nr. 3706/1994.

Judecătoria sectorului I, în mod cu totul nemaiîntâlnit de rapid (doar solicitanta era mama fostului ministru de Externe şi preşedinte al Camerei Deputaţilor), pune în posesiune, prin sentinţa civilă nr. 3842 din 14 Aprilie 1994 pe Elena Năstase, cu drept de recurs în 15 zile şi bineînţeles ICRAL nu a făcut recurs şi astfel clanul năstăseştilor lacomi a acaparat vila.

Este de remarcat că după hotărîrea judecătorească care a avut la bază un testament autentificat 12008/12/10/89, în 1997 întreg dosarul nr. 3706/1994 nu era de găsit la arhiva judecătoriei; testamentul a dispărut. Se pune deci întrebarea: nu cumva şi semnătura de pe testament a fost în fals?

Şi ştiind că şi dela o altă judecătorie a dispărut de mult un alt dosar al unui proces în care era implicat Adrian Năstase, putem concluziona cine a fost autorul sustragerilor în scopul de a dispare orice urmă!

Perfidul Adrian!

Adrian Năstase de 14 ani este înalt demnitar neocomunist al PSD-ului actual; în acest timp a făcut tot ce i-a fost cu

tinţă spre a renaţionaliza încă o dată proprietăţile imobiliare furate de PMR/PCR. Perfidia lui Adrian Năstase întrece orice limite; întotdeauna a atacat, la fiecare întâlnire publică, Legea privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv după 6 Martie 1945. Politica partidului său pe care îl conduce, întotdeauna a fost ostilă reconstituirii dreptului de proprietate şi întotdeauna a dorit limitarea serioasă a volumului restituirilor şi despăgubirilor acordate foştilor chiriaşi.

În acelaşi timp, el care se opune restituirilor (fapt pentru care poporul român cheltuieşte milioane de euro, condamnat să plătească acele amenzi hotărîte de Tribunalul dela Haga), el se împroprietăreşte cu o vilă fostă naţionalizată, ilegal, furând dreptul celorlalţi 4 moştenitori egali în drepturi ca şi mama sa. Intrând în proprietatea casei, Adrian Năstase, şmechereşte, declară pios: *"Am făcut o reparaţie morală unchiului nostru M. Ciolan"*! De ce oare nu a făcut aceeaşi reparaţie morală celor peste 100.000 de adevăraţi proprietari?

Epilog la acest act gangsteresc: în primăvara anului 1999, sora lui Adrian, Dana Maria Barb a *"cumpărat"* conform actelor, vila din str. av. Petre Creţu, nr. 60, proprietatea mamei sale, pentru suma de 650 milioane lei (de unde oare o fi avut ăţăia bani? Sau a fost o vânzare fictivă?) Acum ea este proprietară de drept. A evacuat pe cei 3 chiriaşi şi a renovat vila pe care o locuieşte singură.

Nu poate fi un dubiu, actul acesta de vânzare între mamă-fiică este un fals orchestrat de cei doi vicleni, tatăl şi fiul, M. şi A. Năstase.

Unii sunt tentaţi să creadă că Dana-Maria Barb, divorţată, cu un copil, funcţionară, nu a avut cei 650 milioane lei, plata casei. După mulţi ani, ea însăşi declară că este *"un om cu venituri medii"*. În plus, învăţată de parvenitul ei frate, Adrian, mai declară o altă uriaşă minciună: *"a avut de suferit de pe urma comunismului din cauza <dosarului>..."* Care dosar? De agentă a Securităţii infiltrată într'o firmă de comerţ exterior, cu tatăl Marin şi fratele ei Adrian, ambii *"colaboratori"* ai Securităţii, ba încă, fratele ei şi nomenclaturist?

Unele ziare au acuzat-o că a acumulat o avere impresionantă în ultimii ani. Dana Maria Barb - sora lui Adrian Năstase, a recunoscut numai 3 locuinţe în ultimii ani (nu 5 câte se spune): o casă moştenire la Bucureşti (ce moştenire, dacă a plătit-o?), un apartament în Centrul civic (pe care a spus că l-ar fi vândut?) şi un apartament într'o casă de vacanţă la Predeal.

Ea a mai recunoscut că, în anul 2004, era acţionară *"doar la 3 firme"* (nu la 7 cum se insinuează); după ce numeşte societăţile la care deţine acţiuni (Almonte, Voltera, Arms) afirmă că a vândut acţiunile pe care le avea la alte două societăţi (Avanti şi Adda).

Ştiind-o pe Dana-Maria Barb, o femeie mediocră din punct de vedere intelectual, chiar prostuţă, fără calităţi de om de afaceri (amoroase, da!) urmează răspunsul la averea impresionantă pe care o deţine; este unul din paravanele afacerilor fratelui său, Adrian, care *"lucrează"* la fel ca şi tatăl său Marin, care şi-a pus averea pe numele rudelor la Tărtăşeşti în regimul trecut. Şi de ce să credem că Dana Barb, a declarat întreaga avere? Iată de ce controlul averilor nu se poate face!

Cu orice preţ cât mai sus.

După a doua căsătorie, Adrian Năstase a fost *"instruit"* nu numai de tatăl său, ci *"dăscălit"* şi de socrul său, Angelo-Romeo Const. Miculescu, un alt rechin oportunist care, ca şi Marin Năstase, s'a îmbolnăvit din ce în ce mai mult de putere şi avere, fiind măcinat de cele mai respingătoare ambiţii de parvenire. Având ca model pe N. Ceauşescu, Adrian Năstase se pregătea el însuşi, convins fiind de ceea ce tatăl său ii repetase de când avea 14 ani, de mii de ori, ceea ce ştia şi el dela Securitate, că i se pregăteşte o înaltă carieră. În plus, credea că lumea se învârteşte în jurul său, el fiind soarele universului, predestinat să fie conducătorul unor fiinţe mai proaste ca el, cărora el le va tolera tot, toate jafurile şi furturile, fiindcă ei vor fura şi pentru el, iar prostimea manipulată il va accepta. De atunci a început să fie arogant şi îngâmfat.

Adrian Năstase în dorinţa sa de grandoare şi avere şi-a dat seama că pentru a ajunge cât mai sus pe scara socială, nu este suficient să fi ginere de nomenclaturist şi informator-colaborator al Securităţii.

Continuare în pag. 8

AVERILE CELOR MAI BOGAŢI 300 DE ROMÂNI

Averile cumulate ale celor mai bogaţi 300 de Români însumează aproximativ 13 miliarde dolari, cu un miliard mai mult decât anul trecut, menţionează revista *Capital*.

Ion ŢIRIAC

Potrivit echipei care a realizat clasamentul, valoarea averilor a scăzut, însă, în termeni reali, motivul principal fiind deprecierea monedei americane în raport cu euro.

De asemenea, la baza multor afaceri, a stat regula reinvestirii profitului.

Sectorul afacerilor imobiliare, piaţa de capital şi comerţul au fost cele mai atractive domenii pentru oamenii de afaceri.

În funcţie de zonă, Bucureştiul continuă să se menţină în fruntea celor mai bogate oraşe, cu 115 milionari în dolari şi o avere cumulată între 7,6 - 8 miliarde dolari. Capitala este urmată de judeţele din Transilvania, de unde provin 55 de oameni de afaceri, cu o avere totală de peste un miliard de dolari. Pe poziţia a treia se situează Banatul, cu 19 oameni bogaţi şi averi însumate de 754 - 785 milioane dolari.

Cel mai bogat Român a rămas, ca şi în clasamentul de anul trecut, Iosif Constantin Drăgan, cu o avere estimată la 800-850 de milioane de dolari. El este fondatorul companiei Butan Gas, cu activităţi în domeniul gazelor naturale în nouă ţări europene şi în Maroc.

Poziţia secundă aparţine omului de afaceri Ion Ţiriac, cu 750 milioane dolari proveniţi din afaceri legate de sport, bănci, asigurări şi comerţ. Acesta este urmat de Ioan şi Viorel Micula, cu o avere de 700 milioane dolari din industria alimentară, hotelieră şi mass-media.

Pe următoarele poziţii se plasează Familia Păunescu, cu 650 - 700 milioane dolari, Sorin Ovidiu Vântu - 500 milioane dolari, Ioan Niculae, acţionarul majoritar al Interagro - 450 milioane dolari, Dinu Patriciu, acţionarul majoritar al Rom-

C.I.DRĂGAN

petrol - 350 milioane dolari, familia Voiculescu, care deţine grupul Grivco şi grupul de presă Intact - 300 milioane dolari.

Averi mai mari de 200 de milioane de dolari au acumulat Frank Timiş, acţionar la mai multe societăţi din domeniul metalelor preţioase, printre care şi Gabriel Resources, - 290 milioane de dolari, Dan Grigore Adamescu, patronul grupului Nova Trade (care cuprinde Astra Asigurări, Unirea Shopping Center) - 280 milioane dolari şi Ioan Neculaie, patronul firmei Prescon Braşov, - 250 de milioane de dolari.

Anii 2003 - 2004 au însemnat, însă, pentru unii restrângerea afacerilor sau chiar falimentul.

Astfel, 55 de oameni de afaceri prezenţi în clasamentul de anul trecut au fost eliminaţi din cauza nivelului mare al datoriilor acumulate, a profiturilor mici sau a pierderilor. Printre aceştia se numără Culiţă Tărâţă, Zoltan şi Gabriela Prosszer, care deţin companiile Romcab şi Paneuro, sau familia Ilinca.

CLASAMENTUL COMPANIILOR

Petrom a rămas cea mai mare companie din România după cifra de afaceri, cu 2.318 milioane de dolari, urmată de Electrica - 1.604 milioane de dolari, Sidex - 1.318 milioane de dolari, Petromidia - 1.115 milioane de dolari, Metro Cash& Carry România - 1.007 milioane de dolari, Romtelecom - 972 milioane de dolari, Electrocentrale - 733 milioane de dolari, Distrigaz Sud - 599 milioane de dolari şi Mobifon - 589.

CEI MAI BOGAŢI POLITICIENI DIN ROMÂNIA

Liberalul Dinu Patriciu este cel mai bogat politician care figurează în fruntea ce-

Dinu PATRICIU

lor 300 cei mai bogaţi Români, conform revistei *Capital*, averea sa fiind estimată la 300-350 milioane dolari, el fiind urmat de preşedintele PUR Dan Voiculescu şi Iosif Armaş care este membru al PSD.

Dinu Patriciu are 54 de ani şi este preşedintele grupului Rompetrol. El a intrat în viaţa politică în 1990 şi şi-a dat demisia din Parlament anul trecut, când a fost nevoit să aleagă între afaceri şi statutul de parlamentar.

Pe locul doi în lista celor mai bogaţi politicieni se află liderul Partidului Umanist, Dan Voiculescu. Domnul Voiculescu are 58 de ani şi are o avere estimată la 290-300 milioane dolari. El este urmat de Iosif Armaş, cu o avere de 200 de milioane de dolari. Domnul Armaş este membru PSD de peste zece ani, fost deputat al acestui partid până în această toamnă. El s'a retras de pe listele PSD pentru a se consacra afacerilor, dar rămâne membru al partidului.

Locurile următoare în frunte sunt ocupate de Gigi Becali, preşedintele Partidului Noua Generaţie, cu 200 milioane de dolari şi liberalul Viorel Cataramă, cu o avere de 100-120 milioane dolari.

Domnul Becali a fost desemnat candidat al PNG la alegerile prezidenţiale din 28 Noembrie. Viorel Cataramă este vicepreşedinte al PNL filiala Bu-

S.O.VÂNTU

cureşti, iar imaginea sa a fost *"şifonată"* în urma scandalurilor legate de Fondul Mutual al Oamenilor de Afaceri, administrat de SAFI, unde era acţionar.

Fostul deputat PSD Iulian Ţocu, în vârstă de 45 de ani, are o avere estimată de revista *Capital* la 45-50 milioane de dolari. El a renunţat la fotoliul de parlamentar în toamna acestui an şi a declarat că deşi renunţase la funcţia de administrator atunci când a intrat în politică, afacerile sale nu au avut de suferit.

Pe locul şapte în vârful politicienilor bogaţi se află Attila Verestoy, cu o avere evaluată la 38-40 milioane de dolari. Unul dintre membrii de frunte ai UDMR, preşedinte al grupului parlamentar din Senat, Verestoy spune că statutul de politician i-a adus notorietate, ceea ce l-a ajutat foarte mult în afaceri.

Un alt membru PSD ce poate fi regăsit între primii 12 politicieni bogaţi din România este Ion Dumi-

D. VOICULESCU

trache, membru al partidului de guvernământ din anul 2000 şi consilier local la Constanţa până în Iunie 2004, când şi-a pierdut această calitate în urma alegerilor locale.

ÎN COADA CLASAMENTULUI

Octavian Radu, a cărui avere se ridică la 35 milioane dolari s'a înscris, în acest an, în Partidul Democrat şi va candida pe listele acestui partid la ale-

G.BECALI

gerile generale. Este patronul firmei RTC.

Constantin Toma a fost senator PSD de Buzău până în toamna acestui an, dar a decis să nu mai candideze pentru un nou mandat, ci să se ocupe de afacerile sale. Averea sa este estimată la 30-35 milioane de dolari.

Pe locul 11 în lista politicienilor înstăriţi se situează Dumitru Becşenescu, patronul grupului Antares, cu o avere de 30 milioane de dolari, care s'a înscris recent în Partidul Umanist.

CRIZĂ ÎN CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Judecătorul Dan Lupaşcu şi-a retras demisia şi rămâne pe mai departe secretar general al Consiliului Superior al Magistraturii. Adjunctul său, procurorul Alexandru Ţuculeanu, continuă însă să fie contestat, fapt care pune la grea încercare autoritatea şi prestigiul celei mai însemnate instituţii a Justiţiei.

După toate aparenţele, judecătorul Dan Lupaşcu şi-a retras demisia la insistenţele ministrului de Justiţie, care a argumentat că plecarea sa din funcţie ar bulversa complet instituţia. După demisia lui Dan Lupaşcu, CSM urma să fie condus de Alexandru Ţuculeanu, procuror cu o activitate controversată. De numele său sunt legate concluziile privind mineriada din 13-15 Iunie 1990 şi care i-au scos complet din cauză atât pe liderii minerilor ca să nu mai vorbim de liderii politici şi de miniştrii care au cauţionat întreaga operaţiune. Numele său a revenit apoi în legătură cu dosarul procurorului neobedient Alexandru Lele dela Oradea şi cu arestările abuzive din cadrul Armaghedon.

Ar fi fost greu de acceptat că instituţia menită să apere independenţa Justiţiei şi moralitatea ei ar putea fi condusă tocmai de un procuror cu atâtea poveri de purtat. După demisia lui Dan Lupaşcu CSM devenise obiectul unor puternice contestaţii publice. Imaginea publică a instituţiei intrase într'un grav derapaj, lucru observat de ministrul Justiţiei care a intervenit, rugându-l pe judecătorul Dan Lupaşcu să-şi retragă demisia. Cu mai puţin de o lună înaintea anunţatei închideri la Bruxelles a capitolului Justiţie şi Afaceri Interne, situaţia risca să devină catastrofală.

De fapt, revenirea judecătorului Dan Lupaşcu în fruntea CSM nu rezolvă lucrurile, ci doar mascheză amploarea crizei. După felul cum s'a desfăşurat cazul iudecătoarei Lungu, CSM a dat impresia că nu are autoritatea necesară pentru astfel de situaţii şi nici nu a părut capabil să se opună imixtiunilor politice. Ministrul Justiţiei nu are drept de vot în şedinţele CSM, dar, aşa cum s'a văzut prea bine, el conduce totuşi şedinţele Consiliului şi poate să influenţeze opiniile magistraţilor. Chiar şi revenirea judecătorului Dan Lupaşcu a fost un act provocat din afara Justiţiei de considerente politice.

În acest timp, Asociaţia Magistraţilor din România a propus candidatura judecătorului Paul Florea pentru unul dintre cele două locuri neocupate ale societăţii civile din cadrul CSM.

Judecătorul Paul Florea a fost pensionat recent din fruntea Înaltei Curţi de Casaţie şi de Justiţie pentru a se face loc unui fost consilier al Preşedintelui Iliescu. Numirea aceasta a fost criticată şi de ultimul raport de ţară al Comisiei Europene, dar fără nici o consecinţă. Candidatura judecătorului Paul Florea semnifică aşadar şi dezaprobare pe care societatea civilă o manifestă faţă de actualul curs al reformei din Justiţie.

ROMÂNIA - PROBLEME PRIVIND CRITERIUL ECONOMIC AL U.E.

Criteriul economic pentru aderarea la UE cuprinde statutul de economie funcţională de piaţă şi abilitatea de a face faţă presiunii concurenţiale de pe piaţa unică şi, până acum, nici o ţară candidată nu a primit ambele calificative în acelaşi an, a precizat adjunctul şefului Delegaţiei Comisiei Europene.

Onno Simons a vorbit despre progresele făcute de România în procesul aderării la Uniunea Europeană, apreciind paşii făcuţi către macrostabilitatea economică.

Dl. Simons a remarcat însă şi lucrurile negative cu care se confruntă încă România. Oficialul european a subliniat că România are, încă, cea mai mare inflaţie dintre toate ţările candidate, ceea ce afectează capacitatea ţării de a-şi îndeplini obligaţiile ce-i revin din adoptarea legislaţiei europene.

Adjunctul şefului Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti a criticat încurajarea acumulării datoriilor la bugetul de stat de către firmele ineficiente economic.

Onno Simons a mai vorbit despre privatizare şi disciplina financiară, apreciind ultimele privatizări (Petrom, BCR, companii de distribuţie a energiei electrice, a gazelor naturale şi intenţia de a privatiza CEC), dar amintind şi *"poveştile fără sfârşit"* ale societăţilor Tractorul, Roman şi Aro, care au început să adune iar datorii, după ce enormele datorii anterioare le-au fost şterse.

În privinţa arieratelor, Onno Simons s'a referit la efectele negative ale acestora - deficit fiscal, instabilitate financiară - şi la necesitatea de a fi impuse penalităţi, care deocamdată, din păcate, nu se aplică. Deşi sistemul financiar se bazează mai mult pe sistemul bancar decât pe cel de piaţă, totuşi sistemul bancar din România este insuficient dezvoltat, apreciază oficialul european. El a dat ca exemplu rata creditului neguvernamental, care a ajuns la doar 16% din PIB.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE
din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!
MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD:
MUZICĂ POPULARĂ/ROMANTE, MUZICĂ UŞOARĂ
COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ
CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA
VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89
Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun
CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.
ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE!
COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc
Cereti formulare si liste gratis!
ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax: (416) 332 8777

La sfârşit de an

MEMORIA FARISEICĂ A ISTORIEI RECENTE

Radu DUNĂREANU

Dacă tragicul şi contemporanul nostru Hamlet avea dreptate când spunea că lumea şi-a ieşit din balamale, referindu-se la micul lui regat al Danemarcei, este şi mai tragic să constat că acum, în zilele noastre, întregul glob este bântuit, nu de stafia comunismului, ca pe vremea lui Marx şi, mai grav, de stafia sfidătoare a terorismului islamic. Iar lumea, scoasă din balamale de către politicieni fără chemare şi fără curaj, stă impasivă şi aşteaptă un sfârşit, nimeni nu are curajul să spună care.

Când scriu aceste rânduri este ziua în care, pe acest nou continent, se sărbătoreşte amintirea celor căzuţi pentru eliberarea noastră, pentru libertatea şi democraţia pe care ar trebui s'o păzim cu sfinţenie, dar nu o facem. Se sărbătoreşte numai amintirea, pentrucă cei care s'au jertfit sunt uitaţi sau neglijaţi cu imbecilă bună ştiinţă. Numai aşa îmi explic cum mass-media vizuală, această maşinărie perfect unsă a televiziunii gobale, rezervă atât de puţin spaţiu şi timp eroilor împrăştiaţi pretutindeni, dar în schimb ne acoperă ad nauseam cu ştirea *"situaţiei medicale"* şi apoi cu moartea acelui ce se numea Yasser Arafat, sau Abu Amar, sau cine ştie ce alte nume ascunse mai avea acel terorist fără scrupule care a trăit din fermentarea unei revoluţii permanente, pentru care era finanţat din banii plătiţi de noi pentru petrolul islamic.

Cel care se complăcea în a fi numit simbol al entităţii palestiniene, s'a născut de fapt în Egipt, sub numele de Rahman Abdel Raouf Al-Qudwa, a servit în armata egipteană, dar după moarte ar fi avut impertinenţa să fie îngropat pe locul templului lui Solomon, ca şi cum Pământul Sfânt ar fi loc de veci pentru teroriştii cu mâinile pline de sângele nevinovat al copiilor ucişi de sinucigaşi fără patrie şi fără onoare.

Pe vremea dictaturii ceauşiste, când adepţii lui erau *"antrenaţi"* în tabere speciale de terorism, ca şi cei *"educaţi"* la academia Patrice Lumumba, şcoala de terorism din Moscova, pe vremea aceea, când vizita România, era *"fratili nostru şi pretin"*.

Azi, televiziunea şi ziarele îl numesc *"preşedinte"*, sau *"chairman"*, statesman de statură internaţională, etc. şi şefi de state au fost prezenţi la înmormântarea lui. De ce? Ca să se intre sub pielea şi graţiile Islamicilor care fac şantaj cu petrolul pe care stau fără nici un merit. Toţi aceşti şefi de state şi aceşti ziarişti fără scrupule şi morală uită că Arafat a fondat grupul terorist Fatah (înseamnă luptă) şi singura lor metodă de *"luptă"* a fost terorismul şi uciderea populaţiei paşnice.

Citesc stupefiat rânduri scrise de vorbitori de limbă română care leşină de admiraţie pentru *"filosofia"* islamică şi sunt toleranţi cu Palestinienii, pentru *"suferinţele"* lor sub ocupaţia Israelului.

Nu-mi face plăcere să recapitulez nişte fapte, specific că nu sunt Evreu, dar o fac pentru a ilustra fariseismul politicienilor care ne conduc spre dezastru. Sunt fapte documentate istoric şi legate direct de ordinele lui Arafat şi de *"organizaţiile"* lui.

În 1970 au atacat un autobuz şcolar ucigând 9 copii şi trei adulţi şi rănind grav alţi 19 copii. În 1972 Arafat a ordonat direct masacrul atleţilor dela Olimpiada dela München, în 1973 alt masacru a 20 de copii în Ma'alot, apoi în 1975 uciderea a 8 ostatici la un hotel din Tel-Aviv.

Azi se uită că în 1986 US senators au cerut Departamentului de Justiţie să-i deschidă lui Arafat proces pentru crime. Culmea culmilor este că politicieni distrofiaţi mintal l-au propus la (şi i s'a dat!) premiul Nobel pentru pace, pentru ca apoi, în 2000 să reînceapă terorismul refuzând categoric semnarea compromisului aranjat de SUA, lansând a doua *"intifada"* cu alţi copii şi civili ucişi în pieţe publice sau în cofetării. De ce? Foarte simplu. Arafat şi acoliţii lui, ca toţi teroriştii islamici sunt *"revoluţionari"* de profesie. Altceva nu ştiu a face decât să încaseze sumele imense puse la dispoziţie în majoritate de Arabia Saudită (din banii plătiţi de noi la pompa de benzină) şi să fie mercenari fără ţară şi fără scrupule. Pacea pentru ei ar însemna şomaj.

Un raport din 1993 al unei agenţii speciale din Anglia demonstra foarte clar cum Arafat şi PLO era implicat din plin în vânzări ilicite de arme, trafic de droguri, şantaj şi luări de ostateci, fraudă şi *"spălări"* de bani. Un raport similar din Germania arată că numai în Septembrie 2001 Arafat a transferat într'un cont personal din Cairo suma de 5.1 miliarde de dolari US!!!. Ca fost preşedinte al PLO în ultimii 12 ani, Arafat a fost plătit (de unde banii?) 10.25 milioane US dolari pe lună!

Cu multă insistenţă se acoperă viaţa lui privată, pe vremea când era însoţit în permanenţă de câte doi *"body guards"* de preferinţă tineri şi blonzi, cu care avea *"sedinţe private"*. Decedata savantă chimistă, cu obsesiile ei sexuale, a şi imprimat sonor, pe bandă, una din aceste aventuri amoroase. Oare s'o fi păstrând caseta aceea pe undeva? Poate că acel *"amănunt"* sexual ar explica moartea ciudată a lui Arafat, anturajul său ferindu-se a pronunţa cuvântul fatidic *"aids/sida"* foarte plauzibil cunoscând antecedentele acelui *"erou"*.

Azi e numit *"preşedinte"* şi *"Om de stat"*, dar cu ani în urmă a zis: *"oamenii nu sunt atraşi de discursuri, ci de gloanţe"*. La fel ca şi alt *"politician"*, Hruşciov, care a bătut cu pantofol pe masă la Naţiunile Unite, Arafat a fost lăsat să vină în faţa Adunării Generale ONU cu teaca de pistol la centură şi făcând un alt fel de şantaj politic: *"azi am venit purtând arma luptătorilor şi o ramură de măslin. Nu lăsaţi ca ramura de măslin să-mi cadă din mână"!*

Puţin mai târziu a refuzat semnarea unui acord de pace. Datorită activităţii lui teroriste, Israelul a ripostat dur şi Palestinienii au pierdut câteva mii de suflete. Azi, Arafat, în mintea unora e un erou. Şi fariseii politici se fac că acceptă această mascaradă...

De ce am scris aceste rânduri în acest ziar şi ce legătură au cele de sus cu România?

Legătura se referă la acelaşi fariseism şi de mistificarea istoriei prin uitare. Uităm din istorie ce prăpăd a adus naţiei noastre Islamul. Nu trebue să avem răzbunare, dar mi se pare inconştientă nepăsarea oficialilor noştri care primesc cu uşurinţă Mahomedani ce se strecoară sub masca *"oamenilor de afaceri"* şi nimeni nu ştie ce dezastru pregătesc din nou. Nu vreau să fiu o nouă Casandra, dar trebue să învăţăm din experienţa tragică a Franţei, Angliei, Spaniei care, acceptând Mahomedani suferă consecinţe încă imprevizibile lor, Islamicii devenind din ce în ce mai insolenţi şi mai agresivi.

Mă doare, şi am mai scris despre asta, faptul că defectul moral principal al naţiunii române este uitarea perenă şi prin uitare lăsăm fariseilor poarta larg deschisă a falsificării istoriei.

Citeam recent discuţiile purtate legate de propaganda neocomuniştilor de a construi o *"catedrală"* a neamului, amânuntele fiind legate de amplasarea ei. Şi cine discută despre *"catedrală"*? Cei care până mai ieri slujeau cu credinţă paiaţele dictatoriale numite de ocupantul comunist. Nimeni nu se gândeşte să se construiască o catedrală a martirilor, esenţa ei fiind deja în istorie prin suferinţele zidarilor ei din care *"murit-au jumătate"*, cum zicea de mult poetul.

Discutăm despre catedrale cu iz fals naţional, în luna în care ar trebui să ne amintim de cumplita noapte a Sfântului Andrei, când a fost masacrată esenţa naţională din ordinul unui rege dement înconjurat de *"politicieni"* de tarabă, lălăi, balcazi cu creierele emasculate de ideea naţională. Mă doare când văd că uitarea perenă lasă loc adulaţiilor unei regalităţi inutile şi a unui rege ce a distrus o ţară, ca recent să-i fie adus sicriul cu surle şi trâmbiţe, împreună cu cel al amantei, pentru a spurca pământul unei ţări ce nu i-a fost a lui.

Poate că, la fel, şi Arafat va fi îngropat într'o zi în pământul Ţării Sfinte! Să avem răbdare şi să-i lăsăm pe politicieni să acţioneze! Dictatorii comunişti, aruncaţi la groapa de gunoi a istoriei, până mai ieri erau trataţi ca şi Arafat cu primiri fastuoase, din motive pe care nu le înţeleg şi cărora nu le găsesc justificare. Fariseii politici se făceau că nu văd cum Ceauşescu fura scrumiere de prin palatele unde era găzduit: erau de aur!

Mă uit înapoi la ţara în care am fost născut şi sunt zguduit de balcanizarea care are loc în viaţa socială şi politică. În loc să devenim europeni, ne întoarcem tot mai mult în epoca moralităţii fanariote.

Unele publicaţii, foarte timid, mai pomenesc corupţia palestiniană. Hai să vorbim de cea din România. Numai că diferite *"prevederi legale"* impiedică ziariştii cinstiţi să cerceteze toate dosarele politice şi juridice. Chiar şi rezultatele alegerilor parlamentare recente sunt irelevante, deoarece principalii candidaţi sunt total irelevanţi în contextul naţional.

Unul este rezultatul educaţiei comuniste şi neocomuniste, protejatul fostului preşedinte cu mâinile pline de sângele terorii la care a participat din plin atât înainte de 1989 cât şi după aceea, acest fost preşedinte acaparând puterea cu protecţia *"luminii care vine dela Răsărit"* şi cu diferite înşelăciuni şi şantaje.

Al doilea, fost membru al elitei militare ceauşiste, a devenit peste noapte *"om de afaceri"*, bilionar, bazat pe fonduri suspecte, în dolari, din fostele conturi ale fostului (şi încă în viaţă) pecere.

Al treilea este ilustrarea decăderii spurcate a cuvântului *"naţionalism"*, transferat în şovinism abject, fosta slugă culturală a unei slugi vândute unei puteri străine.

Cineva, citind cele de faţă, poate spune că sunt ireverenţios faţă de Ţară şi cu apucături verbale violente. Nimic mai fals, deoarece, cum spunea Vladimirescu, *"ţara e norodul şi nu tagma fefuitorilor"*.

Sunt trist că acest norod obidit de veacuri este în continuare înşelat de politicieni de tarabă, sunt trist că Ţara s'a balcanizat şi că politica ei sunt forţat să o compar cu corupţia balcanică sau palestiniană, sunt trist când văd că sacrificiile generaţiilor de dinaintea mea şi a mea au fost inutile, sunt trist pentrucă acest defect funciar, al uitării perene, face ca situaţia Ţării să se afunde din ce în ce mai mult într'un marasm moral, politic şi social, chiar dacă, aparent, unii membri ai acelui norod vor avea o viaţă relativ mai bună decât cea din timpul comunismului oficial. Căci fariseismul politic atât naţional cât şi cel al *"marilor puteri"* este fără limite şi cu consecinţe imprevizibile. Exemplul recent este Arafat. Restul, va fi o tăcere şi o uitare perversă. Aş fi fericit ca timpul ce va veni şi în care eu nu voi mai fi, să dovedească că am fost greşit.

SPRE PUTEREA SUPREMĂ

Urmare din pag. 6

De aceea la sfârşitul anilor '80, echipa colonelului Ristea Priboi îl pregătea în grabă, pentru a-l implanta ca agent acoperit în străinătate - probabil ONU. De fapt, Marin Năstase, cu ani în urmă avansase ideea că fiul său va ajunge la ONU sau conducător în România socialistă.

Generalul Neagu Cosma, fost la un moment dat şeful contraspionajului reserist, a declarat că între '85-'89 printr'un sistem de burse, tinerii bine pregătiţi şi *"bătăioşi"* au mers la studii la Institutul de Economie Mondială din USA. Se ştia de către contraspionajul român că acest institut aflat la New-York era o acoperire CIA; prin această şcoală, toţi au fost recrutaţi de CIA şi mulţi au ajuns apoi în fruntea ţării. Este citat numele lui Adrian Năstase, fost student al acestui institut, împreună cu Mugur Isărescu, Stolojan, Adrian Severin, Paşcu şi lista conţine circa 30 de nume. Tot generalul N. Cosma a mai adăugat: *"...era un dosar întreg la Securitate în care se spunea tot ce se petrecea acolo la acest institut. Noi nu stăteam numai să ne uităm; pe unii dintre bursierii aştia îi mai trimiteam şi noi!"*... Cine ştie acum, dacă nu şi Adrian Năstase a fost trimis de Securitate, cu bursă americană la susnumitul institut? Şi în acest caz, el a dat dublă lovitură: a servit informaţii despre acest institut, Securităţii RSR şi a lăsat CIA şi pe Americani să creadă că poate conta pe el, după 1990.

În această situaţie conjuncturală l-a găsit, pe Adrian Năstase, lovitura din Decembrie 1989, dată de garnitura a 2-a nomenclaturistă (din care făcea şi el parte), cu sprijinul serviciilor speciale sovietice.

Această schimbare politică i-a convenit de minune acestui bolnav de setea de avere, parvenire, faimă. Cu toate că şi în regimul comunist al lui Ceauşescu ar fi dobândit o poziţie înaltă datorită susţinerii şi protecţiei Securităţii, nu ar fi putut însă acumula averi ca Harpagon, aşa cum i s'au creat posibilităţi nevisate, după 1989.

Angelo Miculescu, un alt oportunist, care ajunsese în cele mai înalte funcţii de stat pe timpul lui Ceauşescu: ministrul Agriculturii şi Industriei Alimentare, ambasador în China şi în funcţia înaltă a PCR, în CPEx, dar care era ataşat de comunism cât era un Român ataşat de statul Burchina Faso. Acest oportunist-rechin a fost *"marginalizat"* de Ceauşescu, pentrucă în calitatea sa de ambasador în China, *"uitase"* pentru ceea ce fusese trimis acolo şi se ocupa numai de afaceri personale, ceea ce atrăsese atenţia organelor speciale chineze care au sesizat Securitatea română.

După revoluţia de palat din Decembrie 1989, ginerele Adrian Năstase s'a prelevat şi de *"persecuţiile"* suferite de socrul său Angelo Miculescu din partea lui Ceauşescu.

- va urma -

Aurel S. MARINESCU

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

COMMON SENSE Automotive Inc.

General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

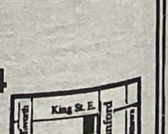

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

STRĂINII IGNORĂ POTENŢIALUL TURISTIC AL ROMÂNIEI. A CUI E VINA?

Al. MIHALCEA

La 87 de ani, D-na Jeanne Fontaine din Bruxelles este un exemplu de biruinţă a voinţei asupra vârstei, o pildă vie a puterii curiozităţii de a cunoaşte oameni şi peisaje noi, a râvnei de a-şi folosi în sens superior viaţa. Călătoare neobosită, în itinerariile sale a înscris de trei ori România. *"Prima dată acum mai bine de 25 de ani, când am văzut magnificele mânăstiri bucovinene şi am putut aprecia amabilitatea Românilor, căldurosa lor primire; după câţiva ani, am revenit cu un grup de ornitologi, dela Grădina Zoologică din Anvers, în scopul de a observa păsările din deltă. Am fost cu toţii impresionaţi de prietenia cu care ne-au înconjurat localnicii şi ne-am întors în Belgia încântaţi de voiaj"*, ne-a spus D-na Fontaine.

Amintirile despre ţara noastră, percepţia frumuseţilor peisajului românesc au făcut-o să revină. Iată ce ne-a mai declarat interlocutoarea noastră, în tihna unui popas de lângă Sucevita: *"Voiam să revăd Moldova, o regiune care-mi plăcuse în mod deosebit. M-am adresat Oficiului Român de Turism dela Bruxelles, de pe Avenue de la Toison d'Or nr. 17, ca să obţin informaţii trebuincioase călătoriei. Neobţinând nici un răspuns prin telefon, m'am dus de trei ori acolo. În birouri nu era nimeni. O doamnă, întâlnită pe scara imobilului, mi-a spus: <Rar e cineva la Oficiu; mulţi solicitanţi sunt nemulţumiţi>. Totuşi, rolul esenţial al unui Oficiu de Turism este de a face cunoscute potenţialilor vizitatori frumuseţile ţării pe care o reprezintă. Mai ales în cazul României, ţară insuficient cunoscută. Pe scurt, nici o prezenţă la Oficiul Român de Turism dela Bruxelles"*. D-na Fontaine regretă această stare de fapt cu atât mai mult cu cât cunoscuţi de-ai domniei sale au întrebat-o când au aflat de intenţia de a vizita România: ce-ai să faci în ţara aceea unde nu e nimic de văzut? *"Sunt profund întristată de această opinie căci, în lipsa unei corecte informări, ei ignoră bogatul patrimoniu al ţării D-voastră"*, ne-a mai spus interlocutoarea. Faptul de a nu reprezenta potenţialul turistic al unei ţări cu un patrimoniu cultural şi dăruită de Dumnezeu cu o bogăţie de peisaje, cu o diversitate a aspectelor naturii cum rar pot fi întâlnite ni se pare foarte grav. Mulţi dintre vizitatorii din aria francofonă a Europei ne-au relatat că prietenii cărora le-au împărtăşit dorinţa de a vizita România le-au pus întrebarea: ce-ai să vezi acolo? Cerşetori, ţigani, copii ai străzii? O viziune injustă, neconformă cu realităţile româneşti fundamentale în materie turistică, de care se fac răspunzători nu străinii ci noi înşine!

Statul român, cu bâjbâiala în domeniu, cu numirea unor neaveniţi într'un sector al economiei naţionale care poate produce însutit faţă de prezent, cu ignorarea, dacă nu direct desconsiderarea unei activităţi de maximă importanţă: propaganda. Cum să fim cunoscuţi? Cu pliante de acum trei decenii - şi acelea rar de găsit - despre mânăstirile bucovinene (aparţinând patrimoniului artistic universal, premiate de UNESCO) sau cu lucrări mai noi dar editate în tiraje insuficiente, de găsit doar la Voronet, Moldoviţa sau Humor? La începutul mandatului de premier, Petre Roman exulta, clamând în dreapta şi'n stânga *"pariul cu turismul şi agricultura"*. Cu ce rezultate palpabile? Ani în şir Sighişoara, oraş de valoare turistică europeană, a stat sub ameninţarea ridicolului proiect - ridicol dar distrugător, dacă apuca să fie pus în practică - al Dracula-land-ului. Nici măcar zone către care s'au dirijat, din interes politic, mari sume de bani, precum litoralul, nu se prezintă impecabil. Un obiectiv de talia Castelului Corvineştilor este ignorat. Cu un ministru ca Dl. Răzvan Theodorescu care, paradoxal, este chiar om de cultură, se dărăpăneaza, pe zi ce trece, palate, biserici, alte edificii de patrimoniu pe care alte state le-ar pune în valoare şi le-ar îngriji ca pe lumina ochilor. Noi, necunoscuţii dela Porţile Orientului, unde totul stă sub specia uşurătăţii, suntem obligaţi, tocmai din cauza lipsei de responsabilitate a flecarilor noştri guvernanţi, să ne confruntăm cu efectele ignorării de către străini a excepţionalului potenţial turistic românesc.

LA 11 NOEMBRIE 1995, ORELE 9.40 CORNELIU COPOSU TRECE LA CELE VEŞNICE INTRÂND ÎN ISTORIE

E foarte greu să vorbeşti în câteva rânduri despre SENIORUL Politicii Româneşti şi ca unul dintre cei care au avut privilegiul de a-l cunoaşte şi colabora cu dânsul, pot afirma că oricât de multe simpozioane s'ar organiza în memoria acestui Corifeu, subiectul n'ar fi niciodată epuizat.

Viaţa acestui Mare Domn, cum numesc ardelenii în mod natural marile caractere, e o lecţie de istorie în care morala şi buna cuviinţă, toleranţa şi patriotismul se împletesc deopotrivă într'un excepţional firesc. Am învăţat cu toţii că legendele nu mor niciodată şi Bunul Dumnezeu, pe lângă multe alte daruri pe care ni le-a dat în viaţă, a avut grijă să ne dăruiască unul cu titlu de noblete: pentru mulţi dintre noi, acela de a fi contemporani cu Seniorul Corneliu Coposu!

Arestat la 14 Iulie 1947, în sediul Partidului Naţional Ţărănesc, Corneliu Coposu şi-a petrecut aproape 18 ani din viaţă în aresturile Securităţii şi în penitenciarele Văcăreşti, Jilava, Piteşti, Craiova, Aiud, Gherla, Capul Midia, Râmnicu-Sărat. Opt ani a fost izolat total. După eliberarea din închisoare şi după încă 2 ani de domiciliu obligatoriu, în comuna Ribla, Corneliu Coposu se întoarce în Bucureşti. Soţia sa, Arlette, murise după 14 ani de detenţie. Până la 21 Decembrie 1989 este hăituit permanent de Securitate. I s'au făcut 27 de percheziţii domiciliare şi i-au fost confiscate toate manuscrisele. În tot acest timp, Partidul Naţional Ţărănesc a continuat să existe în clandestinitate şi în 1987, Seniorul reuşeşte să afilieze PNŢ la Internaţionala Creştin Democrată. La 21 Decembrie 1989 se numără printre cei care ies în stradă şi o zi mai târziu apare primul manifest al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat, care proclamă intrarea în legalitate a acestei istorice formaţiuni politice.

Corneliu Coposu este desemnat preşedinte al PNŢCD, alegere consfinţită şi de Congresul Partidului, la 27 Septembrie 1991. A fost liantul Opoziţiei din România şi primul Preşedinte al Convenţiei Democratice. Un conviv, Seniorul nu refuza niciodată pe nimeni. A dăruit neîncetat, parcă în ideea că nu ar avea destul timp pentru aceasta şi crezul său politic, sfinţit prin jertfa zecilor de mii de martiri din închisorile comuniste, a propulsat, după moartea sa, la guvernare - Opoziţia Democratică.

Acum, când sunt departe de Patrie, mă rog la Bunul Dumnezeu să-i ocrotească sufletul de bun Român şi în prag de alegeri să ocrotească România!

Gabi BRÂNZARU

FĂRÂMIŢAREA TERENURILOR FACE ROMÂNIA PUŢIN ATRACTIVĂ PENTRU INVESTITORI

În urma aderării celor zece noi membre la Uniunea Europeană, suprafaţa agricolă creşte cu 29 la sută, numărul fermierilor cu 52 la sută şi Produsul Intern Brut agricol, cu doar şapte la sută, se arată într'un raport citat de revista specializată *Revue Elargissement*. De aici rezultă trei probleme imediate: nivelul scăzut al productivităţii, costuri financiare sporite pentru Uniunea Europeană şi o *"sensibilitate"* socio-politică. În ţările din Europa Centrală şi de Est (ECE), extinderea Uniunii Europene ne reprezintă eliminarea barierelor tarifare în raport cu cele 15 vechi membre UE şi implementarea politicii agricole comune (PAC).

Peste o treime dintre Români lucrează în agricultură

Din punct de vedere al producţiei agricole, în trei dintre ţările din regiunea ECE (România, Bulgaria şi Polonia), sectorul agricol deţine, încă, o pondere semnificativă în Produsul Intern Brut şi piaţa muncii. Anul trecut, rata de ocupare a forţei de muncă din sectorul agricol (agricultura, vânătoare, pescuit şi industria forestieră) era de 34,5 la sută în România, de 26 la sută în Ungaria şi 18,5 în Polonia.

Aceasta în condiţiile în care în Slovenia rata era de 4,4 la sută, în Cehia, de 4,5 la sută, în Ungaria de 5,8 la sută, iar în Estonia, de 6,1 la sută. Nivelul din vechile membre UE este de patru la sută. În ţările din Europa Centrală şi de Est, ponderea agriculturii în Produsul Intern Brut variază dela 2,6 la sută în Polonia la 11,7 la sută în România, în timp ce media *"vechii"* Uniuni Europene este de 1,9 la sută.

Factori determinanţi pentru investiţii

Nivelul producţiei la hectar diferă dela o economie la alta, dar şi dela o regiune la alta (în aceeaşi ţară) sau dela o fermă la alta. În ceea ce priveşte majoritatea culturilor, nivelul producţiei este, cu siguranţă, mai mic decât cel din ţările vest-europene. Raportul citat de *Revue Elargissement* arată că dimensiunea fermelor agricole reprezintă un factor determinant pentru investiţii. Cu cât terenul agricol este mai *"fărâmiţat"*, cu atât mai slabă este capacitatea de atragere de investiţii. Din acest punct de vedere, raportul identifică trei grupuri de ţări. În primul grup sunt incluse Estonia şi Ungaria. În Ungaria, numai şase la sută din ferme au peste zece hectare, iar în Estonia, 20 la sută. Letonia se încadrează în al doilea grup, cu 70 la sută din ferme având o dimensiune mai mare de cinci hectare. Din al treilea grup fac parte România, Cehia, Slovenia, Lituania şi Polonia, majoritatea fermelor din aceste ţări având o dimensiune de între trei şi cinci hectare. Pentru cele zece noi membre UE, aderarea aduce două consecinţe imediate.

În primul rând, aceste ţări trebue să înceapă distribuirea de subvenţii europene şi să infiinţeze organizaţii privind piaţa comună, însărcinate cu controlul şi intervenţia în ceea ce priveşte preţurile. În al doilea rând, preţurile vor trebui aliniate la cele din Uniunea Europeană.

Agricultura... turistică

Unele ţări au încheiat deja procesul de reorganizare a sectorului agricol (Estonia, Ungaria, Cehia şi Slovenia) sau sunt pe cale de a-l încheia (Letonia, Lituania şi Slovacia). La rândul ei, Bulgaria se va alătura acestor ţări în viitorul apropiat. Guvernele naţionale şi Comisia Europeană încurajează fermierii să-şi diversifice sursele de venit. În această *"viziune"* se încadrează dezvoltarea turismului ecologic. Munţii Tatra din Slovacia şi Polonia, Carpaţii din nordul României şi Lacul Balaton din Ungaria sunt exemple de oportunităţi în acest sens.

O SOCIETATE NECIVILĂ

Toader BARDAN

Se vorbeşte de existenţa - sau necesitatea - unei societăţi civile, care, organizată în asociaţii, fundaţii sau firme, să facă democraţia viabilă. Se vorbeşte iar... deşi ele există - cică în câteva zeci de mii de exemplare - nu se văd nicăieri. Nici măcar în postul de televiziune *"România Cultural"*. Post care - culmea! - vine din când în când cu un leitmotiv, altădată pe frontispiciul fiecărei publicaţii *"Proletari din toate ţările, uniţi-vă!"* Acum în acest post apare în generic Preşedintele - care n'a avut niciodată de-a face cu acea cultură - cultură, cea umanistă, şi zice: *"Vrem să relevăm valoarea culturii în impactul ei cu valorile democraţiei"*. Ce-o fi vrând să însemne această conotaţie a consensului din sinergia faptelor? Mai vine şi Premierul cu nişte ziceri, după care ministrul de Externe apare şi el cu alte ziceri... Ce-or căuta să vorbească de cultură cei care au distrus cultura comunităţilor locale, după ce au compromis căminele culturale, astăzi părăsindu-le total?

Aceste ONG-uri există. Uite: primul ministru este preşedintele Fundaţiei de politică externă *"Nicolae Titulescu"*! Şi apare pe prima pagină a revistei *"Cronica fundaţiilor"*, înfiinţată de fostul secretar general al Uniunii scriitorilor, mereu membru în organizaţia de bază de partid dela Uniune Mircea Micu şi Fănuş Neagu, secretarul doi al Comitetului de partid de aici, după Pop Simion, secretar plin.

Urmează, va să zică, pe lista ONG-urilor Fundaţia *"Renaşterea"*, înfiinţată şi condusă de D-na Geoană, soţia ministrului de Externe, fundaţie care nu are nimic de-a face cu Asociaţia culturală *"Renaşterea Neamului Românesc"*, cea care vrea să reînvie sentimentul naţional la Români. Fundaţia *"Renaşterea"* o vrea să reînvie etica şi echitatea socialistă?

În *"Cronica fundaţiilor"* - în care trebue să fie oglindite activităţile neguvernamentale, apare pe prima pagină ministrul Culturii, o D-nă Ghiulbeghian, soţie de armean pedeserizat, care vrea să construiască o aberaţie - o biserică a tuturor religiilor şi tot felul de oameni ai sistemului de ieri şi a politicienilor de azi descinzând din acel sistem revolut ce se ţine de noi scai, mai ales în cultură, în viaţa spirituală.

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL
CUVÂNTUL ROMÂNESC
Abonamentele şi reînnnoirea lor se pot face după cum urmează:
Din Canada şi U.S.A. se pot trimite "Cecuri Personale"
Din Europa numai "Euro Cec" sau "Mandat poştal"
Alte continente "Cec Internaţional"
Adresa ziarului este:
CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet,
Hamilton Ont. Canada L9C 7N5
Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

SCRIITORUL ŞI MATEMATICIANUL FLORENTIN SMARANDACHE LA 50 DE ANI!

S'a născut la 10 Decembrie 1954, în Bălcești (Vâlcea).

Studii: A absolvit Școala Generală în Bălcești (1961-1969), apoi Liceul Pedagogic (1969-1972 în Craiova, continuând la Rm. Vâlcea, 1972-1974); diplomă de învățător; stagiul militar cu termen redus la Medgidia (1974-1975); a absolvit Facultatea de Științe, secția informatică, a Universității din Craiova (1975-1979) ca șef de promoție; obține doctoratul în matematică (Teoria Numerelor) la Universitatea de Stat din Chișinău (1995-1997). În Statele Unite urmează studii de perfecționare în matematică, informatică și educație la Arizona State University (Tempe) (1991), Pima Community College (Tucson) (1995), University of Phoenix (Tucson) (1996); obține și un Masterat în Informatică; studii postdoctorale la New Mexico State University (Las Cruces) (1998), University of New Mexico (Gallup) (1998, 1999), National Science Foundation, (Chautauqua Program, University of Texas, Austin) (1999) și Los Alamos National Laboratory (Educational Networking Support Program) (Gallup) (1999).

Activitate: A participat la olimpiade școlare de matematică obținând premii și menționi locale și naționale (1967-1974) și a condus cercuri de matematică în liceu și la universitate; a participat la Olimpiada studențească *"Traian Lalescu"*, Cluj-Napoca (1977); a participat la diverse sesiuni științifice pentru studenți în Craiova și Iași (1978-1979); a pregătit și selecționat echipa elevilor marocani (Rabat) pentru Olimpiada Internațională de Matematică din Paris (1983).

Profesii: Analist-programator, Întreprinderea de Utilaj Greu din Craiova (1979-1981); profesor de matematică, Liceul *"Petrache Poenaru"*, Bălcești (1981-1982). În perioada 1982-1984 este profesor cooperant în Maroc, predând matematicile în limba franceză (Lycée Sidi El Hassan Lyoussi din Sefrou). Revine în țară, continuând activitatea didactică; profesor la Liceul *"Nicolae Bălcescu"* din Craiova (1984-1985); profesor la Școala din Drăgotești, Dolj (1985-1986). În anul 1986 nu poate obține viza de ieșire din țară pentru a participa la Congresul Internațional al Matematicienilor dela Universitatea din Berkeley (California) și face greva foamei; publică o scrisoare de protest în *"Notices of the American Mathematical Society"* (Providence, RI) în care solicită libertatea de circulație a oamenilor de știință, se interesează de soarta sa Dr. Olof G. Tandberg, secretar la Academia de Științe din Suedia, care îi telefonează din București. În perioada anilor 1986-1988 Inspectoratul Școlar Județean Dolj nu-i mai acordă post, din motive politice, fiind obligat să supraviețuiască din meditații. Ulterior este profesor la Școala Generală nr. 32 din Craiova (1988). În toamna anului 1988 obține cu greutate un pașaport de turist pentru Bulgaria. De aici trece în Turcia, unde cere azil politic. Este deținut în lagărele de refugiați din Istambul și Ankara (1988-1990).

Emigrează în Statele Unite ale Americii, unde lucrează ca inginer de software la corporația Honeywell din Phoenix (Arizona), specializată în calculatoare (1990-1995); profesor adjunct de matematică la Pima Community College din Tucson (1995-1997); din 1997 este profesor asistent de matematică la University of New Mexico (Gallup). S'a făcut cunoscut în domeniul teoriei analitice a numerelor cu noțiuni care-i poartă numele, precum Funcții Smarandache, Secvențe Smarandache, Constante Smarandache, Paradoxuri Smarandache incluse și în *"CRC Concise Encyclopedia of Mathematics"* (1998) tipărită în America, datorită cărora s'a bucurat de o anumită popularitate internațională, deoarece matematicieni români cât și străini (din SUA, Canada, Japonia, Brazilia, Franța, China, Bangladeș, Italia, Bulgaria, Spania, Suedia, Australia, Rusia, Cehia, Olanda, Chile, India, Ungaria) au scris 11 cărți și câteva sute de articole, note și probleme propuse despre aceste noțiuni; lucrările au fost periodic publicate de către Universitatea din Craiova împreună cu American Research Press sub forma unei reviste anuale: *"Smarandache Function Journal"*, ISSN 1053-4792, Vol. 1-6 (1990-1995) și *"Smarandache Notions Journal"*, ISSN 1084-2810, Vol. 7-11 (1996-). În 1997 la Universitatea din Craiova s'a organizat *"Prima Conferință Internațională asupra Noțiunilor de tip Smarandache în Teoria Numerelor"*, cu participarea unor cercetători din țară dar și din Suedia, Franța, Rusia și Spania. Pal Grønas, din Norvegia, și-a susținut teza de Masterat în Matematică, la Universitatea din Oslo, cu un subiect inspirat din Funcția Smarandache, sub conducerea profesorului Øyvind Solberg.

Publicații: Din 1970 a început colaborarea la revista școlii, *"Năzuințe"*, apoi la alte periodice românești și străine (vreo 50 științifice și peste 100 literare). Și-a tradus o parte din lucrări în franceză și engleză, altele i-au fost traduse în spaniolă, portugheză, italiană, esperanto, rusă, japoneză și arabă. Colaborări cu poeme și piese de teatru la 42 de antologii românești, franceze, italiene, americane, indiene și coreene.

Prolific autor, coautor și editor a 70 de cărți și 80 de articole și note în matematică (teoria numerelor, geometrie neeuclidiană, logică), fizică, filosofie, literatură (poeme, nuvele, povestiri, un roman, piese de teatru, eseuri, traduceri, interviuri), rebus (careuri, enigmistică) și artă (experimente în desen, picturi, colaje, fotografii, artă pe computer) în română, franceză și engleză, dintre care: *Formule pentru spirit* (debut editorial, 1981, sub pseudonimul Ovidiu Florentin); *Le sens du non-sens, Problèmes avec et sans... problèmes!*, Fès, Maroc (1983); *Antichambres/Antipoésies/Bizarreries*, Caen, Franța (1989); *NonPoems* (poeme de avangardă), Phoenix (1990); *Only problems, not solutions!*, Chicago (1991); *LE PARADOXISME: un nouveau mouvement littéraire*, Bergerac, Franța (1992); *Dark Snow*, Phoenix (1992); *NonRoman*, Craiova (1993); *MetaIstorie* (trilogie teatrală), București (1993); *Întâmplări cu Păcală* (piese de teatru pentru copii), *Fugit.../jurnal de lagăr*, București (1994); *Collected Papers*, Vol. I, II, III, București, Chișinău, Oradea (1996, 1997, 2000); *Scrieri defecte* (proză scurtă), Craiova (1997); *Distihuri Paradoxiste, Afinități* (traduceri), Nørresundby, Danemarca (1998); *Întreabă-mă, să te'ntreb!* (interviuri), Târgoviște (1999); *Outer-Art* (album de artă), *Cântece de mahala, In seven languages* (poeme), Oradea, 2000; *A Unifying Field In Logics./ Neutrosophy. Neutrosophic Probability, Neutrosophic Set, and Neutrosophic Logic*, Rehoboth, SUA (2000). A editat, printre altele: *Second International Anthology on Paradoxism* (cuprinzând 100 scrieri de pe glob), și *Third International Anthology on Paradoxism* (distihuri paradoxiste dela 40 poeți de pe glob), Oradea (2000).

A generalizat logicile fuzzy, intuitivă, paraconsistentă, multi-valentă și logica dialetheistă la *"logică neutrosofică"* (numită și Logica Smarandache în *"Dictionary of Computing"* de Denis Howe); în mod similar a generalizat mulțimea fuzzy la *"mulțime neutrosofică"*. A propus extinderea probabilităților clasice și imprecise la *"probabilitatea neutrosofică"*, ca un vector tridimensional ale cărui componente sunt submulțimi ale intervalului ne-standard (-0, 1+).

În fizică a emis ipoteza că nu există nici o barieră a vitezei în univers, chiar mai mult că viteza poate fi infinită (ipoteza Smarandache în *"Dictionary of Physics"* de Eric Weisstein).

În filosofie a introdus conceptul de *"neutrosofie"*, ca o generalizare a dialecticii lui Hegel, care stă la baza cercetărilor sale în matematică și economie, precum *"logică neutrosofică"*, *"mulțime neutrosofică"*, *"probabilitate neutrosofică"*, *"statistică neutrosofică"*.

În literatură și artă a fondat în 1980 curentul de avangardă numit paradoxism, ca un protest împotriva totalitarismului, care are mulți adepți în lume. Constă în folosirea excesivă în creații a contradicțiilor, antitezelor, antinomiilor, oximoronilor, paradoxurilor. A introdus *"distihul paradoxist"*, *"distihul tautologic"*, *"distihul dual"*. Experimente literare a realizat și în drama sa *"Patria de animale"*, unde nu există nici un dialog, iar în *"O lume întoarsă pe dos"* scenele sunt permutate dând naștere la un miliard de miliarde de piese de teatru distincte! Piesele lui s'au jucat în România (Teatrul *"I.D. Sârbu"* din Petroșani, Teatrul *"Thespis"* din Timișoara), Germania (la Karlsruhe), și Maroc (la Casablanca, unde *"Patria de animale"* a obținut Premiul Special al Juriului Internațional).

La bibliotecile dela Arizona State University (Tempe) și University of Texas (Austin) sunt depozitate manuscrise, reviste, cărți, fotografii, casete, videocasete, privind activitatea creativă a sa, în două colecții speciale, numite *"The Florentin Smarandache papers"*.

Afilieri: membru al Societății de Științe Matematice din România (1980-); Mathematical Association of America (1983-1990); American Mathematical Society (1992-); Academia Oamenilor de Știință Români (1993-); ARA (1999-); Poetry Society of America; Uniunea Scriitorilor Români; International Poets Academy (India); La Société *"Les Amis de la Poésie"* (Franța); Association *"La Licorne"* (Franța); Académie Francophone (Franța); Societatea Română de Haiku; Academy of American Poets; Modern Languages Association (SUA); Centre d'Études et de Recherches Poétiques *"Aquitaines"* (Franța); International Writer Association (Franța); World Academy of Arts and Culture (SUA); Liga Culturală Oltenia; East and West Literary Foundation (SUA);

Continuare în pag. 11

EXPOZIȚIA EVENIMENT CORNELIU PETRESCU

De curând pictorul Corneliu Petrescu a împlinit 80 de ani de viață, din care jumătate au fost dedicate artei. Evenimentul a fost marcat de o expoziție găzduită de cunoscuta Galerie Simeza. Selecția retrospectivă a cunoscut un remarcabil succes atât de public cât și financiar, căci un număr apreciabil de lucrări a fost achiziționat de colecționari. La încheierea expoziției am purtat cu pictorul o scurtă convorbire despre destinul său aparte printre confrați, deoarece Corneliu Petrescu și-a început cariera ca medic endocrinolog. La această schimbare profesională s'a referit, firește, prima mea întrebare la care maestrul mi-a răspuns foarte deschis.

Corneliu Petrescu: - Din copilărie am început sub îndrumarea părinților (care aveau talent la artele plastice) să desenez aproape zilnic. Pictura a fost destinul meu, dând un sens întregii mele existențe.

Gabriela Bidu: - Maestre, și totuși, cum s'a făcut saltul (ca să spun așa) dela medicină la pictură?

C.P.: - Medicina a reprezentat pentru mine un suport material și asta doar pentru un timp. De fapt singura preocupare constantă a fost arta. Pe de altă parte studiul medicinei, prin învățarea anatomiei m'a învățat mult în artă. În particular, edocrinologia mi-a dat o înțelegere specială a fiziologiei umane și a corpului omenesc. Așadar, pentru mine medicina a fost un studiu complementar foarte folositor. În același timp aceasta mi-a conturat o anume disciplină științifică, care mi-a influențat pictura, ea mi-a impus necesitatea unei metode de lucru, ordinea, rigoarea și importanța proporțiilor.

G.B.: - Sunteți apreciat de specialiști ca unul din pictorii ce practică unul dintre cele mai originale demersuri plastice. Spuneți-ne ceva despre evoluția stilului D-voastră?

C.P.: - La început demersul meu plastic a fost legat de arta bizantină (Altare, fresce - etc.) care mai târziu s'a constituit într'o fuziune între universul bizantin și arta modernă. Călătoriile în Olanda (legate de numeroasele mele expoziții personale acolo) m'au familiarizat cu arta flamandă, ulterior voiajele în SUA (în special pe Coasta de Vest) datorită impactului cu peisajul american au dus la simplificarea artei mele.

G.B.: - La originea stilului D-voastră se află, fără îndoială, și tehnicile de lucru foarte speciale pe care le utilizați.

C.P.: - În ceea ce privește tehnica demersului meu plastic, aceasta a evoluat dela gravura în lemn colorată, pictura (cu culori modificate utilizate în gravură) precum și cu culori acrilice. Pe aceste suporturi coloristice, - mai târziu - am utilizat foița de aur dar mai ales în ultimul timp, utilizez colajul încorporând fragmente de scrisori vechi, documente, timbre vechi, sigilii...

G.B.: - Compozițiile D-voastră excelează prin minuția construcției, cred că aceasta vă influențează oarecum ritmul de lucru!

C.P.: - Desigur, realitatea mă influențează oferindu-mi numeroase subiecte de lucru. Dar fără a fi un pictor figurativ, mă inspir din acestea, realizând compoziții personale apropiate limbajului meu plastic. De multe ori lucrez la mai multe lucrări simultan, în funcție de necesitățile mele tehnice. Execut de mai multe ori variante ale aceluiași subiect.

G.B.: - În încheiere, maestre, v'aș ruga să ne spuneți ce a marcat această expoziție în evolutia D-voastră artistică?

C.P.: - Această retrospectivă de pictură și colaj este cea de a 12-a personală la București. Am selecționat 55 de lucrări (dintr'o perioadă de 15 ani). Subiectele au fost predominant cele bizantine; peisaje americane, autoportrete, scene medievale, scamatori, anotimpuri (iarna și toamna) faptul că expoziția s'a bucurat de aprecierea vizitatorilor și a specialiștilor constituie pentru mine o importantă realizare, dând sens întregii mele existențe.

Interviu realizat de
Gabriela Bidu

Figuri legendare ale Aviaţiei Române

SMARANDA BRĂESCU

George GEORGESCU

Smaranda Brăescu, *"întruchiparea cutezanţei, a preceperii, modestiei şi patriotismului"*, cum este caracterizată în Revista *"Orizont Aviatic"*, *"exemplu de curaj şi înţelegere a menirii sale"*, cum o descrie V. Firoiu în cartea *"Amazoanele Cerului"*, a parcurs toate etapele drumului spre gloria de care s'a bucurat până la instalarea prin fraudă a guvernului Petru Groza la conducerea României. A fost admirată şi apreciată atât în ţară cât şi peste hotare unde a doborît câteva recorduri mondiale la săritura cu paraşuta care i-au adus celebritatea, a participat la războiul din Răsărit ca aviatoare în cadrul renumitei *"Escadrile Albe"* alături de colegele ei Mariana Drăgescu, Nadia Ruso, Virginia Duţescu, Eliza Vulcu şi altele, a fost corespondent de presă în prima linie a frontului şi a luat parte la luptele de eliberare a Transilvaniei de sub ocupaţia hortistă în cadrul *"Escadrilei 13 de Legătură"*, participând apoi şi la luptele din Ungaria şi Cehoslovacia, până la Piestany. În cursul vieţii a obţinut numeroase distincţii şi medalii în urma strălucitelor ei performanţe.

Smaranda Brăescu

Această pioniera a aviaţiei sportive din România a fost apreciată pretutindeni în lume unde a dus faima ţării noastre, însuşi Suveranul Pontif invitând-o la Vatican pentru a o cunoaşte. Multe ţări s'au mândrit cu prezenţa ei, în ţara ei însă, după instalarea comuniştilor la putere în loc să i se ridice statuie pentru faptul că a făcut cunoscut numele României pe toate meridianele, pentru marile succese obţinute cât şi pentru participarea directă la război, a fost hăituită şi condamnată la doi ani de închisoare. Cu ajutorul unor rude şi prieteni care au ascuns-o cu preţul vieţii lor a reuşit să se sustragă însă executării pedepsei. Pretextul condamnării ei a fost *"participarea la complotul împotriva guvernului Petru Groza"*, în realitate motivul fiind dragostea ei nemărginită faţă de neamul românesc, sentiment care a determinat-o să se înroleze în mişcarea de rezistenţă armată anticomunistă, activând în Divizia *"Sumanele Negre"*.

În anul 1946, alături de alte unsprezece personalităţi de prim rang printre care generalul de Corp de Armată Aurel Aldea, şeful Mişcării Naţionale de Rezistenţă şi prof. universitar Grigore Popa, Smaranda Brăescu a semnat un Memoriu în care se aducea la cunoştinţă puterilor învingătoare în cel de al Doilea Război Mondial modul fraudulos în care comuniştii au falsificat rezultatele alegerilor din luna Noembrie 1946 acaparând puterea. Acest Memoriu a fost predat reprezentantului american din Comisia Aliată de Control care l-a pus însă la dispoziţia colegului său sovietic din Comisie, acesta predându-l Securităţii române. Rezultatul a fost punerea sub acuzare şi urmărire a semnatarilor acelui Memoriu, Smaranda Brăescu fiind nevoită să se ascundă pe la rude şi cunoscuţi în acea perioadă dramatică în care se declanşase primul val de arestări, ca un preludiu al politiciei de decimare a elitei şi valorilor neamului românesc. Toţi cei care i-au dat adăpost şi au ascuns-o pentru a nu cădea în mâinile Securităţii au fost depistaţi şi au plătit gestul lor uman cu ani grei de temniţă. Cele mai grele pierderi au fost ale conducătorilor Mişcării Naţionale de Rezistenţă generalii Aurel Aldea fost ministru şi Constantin Eftimiu, şeful operaţional al Armatei a IV-a în primul an de război, arestaţi în 1946, condamnaţi la închisoare pe viaţă şi ucişi în închisorile comuniste după numai trei ani de detenţie.

Datorită condiţiilor deosebit de grele în care a fost obligată să trăiască, hăituită, ascunzându-se tot timpul, folosind un buletin de identitate fals cu numele Maria Popescu, decepţionată de cursul evenimentelor în care o lume pe care o iubise şi pentru care luptase cu arma în mână se prăbuşea sub ochii ei, s'a îmbolnăvit de cancer. A fost operată de prof. dr. Falcoianu, apoi internată în secret la Clinica Universitară din Cluj unde, deşi a primit cele mai competente îngrijiri fiind cunoscută, a decedat la data de 2 Februarie 1948.

"Regina Înălţimilor", cum a fost numită Smaranda Brăescu în perioada ei de glorie, s'a născut la data de 21 Mai 1897, în Comuna Buciumeni din Judeţul Covurlui, într'o familie cu tradiţie militară. Un frate al ei geamăn a îmbrăţişat cariera militară, ajungând până la gradul de colonel, iar un altul fusese observator militar în timpul Primului Război Mondial. După absolvirea cursului primar a urmat Şcoala Profesională din oraşul Bârlad, fiind o scurtă perioadă de timp învăţătoare în satul ei natal Hănţeşti. A urmat apoi cursurile Şcolii Superioare de Belle-Arte din Bucureşti Secţia Artă Decorativă şi Ceramică, iar în primăvara anului 1928 inginerul german Heineke care a participat la un mare miting aviatic din Bucureşti a invitat-o în Germania unde a absolvit cursurile de paraşutism în cadrul Şcolii *"Schroeder & Co"* obţinând brevetul internaţional. La Berlin şi-a cumpărat o paraşută cu care a executat primul salt la data de 5 Iulie 1928, antrenându-se apoi intens pentru a doborî recordul european stabilit în Germania..

La data de 2 Octombrie 1931, Aeroclubul Regal al României înregistrează primul record naţional absolut şi primul record mondial feminin dela 6.000 m stabilit de Smaranda Brăescu lângă Slobozia, record omologat de Federaţia Aeronautică Internaţională, în urma căruia a fost distinsă cu Ordinul *"Virtutea Aeronautică"* clasa *"Crucea de Aur"*. În luna Ianuarie, anul următor, o aflăm în Florida unde se antrenează într'o Bază Militară de Aviaţie cu aprobarea Departamentului Apărării Statelor Unite, iar la data de 19 Mai, decolând cu un avion de pe Platoul Sacramento de lângă San Francisco se lansează dela înălţimea de 7.233 de metri, devenind campioană mondială absolută la paraşutism. Telegramele agenţiilor de presă au difuzat în toată lumea excepţionala ei performanţă. A urmat apoi în oraşul Cleveland cursurile Şcolii Civile de Pilotaj *"Curtiss-Wright"*, obţinând şi brevetul de pilot de aviaţie.

Celebritatea ei era atât de mare în epocă încât la data de 20 August 1932, când a sosit la Montreal venind dela New York pentru a participa la un mare miting aviatic, avionul ei era însoţit în zbor de alte 30 de aparate. Întoarsă în Statele Unite, a fost sărbătorită în cadrul comunităţii româneşti din New York, participând apoi la un banchet dat în cinstea ei. În anul 1933, în drum spre ţară, i se organizează în oraşul Verona din Italia o mare recepţie, fiind primită la Roma de Ministrul Aviaţiei, Mareşalul Italo Balbo, după care este invitată şi la Vatican de Suveranul Pontif Papa Pius al XII-lea care a dorit să o cunoască personal. În acest moment popularitatea ei atinge cele mai înalte culmi.

Printre marile realizări în domeniul aviatic ale Smarandei Brăescu au fost raidul Londra - Bucureşti, cu traversarea Mării Mânecii în condiţii meteorologice deosebit de dificile, zborul la data de 27 Aprilie 1936 peste munţii iugoslavi recunoscuţi datorită turbulenţelor şi furtunilor de acolo şi traversarea Mării Mediterane dela Roma la Tripoli în Libia, 6 ore de zbor (1.100 de Km). Această performanţă a fost viu comentată şi apreciată de presa din Franţa, Germania, Italia, Iugoslavia şi din ţara noastră. Din păcate, proiectul ei de traversare a Oceanului Atlantic a trebuit să fie abandonat datorită morţii premature într'un accident aviatic a Cpt. Romeo Popescu, dramă care a afectat-o în mod deosebit deoarece îi legau sentimente de adâncă prietenie. S'au reîntâlnit poate în Câmpiile Elizee, acolo unde se duc cei bravi, logodna lor realizându-se în alt plan şi altă dimensiune...

Unul din supravieţuitorii celui de-al Doilea Război Mondial care a cunoscut-o îndeaproape pe această legendară aviatoare este C-dor Av. (r) Florian Buchiu care îşi aminteşte cu nostalgie zilele când Smaranda revenea cu zâmbetul pe buze din misiunile cele mai periculoase la care participa, de multe ori având în avion membri ai echipajului răniţi sau morţi, sau puţinele clipe de acalmie dintre două misiuni când îi vizita pe tinerii ofiţeri în adăposturile lor şi îşi împărtăşeau impresiile. Într'o zi s'au întâlnit într'un avion de transport trimotor Ju 52 pilotat de aviatorul Sever Dumitriu dela LARES, care decolase dela Stalino cu destinaţia Bucureşti, unde celebra aviatoare trebuia să se prezinte la Comandamentul Aerului pentru a primi noi instrucţiuni. În timpul acelei călătorii Smaranda a povestit cu naturaleţe multe din întâmplările prin care trecuse pe front.

A reîntâlnit-o apoi în câteva rânduri pe aeroportul din Tacinskaia, unde se aflau cantonate Escadrila lui 113 şi câteva formaţiuni de avioane de bombardament greu Ju 88, care executau misiuni zi şi noapte. Cu aceste bombardiere care aveau misiunea de a sprijini înaintarea Armatei a 4-a Română, în special cu avionul pilotat de Slt. Iosif Socol, Smaranda a participat câteva luni la misiunile de bombardament din prima linie a frontului în calitate de reporter de război, câte două misiuni pe zi deosebit de periculoase, deoarece avioanele de bombardament erau ţinta atât a artileriei antiaeriene cât şi a avioanelor de vânătoare inamice. Cucerit de farmecul şi modestia acestei aviatoare adulată şi sărbătorită pe toate meridianele, chipeşul Slt. Buchiu i-a păstrat toată viaţa amintirea undeva, într'un ungher al sufletului. Drumurile lor s'au despărţit însă, fiecare urmându-şi propriul destin. Smaranda a luptat pe frontul din Vest, unde Buchiu a refuzat să participe alături de armata sovietica, apoi, după semnarea acelui Memoriu din anul 1946, ca s'a înregimentat în organizaţia *"Sumanele Negre"*, organizaţie care făcea parte din marea rezistenţă armată anticomunistă. După numai doi ani dela sentinţa de condamnare, firul vieţii acestei legendare figuri a aviaţiei române, care a făcut cunoscut numele ţării noastre în cele mai îndepărtate colţuri ale planetei, a fost curmat de o boală nemiloasă.

Fostul sublocotenent de aviaţie, astăzi un venerabil comandor octogenar, îşi aminteşte cu ochii umezi toate întâlnirile cu Smaranda Brăescu, a cărei imagine i-a rămas fixată în memorie la fel de tânără ca în fotografia cu casca de pilot pe care a păstrat-o alături de cele mai dragi amintiri din perioada cumplitelor încleştări ale celui de-al Doilea Război Mondial, căruia puţini i-au supravieţuit.

Smaranda Brăescu este un exemplu tipic de erou naţional pe care comuniştii l-au hăituit, grăbindu-i sfârşitul. În sufletele noastre însă, a celor care iubim aviaţia şi pe cei care au pus mai presus de viaţa lor identitatea şi integritatea fiinţei naţionale a Statului Român pe care l-au apărat cu arma în mână, *"Regina înălţimilor"* va rămâne mereu vie şi surâzătoare, numele ei figurând în Epopeea Aviaţiei Române şi în Cartea de Aur a rezistenţei armate anticomuniste.

FLORENTIN SMARANDACHE

Urmare din pag. 8

World Poetry Society (India); World Poetry Research Institute (Coreea); Societatea Mihai Eminescu (Australia); referent la Zentralblatt für Mathematik (Germania) (1985-).

Premii: A obţinut 16 premii literare, dintre care: Premiul special la proză, Concursul Naţional *"Marin Preda"*, Alexandria (1982); International Eminent Poet, Madras, India (1991); Diplome d'Honneur en poésie fantaisiste, L'Académie des Lettres et des Arts du Périgord, Franţa (1992); La Médaille d'Argent pour l'ensemble de son oeuvre, Bergerac, Franţa (1992); Grand Prix, 4~ Edizione del Premio Internazionale di Poesia e di Narrativa *"Goccia di Luna"*, Bastremoli, Italia (1993); Premiul de Excelenţă al Revistei *"Haiku"*, Bucureşti (1997); *"Best Poet"* Award of Rio Grande Press, Amarillo, Texas, USA (1998); Premiul revistei *"Lumina"* pentru eseu şi contribuţii personale, Novi Sad, Iugoslavia (1998); Diploma de Onoare a Societăţii *"Anton Pann"*, Rm. Vâlcea (2000); Premiul *"Podul lui Traian"*, la Festivalul Internaţional *"Drumuri de spice"*, Uzdin, Iugoslavia (2000).

BIBLIOGRAFIE: *ARA-Români în ştiinţa şi cultura occidentală*, Davis, 1996, pp. 368-369; Writer's Directory, SUA, 1996; *CRC Concise Encyclopedia of Mathematics*, de E. W. Weisstein, Boca Raton, SUA, 1998; *Dictionary of Computing*, de Denis Howe, Londra, 1999; *Dictionary of Physics*, de Eric Weisstein, Florida, 2000.

S'au scris 8 cărţi dedicate activităţii sale literare:

1) *Mişcarea literară paradoxistă*, de Constantin M. Popa, 1992, 52 p.

2) *Anthology of the Paradoxist Literary Movement*, editori J.-M. Levenard, I. Rotaru, A. Skemer, 1993, 175 p.

3) *Paradoxism's main roots*, de Florin Vasiliu, 1994, 64 p.

4) *Un scriitor al paradoxurilor: Florentin Smarandache*, de Ion Soare, Ed. Almarom, Rm. Vâlcea, 1994, 114 p.

5) *Estetica Paradoxismului*, de Titu Popescu, 1995, 143 p.

6) *Interviuri cu Florentin Smarandache*, de Veronica Balaj&Mihail I. Vlad, 1998, 48 p.

7) *Rebus, umor, paradoxism*, de Gheorghe Niculescu, 2000, 70 p.

8) *Smarandachisme*, de Gheorghe Niculescu, 2000, 90 p.

Şi 11 cărţi dedicate activităţii sale ştiinţifice:

9) *An Introduction to the Smarandache Function*, de Charles Ashbacher, Vail, 1995, 60 p.

10) *The Most Paradoxist Mathematician of the World*, de Charles T. Le, Los Angeles, 1995, 52 p.

11) *Collection of Problems on Smarandache Notions*, de Charles Ashbacher, Vail, 1996, 73 p.

12) *Comments and Topics on Smarandache Notions and Problems*, de Kenichiro Kashihara, Vail, 1996, 46 p.

13) *The Smarandache Function*, de C. Dumitrescu şi V. Seleacu, Vail, 1996, 134 p.

14) *Surfing on the Ocean of Numbers / a Few Smarandache Notions and Similar Topics*, de Henry Ibstedt, Vail, 1997, 75 p.

15) *Proceedings of the First International Conference on Smarandache Type Notions in Number Theory*, editori C. Dumitrescu şi V. Seleacu, Lupton, 1997, 208 p.

16) *Computer Analysis of Number Sequences*, de Henry Ibstedt, Lupton, 1998, 87 p.

17) *Pluckings from the Tree of Smarandache Sequences and Functions*, de Charles Ashbacher, Lupton, 1999, 87 p.

18) On Some of the Smarandache's Problems, de Krassimir Atanassov, Lupton, 1999, 88 p.

19) *A Set of New Smarandache Functions, Sequences and Conjectures in Number Theory*, de Felice Russo, Lupton, 2000, 114 p.

CITIŢI
ŞI RĂSPÂNDIŢI
ACEST ZIAR

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil şi din ţară

POEZIA LUI FLORICA BAŢU ICHIM

Florica Bațu

PETALA INFINITULUI ALB

ALBATROS

Când am citit pe Florica Bațu Ichim am avut același sentiment ca atunci când am citit pe Ana Blandiana: tot ce atinge se transformă în poezie, ca odinioară, cândva (în timpuri de legendă) când regele Midas a fost blestemat ca tot ce atinge să se transforme în aur.

Pentru publicul larg de cititori vreau s'o iau mai pe departe, să vin cu argumente explicative în plus. Vă amintiți că Iisus a vorbit mulțimii despre Împărăția Cerurilor și aceasta tot se întreba; atunci le-a vorbit în pilde, adică mai aproape de înțelegerea lor.

Priviți un bob de rouă (o picătură de apă). În el se răsfrânge soarele iar raza se sparge în cele șapte culori ale curcubeului. Vine o pasăre și înghite picătura de rouă: poetul va spune că a-nghițit un grăunte de soare! Asta e poezia: lumea văzută cu un ochi mereu proaspăt, lucrurile și fenomenele cuprinse în formule neașteptate. S'a zis: cel mai frumos cuvânt este acela care încă n'a fost spus. Nu înseamnă că poetul creează neapărat cuvinte noi, ci din cuvinte comune alcătuiește combinații noi nemairostite de alții. Să știi, să ai talentul de a descrie un sentiment (frica, surpriza, groaza, îndoiala și multe alte mii, din care unora nu le poți da un nume), și s'o facă simplu, convingător, fără iz didactic (adică neplictisitor), înseamnă să faci poezie.

Ați văzut ce simplă e teorema lui Pitagora: două catete, un ungi drept și o ipotenuză. Nimic mai mult! Dacă mai adăugăm ceva, distrugem adevărul! Dacă unghiul nu-i drept, nimic nu mai are vreun înțeles.

Așa sunt și poemele scurte ale Floricăi Bațu: câteva cadențe simple, gingașe, și... la urmă se naște minunea! - adică un înțeles poetic (ce ne bucură sufletul). Nu știu nimic din secretul creației, adică de munca de atelier a poetei. Unii scriitori de geniu se zice că scriau cu mare greutate, dar într'atâta tăiau și cizelau fraza, încât publicului dădea impresia că se exprimă foarte leger. Nici nu ne interesează despre truda artistei, importante sunt poemele: ele sunt marfa din vitrină! Este important să mai venim cu o *"pildă"* - argument. Știați că Chopin lucra enorm la muzica sa? Dintr'o partitură de câteva pagini, tăia, cizela și condensa - până ajungea la o singură frază muzicală, dar care avea limpezime de cristal!

Și a se mai propune un joc:

- acoperiți titlul cu mâna și citiți poemul: ce titlu i-ați da?

- acoperiți poemul cu palma și-ncercați să vă imaginați la ce se referă poeta.

- acoperiți ultimele versuri și veți constata că fulgerul s'a ivit, dar tunetul se lasă așteptat. Sau încercați să notați și să constatați care poem se află în top după opinia mai multora. Ce v'am propus e doar un joc, dar, de tip industrial, în genul work-shop-urilor din magazinele de artă.

Poezia Floricăi Bațu se cere citită într'o *"lumină lină"*, în umbra unei liniști de amiază, căci e o poezie feminină, concepută în surdină sub zodia discreției. Caligrafia versurilor îndeamnă la vorbirea în șoaptă, virgulele întăresc glezna cuvintelor iar punctea cratimei îndeamnă la o pauză de reflecție în plus. Astfel, prin țesătura poemului întrevezi cu surprinză speranțe, aleanuri, chipuri... dar mai ales pecetea unei amintiri greu de definit, dar, culmea! care fac parte, parcă, și din ființa noastră.

Obiecte și situații comune devin lume de basm în viziunea poetului. Închipuiți-vă că noroiul cel anost și respingător din miezul zilei devine oglindă de amurg spre înserare. Însă poeta ajunge să dea semnificații mult mai subtile. De pildă, desprinde silabe din scorța copacilor, plopul cheamă *"drapelul iubirii"*, etc. Se trece cu dezinvoltură din registrul trupului în cel al spațiului, din registrul cauzalităților în lumea de simboluri. Trebue să fim precauți căci: oceanul, barca, privirea, amintirea, copacul, ploaia, vântul și câte altele - conduc la cu totul altceva.

Poeta surprinde și prin invenții stilistice, în anunțuri de tip *"mica publicitate"*. Se merită citat poemul întreg *"Postumă"*:

"În buzunarele unui mort
s'au găsit: un vis,
un chip
și-un sărut.
Printre ele, integre
alergau nebunește
amintirile albe, amintirile negre."

Dealtfel, cuvântul *"amintire"* devine termen de referință în întreg volumul; ne întâlnim cu amintiri de femei, amintiri de bărbați, amintiri de străzi, de copaci sau cu umbre de amintiri. Rămâi la un moment dat în cumpănă: dacă amintirea nu cumva cântărește mai mult decât prezentul.

Volumul *"Petala infinitului alb"* - trimitere la curățenia și tandrețea cu care trebue să trecem prin această lume - cuprinde cicluri de poezii publicate în România dar și în străinătate, unele din ele premiate și aduse în atenția publicului de către critici literari de prestigiu.

Comunitatea românească din Kitchener, Canada, și nu numai, se poate considera norocoasă să aibă în vitrină cartea de aleasă poezie a D-nei Ichim sau chiar cărțile soților poeți Ichim.

Spunând în final - Carte frumoasă - cinste cui te-a scris! - mă retrag și semnez ca admirator întru poezie.

Ion GEORGESCU-GODENI

Cărţile profesorilor

RADIOUL PUBLIC REGIONAL

Am primit recent, dela Craiova, o excelentă lucrare: *Radioul public regional* (Editura Universității *"Lucian Blaga"*, Sibiu, 2002), având-i ca autori pe Mircea Pospai și Gheorghe Verman, cu o prefață semnată de prof. univ. dr. Alexandru Grad, decanul Facultății de Jurnalistică din cadrul amintitei universități sibiene. Este o lucrare scrisă de doi profesioniști ai audiovizualului românesc, cu peste treizeci de ani de activitate în domeniu, care sunt, în același timp, și scriitori. Mircea Pospai, actualul director al Studioului de Radio *"Oltenia"*, a publicat până în prezent douăsprezece cărți de reportaje și publicistică (*Oameni între oameni*, 1977; *Amintiri din Valea Luminii*, 1978; *Cântec la cumpăna apelor*, 1980; *Memoria Băniei*, 1985; *Locuri și legende în nordul Olteniei*, 1987), proză (romanele *Reîntâlnire neașteptată*, 1986; *Cariera*, 1989; *Casa din altă viață*, 2000), poezie (*Peronul cu iluzii*, 1999) etc., iar Gheorghe Verman s'a făcut cunoscut nu numai prin emisiunile de radio și televiziune, ci și prin volumele *Poartă la sfințenie* (2000), *Iarba verde de acasă* (2001) sau *Rădăcinile neamului meu* (2002), el fiind și directorul Departamentului Studiourilor Regionale și Locale și director general adjunct al Societății Române de Radiodifuziune.

Structurată în treisprezece capitole, lucrarea de față abordează aproape toate problemele tangente unui studio regional de radio. Astfel, în primul capitol, se face un scurt istoric al Societății Române de Radiodifuziune (a cărui primă emisiune a fost la 1 Noembrie 1928) și al începuturilor radiourilor regionale din România (Cluj - 15 Martie 1954, Craiova - 6 Iunie 1954, Timișoara - 5 Mai 1955, Iași - Decembrie 1956, Târgu Mureș - 1958). Toate acestea au fost desființate în 1985, din ordinul lui Ceaușescu, fiind redeschise în zilele fierbinți ale Revoluției din Decembrie 1989 sau imediat după acea, lor adăugându-li-se și Radio Constanța - 1990, ca și *"antenele"* dela București, Brașov, Reșița etc. Mai e de consemnat și studioul local al Radiodifuziunii Române dela Sibiu, înființat cu un emițător adus de Olandezi și cu *"aparatură ce prisosea prin studioul dela Cluj"* (p. 23). (Nu pot să nu pun aici o întrebare: Cum de aparatura ce *"prisosea"* Studioului de Radio Cluj a fost dirijată la Facultatea de Jurnalistică din Sibiu și nu la facultatea omonimă a Universității *"Babeș-Bolyai"* din Cluj?). Sunt abordate apoi, în sumarul cărții: programele de radio - dela concepție la realizare; pilonii programelor radiofonice: știrea, relatarea, interviul, radioreportajul; managementul radioului regional; ascultătorii radioului regional; pericole la radioul regional; tehnica și stăpânirea ei; marketingul în radioul regional; promovarea imaginii postului regional de radio; pregătirea și perfecționarea personalului; relația regional-național - premise ale unei complementarități benefice; colaborarea cu studiourile regionale din țările vecine etc. Cum se vede, avem de-a face cu o paletă extrem de vastă de probleme, tratate foarte clar, fără pedanterii savante. În *Anexe*, sunt reproduse câteva documente extrem de importante: *Legea privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune* (*Legea 41/1994*, completată și modificată prin *Legea 124/1998*); *Legea Audiovizualului* (*Legea 48/1992*); *Codul deontologic al ziaristului din Societatea Română de Radiodifuziune* și *Regulamentul de organizare și funcționare a Studioului Regional de Radio.*

Adăugându-se altor importante contribuții în domeniu (Irene Joanescu, *Radioul modern - tratarea informației și principalele genuri informative*, 1999; Norbert Bakenhus, *Radioul local*, 1998, studiile publicate în manuale sau reviste de profil etc.), volumul are și o bogată bibliografie de specialitate (dintre clujeni este prezent doar Florin Zaharescu, actualul director al Studioului de Radio Cluj, citat cu articolul *Radio Cluj - a fi, a visa...*, publicat în volumul *Știrile de pe strada mea*, Editura Gramar, București, 2000).

La sfârșitul lecturii, cititorul nu poate decât să aprobe intențiile celor doi autori, exprimate la început: *"Faptul că am ales să ne ocupăm în cartea de față de radioul regional* - se spune la p. 27 - *nu este întâmplător, dar nu se datorează exclusiv împrejurării că noi, autorii, slujim de ani buni pe altarul acestui radio. Să nu vă încerce nici o clipă ideea că noi încercăm să vă impunem atenției acest radio, ci, dimpotrivă, vrem să vă convingem, până la sfârșitul cărții, că el, studioul regional, ne-a impus, ca umili cunoscători ai unora dintre tainele sale, să vă dezvăluim câteva dintre bucuriile care merită știute. Nu contează cât de apropiat sunteți de problematica ce o vom aborda. Dacă nu ați știut nimic despre acest fascinant domeniu, veți avea bucuria să constatați că vă este mult mai apropiat decât ați fi crezut"*.

Ilie RAD

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să facă o donație (plătind abonamentul) la ziarul "Cuvântul Românesc", pot trimite banii în valută națională numai prin Mandat Poștal la adresa Fundației Culturale "Cuvântul Românesc" Dl. Dumitru Arnăutu, Str. Aleea Poiana Muntelui Bloc OD 3, Sc. 4, Et. 7, Apt. 151 București, Sect. 6, România Tel: 746 46 59

BISERICA CREȘTINĂ

CUVÂNT LA PRAZNICUL NAȘTERII DUPĂ TRUP A DOMNULUI HRISTOS

"În vremea aceea - istorisește Sfânta Evanghelie - a ieșit porunca dela August, Cezarul împărăției romane, ca să se înscrie toată lumea din împărăția sa. Atunci fiecare mergea să se înscrie în cetatea de unde se trăgea neamul său. Iosif și Maria, fiind din neamul lui David, au mers din Nazaret în Betleem, cetatea lui David, pentru a se înscrie. Ajungând acolo și negăsind gazdă, s'au adăpostit într'un staul de dobitoace. Atunci s'a împlinit Mariei să nască. Ea a născut acolo pe Iisus și L-a culcat în ieslea dobitoacelor". (vezi mai pe larg Matei I; 18-24 și Luca II; 1-12).

În greutățile, strâmtorile, sărăcia și umila locuință în care S'a născut Mântuitorul se vede strălucind Crucea Domnului Iisus Hristos revărsând valuri de lumină în ființa omenească necăjită, suferindă, umilită. De peste cinci mii de ani, toate neamurile pământului trăiau în așteptarea unui Mântuitor, făgăduit de însuși Dumnezeu primilor oameni, căzuți din fericirea Raiului (Facerea III).

Omenirea întristată de amintirea unei fericiri pierdute pentru totdeauna, rănită și căzută în haosul pierzării își îndreaptă privirile către viitor, căutând și așteptând un Mântuitor, dătător de pace. În vremea aceea de așteptare apare un Om. Ca copil, El vine în lume în mare sărăcie; ca tânăr trăiește lucrând și suferind; ca om, El moare prigonit, batjocorit, torturat în chinurile cele mai mari și umilit.

Dreptul Iosif și Maria sunt găzduiți în peștera unor dobitoace lângă orașul Betleem. Acest oraș este încărcat de istorie sfântă. În Betleem, își doarme somnul de veci de mai multe sute de ani Rahila, plânsă de soțul ei Patriarhul Iacob.

În Betleem, Ruth, oarecând, culegând spice de grâu, a cunoscut pe Booz, cu care căsătorindu-se, a născut pe Obed; Obed a născut pe Iesse; iar Iesse a născut pe David, marele împărat și prooroc. Acesta este strămoșul Prea Sfintei Fecioare Maria din care s'a născut Domnul Iisus Hristos, și al lui Iosif logodnicul ei.

Aici în acest umil orășel al Betleemului, s'a născut Mesia Mântuitorul, cel mult așteptat de întreaga omenire, în staulul vitelor, ca să ne facă nouă ziuă.

La câțiva pași de staulul care a găzduit Sfânta Familie, în orășelul Betleem, doarme nepăsător Irod, fără a ști că Dumnezeu l-a cercetat și fără să-i pară rău, că i-a închis porțile, lăsându-L afară.

La oarecare depărtare, în una din bogatele-i reședințe, Irod petrecea în lux, ospețe și desfrânări. La Roma, capitala lumii, August Cezarul îmbătat de slavă deșartă și victorii, cugetă și se crede fericit, fiindcă a reușit a aduna întreaga omenire sub un singur sceptru.

În vremea aceea adevăratul Împărat al Universului, Împăratul Cerului și al Pământului, Prunc, născut de curând, tremură de frig pe puține paie, înfășat în scutece sărace și culcat în ieslea din peștera umedă și rece. Grozavă nepotrivire!

Vedem aici o icoană, care ne îmbărbătează pe noi a înainta cu resemnare pe Drumul Crucii feluritelor obstacole, necazuri și suferinți ce ne apar în calea vieții noastre.

Acum 2000 de ani, a venit din ceruri la noi pe pământ, un Prinț-Dumnezeu, în călătorie, ca să cerceteze lumea aceasta. *"Născut mai înainte de toți vecii"*. Rangul lui suprem: *"...Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Născut, nu făcut. El e de o ființă cu Dumnezeu Tatăl, prin care toate s'au făcut..."*

Acest Prinț Dumnezeiesc, a venit Lumină în lume; dar lumea pe Dânsul nu L-a primit. *"Întru ale sale a venit; iar ai săi pe Dânsul nu L-a primit"*. Nimeni nu i-a pregătit nici un loc. Betleemul i-a închis porțile, nici o casă nu și-a deschis ușa ca să-L primească, cei care î-L însoțeau au fost nevoiți a poposi într'un staul de vite.

Acolo în ieslea roasă de vite și învechită de vreme, s'a născut Mântuitorul lumii, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Împăratul tuturor împărăților. Pentru El nu a fost loc în cetatea Betleemului pentru poposire, nici casă și pentru găzduire. (Luca II, 7).

Dacă ar fi vrut El, toată slava și strălucirea cerului L-ar fi înconjurat, mulțimea oștilor îngerești ar fi alcătuit alaiul Lui împărătesc și dumnezeiesc. Din toate acestea El a ales sărăcia și umilința de bunăvoie. Astfel, S'a coborît el din înălțimea cerurilor, până aici pe pământ jos în ieslea din ființa săracului, necăjit, umilit și deznădăjduit.

Acestea a făcut-o El pentru a ne acoperi pe noi cei păcătoși cu Brațul Său apărător de urgia Cerului și a ne scoate din împărăția infernului cea întunecoasă la Împărăția Luminii.

Acum în vremurile de pe urmă, ni se cere mai mult să ne deschidem porțile voinței și ușile inimilor noastre, Mântuitorului, care bate la ușa inimii noastre. Să-i ieșim înainte și să-L primim cu dragoste sfântă, rugându-L cu căldură: *"Doamne! De am aflat har înaintea Ta, nu mă ocoli pe mine robul Tău, ci vino, intră și odihnește în ființa mea, în sufletul și în trupul meu, care sunt ale Tale."* (Facerea XVIII; 29-30).

Dacă îi vom deschide și-L vom pofti cu toată bunăvoința, El va intra în noi, va rămâne cu noi și se va odihni în noi, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Făcând așa, vom deveni oameni noi, binecuvântați, pomi altoiți, aducători de roade bune, Bisericii vii a lui Dumnezeu, fii ai lui Dumnezeu.

În tot ce vom face după voia lui Dumnezeu, vom spori cu darul Lui, luminând în jurul nostru calea vieții tuturor celor ce zac în întuneric și în umbra morții.

"Să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s'a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul" (Luca II; 15).

Hristos Domnul vrea să ne mântuiască din robia Ispititorului. El vrea să ne scape de pierzare cu orice preț, dar El nu vrea să ne mântuiască fără participarea noastră, fără osteneala noastră. El nu vrea să ne întâlnească doar, din când în când, nu se mulțumește întâlnindu-ne doar la sărbători în Biserici. El vrea mai mult; El voiește să locuiască la noi, în inimile noastre. El voiește să intre în casa noastră și să viețuiască în viața noastră, El vrea să se oglindească în purtarea noastră de fiecare zi care să fie asemănătoare cu a Lui. În lumea mare, în univers (macrocosmos) Hristos Domnul s'a născut trupește o singură dată. În lumea mică care este omul (microcosmos) El își înnoiește fără încetare nașterea Sa, duhovnicește. Neobosit stă și bate la ușa inimilor noastre și cere intrare (Apoc. III, 20). Cine Îi aude glasul, cine Îi deschide și-L primește și-a asigurat mântuirea și fericirea cea veșnică.

Când auzim despre necazul Dreptului Iosif și al Sfintei Fecioare Maria care nu găseau niciunde adăpost în casele oamenilor, ne gândim și credem că noi nu ne-am fi purtat la fel. Credem că de am fi locuit în Betleem, I-am fi primit în casa noastră. Ne imaginăm că am fi răbdat orice fel de strâmtoare numai să-i putem adăposti pe acei străini aleși și binecuvântați de Dumnezeu.

Însă, ocazie de a fi plăcuți lui Dumnezeu avem și astăzi, să nu regretăm că noi n'am trăit în timpurile acelea. Și astăzi Dumnezeu cere adăpost: *"Fiule, dă-Mi inima ta"* (Prov. 23, 26). La fel Domnul Hristos zice: *"Dacă mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la El și sălaș la el vom face"* (Ioan XIV; 23).

Se va împlini făgăduința îngerului care va aduce poporului vestea Nașterii Domnului: *"aduc o veste bună care va fi o mare bucurie pentru tot poporul"* (Luca 2, 10). După ce cu smerenie Fecioara Maria a acceptat să nască pe Fiul Celui Prea Înalt, ea s'a umplut de nespusă bucurie. *"Și Maria a zis: Mărește suflete al meu pe Domnul și se bucură duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul Meu"* (Luca 1; 47).

Dulcea bucurie a inimii unde se naște Fiul Celui Prea Înalt, duhovnicește, nu poate fi asemănată de nici o altă bucurie de pe pământ.

Nașterea în Betleem a Domnului Hristos, a fost așteptată și dorită timp îndelungat. Venirea cu trup a Mântuitorului a fost pregătită de profeți cu mulți ani înainte. Nașterea în inima noastră a Domnului Iisus cere și ea o pregătire temeinică.

Proorocul Isaia nu s'a adresat numai contemporanilor săi, ci ni se adresează și nouă când scrie: *"Pregătiți în pustie calea Domnului* (ceea ce înseamnă - pregătiți calea lui Mesia care va să vină), *drepte făceți cărările Lui,* (ceea ce înseamnă - îndreptați-vă purtarea, fiți deschiși la inimă și sinceri în vorbă), *orice vale să fie înălțată* (adică să piară neîncrederea și descurajarea dela unii), *orice munte și orice deal să fie plecate* (ceea ce înseamnă să piară din inimile unora mândria și îngâmfarea), *coastele să se prefacă în câmpii* (adică mânia și nesimțirea oamenilor grei la inimă să dispară și să dea loc blândeții și bunăvoinței) *și strâmtorile să se prefacă în vâlcele* (ceea ce înseamnă: apucăturile egoiste, lacome și viclene să fie înlocuite cu dărnicia și cu cinstea). *Atunci se va arăta slava Domnului și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu"* (Isaia 40; 3-5).

Dacă Domnul nostru Iisus Hristos, nu se naște cu adevărat în noi, vom rămâne nemântuiți. Iar ca să se poată apropia El de noi, trebue să înlăturăm piedicile din calea Lui, care sunt păcatele noastre și să ne primenim duhovnicește. Va trebui să-L invităm prin rugăciune evlavioasă și stăruitoare să se nască și în ieslea inimilor noastre.

Avându-L pe Hristos Domnul Păcii în inimile noastre El ne va dărui prin har și prin Duhul Sfânt din belșug pace în inimile noastre, pace cu Dumnezeu, pace cu aproapele nostru, pace cu noi înșine și cu conștiința noastră.

Dela Nașterea Domnului Hristos, noi am aflat că *"Dumnezeu este iubire"*. Să deschidem larg porțile sufletului să intre Hristos Domnul. Crăciunul ne invită să meditâm la taina mântuirii noastre să fim împreună lucrători cu Dumnezeu la împlinirea păcii, dreptății și bunei înțelegeri între oameni.

Să petrecem Sărbătorile Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei creștinești și să aducem în dar Pruncului inima noastră plină de roada bună a credinței și a iubirii de Dumnezeu și de aproapele.

Sărbători Fericite!

Părintele Arhimandrit
NICODIM

În duh şi adevăr

CUM SĂ SĂRBĂTORIM CRĂCIUNUL?

Sergiu GROSSU

Păcatul a ridicat şi continuă să ridice bariere şi piedici între noi şi Dumnezeu, după cum ne avertizează proorocul Isaia. *"Nelegiuirile voastre pun un zid de despărţire între voi şi Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Faţa Lui şi-L impiedică să v'asculte! Căci mâinile vă sunt mânjite de sânge şi degetele de nelegiuri; buzele voastre spun minciuni şi limba voastră vorbeşte nelegiuiri"* **(Isaia, 59.2-3)**. Sufletul omenesc *"vândut rob păcatului"* se aseamănă *"femeii gârbove"* din Evanghelie, adică este stăpânit de *"un duh de neputinţă"* şi nu poate *"nicidecum"* să-şi îndrepte privirile spre Cerul îndurării **(Luca, 13.11)**.

O, de câte ori n'am fost şi noi, Românii diasporei, în situaţia gârboveniei sufleteşti, apăsaţi de vicii degradante şi de tot felul de învăţături incendiare, încârjoiaţi sub povara şmecheriilor ieftine şi-a aventurilor erotice, terfelindune, astfel, în băltoacele compromisurilor şi ale renunţării la demnitate, cu neputinţă să ne îndreptăm spatele Sufletului spre legea morală a bunului simţ şi spre chipul mutilat al patriei cotropite de comunismul ateu! De câte ori n'am bătut la porţi interzise şi n'am căutat vindecarea la cei ce nu pot să ne vindece şi să ne dea verticalitatea pierdută prin păcat, fiindcă nu au puterea tămăduirii sufleteşti, făcând parte din categoria *"neamului necredincios"* blamat de Mântuitorul!

Un singur remediu există, atât: Iisus. Ai sufletul bolnav, răvăşit, gârbov, strivit de poveri şi fulgerat de spaimele Răului? Apropie-te acum, prietene, când sărbătoreşti sfânta Naştere a Domnului, apropie-te de Ieslea Betleemului, întovărăşeşte-te cu păstorii care *"făceau de strajă, noaptea, împrejurul turmei lor"* **(Luca, 2.8)**, ca să îngenunchiezi, împreună cu ei, la picioarele Pruncului divin, ca să ţi se ierte păcatele şi nelegiuirile acumulate de-a lungul anilor de bejenie; ca să te împaci cu Dumnezeu prin Iisus Hristos. Încearcă să sărbătoreşti Crăciunul aşa cum l-a petrecut soţia mea Coleta, arestată, într'o pivniţă fără nici o fereastră care să se deschidă spre noaptea de afară, dar în care (scrie ea în cartea publicată în luna Aprilie a anului 1976, de o mare editură din Paris, carte apărută şi în limba română: ***"Binecuvântată fii, închisoare"***) *"steaua dela Betleem strălucea în sufletul meu, în care se desfăşura Misterul naşterii lui Iisus... Iisus trăia în mine. Întreaga mea fiinţă era plină de prezenţa Sa. Lumina stelei strălucea cu mai mare putere, iar bucuria de a-I aparţine Lui Iisus deveni uriaşă, prea mare pentru biata mea inimă. De pretutindeni auzeam minunate colinde de Crăciun... Cerul se deschise, umplându-mi sălaşul de cântec, culoare şi fericire... <Doamne!, am strigat deodată, ascunzându-mi faţa în mâini. E prea mult! Prea multă bucurie pentru o biată făptură ca mine! Prea multă lumină ca s'o pot îndura!> A fost cel mai minunat Crăciun din viaţa mea, deşi voi regreta întotdeauna că nu m'am lăsat cuprinsă până la capăt de extazul Nopţii Sfinte... După câteva clipe, privind în jurul meu, în pivniţa unde domnea aceeaşi atmosferă de pace, am murmurat: <În această seară de Crăciun, Iisus a fost aici!...>."*

De ce să nu recunoaştem că pentru cei mai mulţi dintre noi, creştinii Exilului, praznicul Crăciunului a fost, din păcate (şi continuă încă să fie) **un pretext şi nu obiectivul central al bucuriei noastre!** Fiindcă noi uităm de mărea şi sublima **taină** a Întrupării, nu sesizăm semnificaţia creştină a Nativităţii, nu suntem capabili să realizăm ce s'a întâmplat acum două mii de ani, când Dumnezeu S'a dezbrăcat de Sine Însuşi şi S'a coborît pe pământ, luând *"un chip de rob"* şi *"făcându-Se asemenea oamenilor"* **(Filipeni, 2.7)**. Însă astăzi, la acest început de nou mileniu, se cuvine să ne dăm seama că în Iisus ni se descoperă întimitatea profundă a Dumnezeirii, El fiind *"chipul Dumnezeului celui nevăzut"* **(Coloseni, 1.15)**. Prin naşterea lui Iisus, Dumnezeu coboară din transcendenţă în istorie, se înomeneşte, devine concret şi pipăibil, ca să instaureze pe pământul convulsionat de forţele Negaţiei, hegemonia dragostei şi a iertării, certitudinea unei mântuiri veşnice. Căci apostolul Pavel ne învaţă, în aceeaşi epistolă către Coloseni: *"Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El şi să împace totul cu Sine prin El, făcând pace prin sângele crucii Lui"* **(Coloseni, 1.19-20)**.

Ce cântau îngerii în Noaptea sfântă? *"Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte şi pace pe pământ între oamenii plăcuţi Lui!"* Să încercăm să cântăm şi noi, la fel cu îngerii, apropiindu-ne de Iisus, de Ieslea mântuirii, pentru ca o pace asemănătoare păcii vestită sub cerul Betleemului să ne copleşească sufletul îngârbovit de îngrijorări şi nelinişti, ca să se nască şi în noi Hristos, izvorul păcii. *"Eu sunt uşa"*, ne asigură Domnul. Unica *"uşă"* care duce la mântuire şi pace. Uşa apropierii noastre, prin credinţă, de *"scaunul Harului"*, ca unii care ştim că apropierea prin raţiune eşuează. Sutaşul Corneliu, Femeia cananeancă, orbii şi leproşii s'au apropiat de Iisus *"prin credinţă"*, cu inimi zdrobite şi lacrimi de căinţă.

Iisus nu S'a născut în ieslea Betleemului ca să pună bazele unui creştinism sec şi protocolar, a unei religii a scuzelor, ale acelui *"iartă-mă, te rog"* sau *"nu pot veni"*. Îngerul îi spune lui Iosif: *"El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale"* **(Matei, 1.21)**. Ori noi, ignorând şi Pruncul şi ieslea şi îngerii, ne arătăm preocupaţi, mai degrabă, de cadouri, de sporturile de iarnă, de vizite şi sindrofii interminabile, izgonim Crăciunul din viaţa sufletului, având în vedere că totul se petrece în afară **şi nu în noi.** Nu suntem pe deplin conştienţi ce s'a întâmplat acum două mii de ani, când îndurarea lui Dumnezeu s'a revărsat asupra umanităţii, ca să ridice pământul şi viermii la ceruri... Bucuria acestei taine a Naşterii Domnului nu poate fi înţeleasă şi trăită decât de un suflet care, simte în el povara uriaşă a păcatului şi, cu lacrimi, strigă: *"Doamne, iartă-mă!"* Strădania noastră de desăvârşire **prin propriile puteri** este zadarnică, precum citim în Biblie: *"Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămâne scrisă înaintea Mea, zice Domnul Dumnezeu"* **(Ieremia, 2.22)**. În schimb, prin Iisus totul se curăţă şi devine imaculat.

Dacă ne apropiem de Ieslea mântuirii cu simţământul căutării lui Iisus şi cu dorinţa identificării noastre cu El; dacă Naşterea Domnului nu mai reprezintă pentru noi **o realitate exterioară nouă**, deoarece ne-am debarasat, în sfârşit, de aspectul formalist al credinţei, aderând la exigenţele Evangheliei în legătură cu viaţa noastră spirituală; dacă, în timpul sărbătorii Crăciunului putem repeta cuvintele Apostolului: *"Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine"* **(Galateni, 2.20)**, atunci am ajuns cu adevărat la nivelul unei autentice spiritualităţi creştine, în dezacord cu denaturarea sensului duhovnicesc al marelui praznic de iarnă şi nu ne mai pot şoca deloc cuvintele părintelui Iosif Trifa, fondatorul *"Oastei Domnului"*: *"Iată cum arată <bucuria> cu care aşteaptă creştinii de azi Naşterea Domnului. Chefuri, dansuri, petreceri, desfătări lumeşti, aceasta este <bucuria> de praznice a celor mai mulţi creştini"*.

Pentru noi, creştinii, sărbătoarea Naşterii trebue să fie sărbătoarea inimii, a bucuriilor spirituale, a dragostei. Permanenţa şi integralitatea promise de Evanghelie se pot realiza numai dacă punem în practică îndemnurile şi poruncile divine, colaborând cu Dumnezeu în circumstanţele tragice ale vieţii noastre, având privirile aţintite, zi şi noapte, la Steaua şi Ieslea mântuirii. Chiar dacă în preajma noastră este negură, în noi se face o mare lumină. Steaua, care a luminat odinioară drumul magilor, va răsări, mai întâi timidă, ca un licăr în noapte, apoi tot mai strălucitoare, tot mai îndrăzneaţă, inundând cotloanele întunecate cu razele mângâierii divine şi incendiindu-ne viaţa sufletului cu *"viaţa din belşug"* a Aceluia care a zis: *"Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Şi ce vreau decât să fie aprins chiar acum!"* **(Luca, 12.49)**. Prin urmare, **chiar acum**, în noaptea tot mai adâncă a societăţii materialiste în care ne aflăm, se cuvine să ne lăsăm aprinşi de focul dragostei lui Dumnezeu, devenind, asemenea magilor şi păstorilor, martori şi vestitori ai Naşterii Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ambasadori ai Luminii şi-ai Slavei Sale veşnice...

PUTEREA RUGĂCIUNII ÎN ÎNCHISOARE

Fragmente din cartea "Binecuvântată fii, închisoare" de Nicoleta Valeria Grossu

Şocul arestării fusese atât de tare, încât mă îndepărtase nici nu mai ştiu pentru câte ore de Acela căruia îi predasem viaţa cu un an în urmă. Teama, gândurile grele şi, poate chiar, zadarnice mă separaseră, în tot acest timp, de El. Ce slabă este natura umană! Cum am putut, în loc să-L chem pe Dumnezeu şi să-I cer ajutorul, să irosesc atâtea ore în starea aceasta de prostraţie şi să mă las în voia a tot felul de cugetări nechibzuite? Căci acum, celula mea era plină de sfinţii Săi îngeri. Însă nu datorită unui strigăt, a unei chemări trăiam acest sentiment al prezenţei divine: ea venise dela sine, în chip misterios, în sprijinul meu! Încă odată, slăbiciunea mă învinsese, întunecându-mi starea de beatitudine în care mă găseam...

Uitând lumea de afară, căzui în genunchi pentru a mă ruga: *"Iisuse, Dumnezeul meu, în puţinătatea mea sufletească Te-am părăsit atunci când ar fi trebuit să strig către Tine din cea dintâi clipă a captivităţii mele! M'am lăsat furată de sărmanele mele simţăminte omeneşti, neglijând faptul că Tu erai lângă mine, la dispoziţia mea, pentru a mă întări, a mă consola, a-mi da curaj şi speranţă! Iartă-mi lipsurile şi credinţa mea şovăitoare! Tu ştii ceea ce-mi trebue acum. Tu-mi cunoşti slăbiciunea şi-ai venit la mine Doamne, ca să-mi înmiresmezi celula, sufletul, duhul cu prezenţa Ta binefăcătoare. Ajută-mă să-mi înfrâng suferinţa, fiindcă sunt şi săracă, şi nevrednică eu, copilul Tău!"*

Nu găsesc cuvintele care să poată exprima uşurarea pe care mi-a adus-o murmurul rugăciunii mele. Mă simţii, deodată, atât de liberă! Da, păcii şi bucuriei care mă copleşiseră, se adăuga şi senzaţia libertăţii interioare, cea pe care o resimţi când te-ai împăcat cu Dumnezeu. Cel care se oferă lui Iisus, prin convertire, păşeşte peste diferitele etape ale încercării, pe măsura trăirii sale în conformitate cu adevărata învăţătură. Momentul culminant este acela când te simţi definitiv eliberat de păcatele trecutului, atunci când trăiai după poftele lumeşti, urmând o cale trasată de tine însuţi, încrezându-te în spiritul tău infirm şi în felul de a vedea în mod denaturat această lume. Întâlnindu-L pe Iisus, deplin conştient de sărăcia şi de amăgirea uñei vieţuiri vinovate, iar El devenind unica ta nădejde, crezând în puterea iertării dobândite prin sângele Său vărsat pe lemnul Crucii pentru izbăvirea întregei umanităţi, Îl rogi să te primească în rândul acelora pe care jertfa Sa i-a purificat, şi această întâlnire cu Hristos îţi aduce, înainte de toate, o intensă senzaţie de libertate. Insuportabila greutate a păcatelor, pe care duhul Său ne-a ajutat să le recunoaştem, încetează pe neaşteptate să apese pe umerii noştri umiliţi, încât putem, de aici înainte, să respirăm nestânjenit. Mărturisirea şi iertarea păcatelor ne-au făcut liberi...

Trăisem despărţită de Iisus din momentul arestării până în clipa când, graţie harului divin, simţii prezenţa Sa. Toate orele petrecute departe de El, le vedeam irosite, pierdute, inutile. O, cum le regretam, nu numai în rugăciunea mea, ci amintindu-mi fără încetare, de primul meu contact cu acest nou mediu reconfortant. Şi astăzi, încă, regret că n'am trecut pragul celulei mele ţinându-L pe Iisus de mână. Cu El, tot acest timp ar fi fost plin de fericire şi de stăpânire de sine. Eu ştiam, totuşi, simţeam c'am fost iertată, că o nouă etapă a eliberării a început în viaţa mea creştină. Chiar dacă, dăruindu-te lui Iisus, aluneci şi cazi, graţie iubirii Sale, recunoscându-ţi greşeala, chemându-L în ajutor, El îţi redă, prin iertare, aripile libertăţii, mutilate pentru o vreme.

Există, oare, cuvinte care să exprime fericirea desăvârşitei părtăşii cu Iisus?

Treceam prin momente de extaz şi murmuram: *"Doamne, cum aş putea să împărtăşesc aceasta cu alte deţinute? Nu ca să mă fălesc, dar aş fi vrut atâta să le îndemn să se arunce şi ele în braţele Aceluia care este sfânt!"* Când lumina cuprinse sufletul şi inima mea, devenii asemenea unui copil care primea minunate cadouri fără a le fi meritat, şi mă ruşinai de lipsurile începutului meu de viaţă captivă.

•

Îmi dădeam, din ce în ce, mai mult, seama, că închisoarea era o favoare pe care Dumnezeu mi-o acorda ca să mă pot reabilita, pentru ca suferinţele care vor urma să mă găsească în pace şi cu mine însumi şi cu El. Arestarea mea nu era, de fapt, decât o întâlnire la care Iisus mă invita pentru a mă ridica în culmea fericirii! Murdăria patului, foamea, chiar şi gândul la ai mei, rămaşi acasă, nu mai constituiau o povară.

Cum aş fi fost în stare să mai acuz pe acei care m'au arestat? Trebuia, dimpotrivă, să-i binecuvântez pentrucă nu erau decât o unealtă în mâna lui Dumnezeu, pentru a mă atrage la El şi a mă purifica. *"Nu, nu voi m'aţi arestat!"*, vorbeam cu mine gândindu-mă la poliţişti: *"Nu sunt vinovată cu nimic faţă de voi. Hristos este Cel care m'a invitat în această închisoare, ca să parcurg, împreună cu El, o bucată de drum, ca să-mi descopere ce înseamnă veritabila iertare a păcatelor şi fericirea de neşters a împăcării cu Dumnezeu. Voi nu mi-aţi făcut nici un rău şi nu-mi puteţi face, nicicând. Deoarece sunt gata să sufăr trupeşte. Puteţi, chiar, să mă ucideţi, însă sufletul meu aparţine lui Iisus."*

Am ajuns la concluzia biblică şi anume că *"Domnul este de partea mea"*, prin îndurarea Sa şi prin dragostea Sa nemărginită, iar eu, la rândul meu, îmi luai angajamentul să nu-L mai părăsesc, căci, dacă El este *"locul meu de scăpare şi cetăţuia mea"*, se cade să-mi aleg eu însumi, în mod liber, urcuşul pe stâncă şi intrarea în cetăţuia ocrotitoare. Totul ne stă la dispoziţie, însă depinde de noi ca să profităm de ceea ce El ne oferă. Or, eu mă aflam, într'adevăr, *"sub ocrotirea Celui Prea Înalt"* (PSALMUL 91, 1-2). De aceea eram hotărîtă să-I rămân credincioasă, să nu mă sprijin decât pe El, să accept binele şi răul ca pe un dar din partea Sa. Doream ca timpul pe care-l aveam de trăit de aici înainte să fie o şcoală pentru a-L cunoaşte şi a crede în El mai mult, în scopul purificării mele, prin suferinţă, de toate urmele unui trecut ruşinos...

Întinsă pe pat, nu puteam să aţipesc, deşi ştiam că a doua zi va trebui să-mi continui *"manejul"*, umblând cu paşi mari, fără oprire, de-a lungul celulei, fără să am dreptul să mă aşed, cu excepţia orelor de masă. Speram să rezist, căci sufletul îmi era liniştit în certitudinea pe care o aveam că nu mai sunt singură, ci sub ocrtirea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, o voce îmi bâzâia neîntrerupt la ureche: *"Cum socoteşti, tu, să capeţi ajutorul Domnului, cât timp n'ai făcut altceva decât să suporţi urmările fidelităţii tale faţă de lume? Pentru ceea ce ai făcut din motive politice vei fi întrebată la anchetă. Tu nu eşti din rândul celor care au fost închişi, interogaţi, pedepsiţi pentrucă au stăruit să-L mărturisească pe Hristos şi să-I vestească învăţătura... Aceştia pot să implore ajutorul lui Dumnezeu, fiindcă L-au glorificat... Dar că tu vrei să te arunci în braţele Sale... îţi trebue o oarecare doză de obrăznicie!..."*

Aceste deznădăjduitoare tentaţii îmi stăpâneau inima şi-o răneau. Eram, pur şi simplu, împărţită între convingerea profundă că Dumnezeu mi-a iertat totul şi un sentiment care, înfiltrându-se ca un şarpe veninos, izbutea să-mi otrăvească bucuria libertăţii totale, dăruită de Dumnezeu, îndeosebi după agitaţia celor două nopţi de nesomn, când reuşii să scot în evidenţă tot răul care era în mine.

Nu pot nega de a fi fost, în anumite momente, deprimată, după ce zile întregi eram supusă *"manejului"* şi anchetelor, sau altor *"metode"*, în vederea denunţării persoanelor inocente. De câte ori m'am prăbuşit pe cimentul celulei, plângând în rugăciunile mele şi cerând ajutorul Celui de Sus! Şi acest ajutor indispensabil venea întotdeauna. O putere supraomenească îmi invada sufletul, permiţându-mi să continui itinerariul pe care l-am ales de bună voie...

NICOLETA-VALERIA GROSSU

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

MOBILITATE POLITICĂ ÎN MOLDOVA

Vitalie CIOBANU

Nu e subiect mai antrenant al vieţii politice moldoveneşti în aceste zile, decât spectaculoasa *"schimbare la faţă"* a Preşedintelui Vladimir Voronin. Liderul care câştiga alegerile promiţând alăturarea Moldovei la axa Rusia-Belarus, reintroducerea limbii ruse ca limbă de stat, transformarea Republicii Moldova într'o *"Cubă a Europei"* şi chiar mai grav, într'o redută invincibilă *"în calea tancurilor NATO către Breansk"*, acest om politic a făcut, spre finele mandatului său, un viraj politic mult mai ameţitor decât oricare fost apparatcik comunist convertit peste noapte la democraţie. Voronin a ajuns să acuze Rusia şi Ucraina de complicitate cu regimul separatist al lui Smirnov, a recunoscut îndepărtarea Republicii Moldova de CSI, a cerut imperios schimbarea formatului de negocieri, prin implicarea masivă a Occidentului în rezolvarea crizei transnistrene şi înlocuirea forţelor de pacificare ruseşti şi ucrainene cu trupe internaţionale. Dl. Voronin a manifestat un radicalism disproporţionat nu doar faţă de aşteptările de sens contrar legate de *şeful unui partid comunist, dogmatic* şi nereformat, dar şi în raport cu predecesorii săi, Snegur şi Lucinski, care s'au dovedit incapabili de atitudini la fel de tranşante, fără a obţine vreun progres în chestiunea transnistreană. Să-şi fi rezolvat oare Dl. Voronin dilema personală, despre care aminteam ceva timp în urmă, în favoarea reorientării Republicii Moldova către spaţiul euro-atlantic? Terenul este prea alunecos pentru certitudini. Acum trei ani, Preşedintele Voronin afirmase, cine-şi mai aminteşte, că Moldova va fi acolo unde-i dictează interesele naţionale, sugerând, cu alte cuvinte, o mobilitate a viziunii pe care conduita partidului său nu o confirmă sub nici o formă. Privită prin prisma ultimelor evenimente, sugestia de atunci a Preşedintelui, azi poate fi citită astfel: nici un fel de dogme ideologice nu ne vor împiedica să schimbăm macazul, dacă interesele ţării o vor cere. *"Să-ţi fie gura aurită, domnule preşedinte!"*, îţi vine să exclami, dar te opreşti la timp. Pentrucă trebue făcut un mic comentariu. Am crezut tot timpul că există în Moldova un nucleu dur, identitar, care o cheamă spre Europa, confirmând vocaţia occidentală şi latinitatea acestui stat. Dar nu apartenenţa identitară a făcut politică în Republica Moldova după 1991, ci dispoziţiile oscilante ale conducătorilor săi, oameni legaţi excesiv de trecutul sovietic, incapabili să-şi gândească locul decât în spaţiul patronat de Moscova. Este o notă proastă pentru Moldoveni, care uită prea uşor crimele comunismului, dar nu pot ierta întârzierile la plata pensiilor de acum 4-5 ani, când la guvernare s'a aflat fosta majoritate ADR-istă.

Această curioasă trăsătură de caracter naţională va intra, probabil, când va

Voronin

în atenţia antropologilor şi a specialiştilor în psihoistorie. Deocamdată, să spunem că mobilitatea afişată a comuniştilor lasă în ofsaid Blocul *"Moldova Democrată"*, care încearcă să profite de răcirea relaţiilor lui Voronin cu Moscova, pentru a-şi asigura o trambulină electorală. Îndepărtarea liderului comunist de Rusia, reală sau trucată (rămâne de văzut), creează formaţiunii D-lui Urechean o teribilă incomoditate, iar alegătorilor săi un acut sentiment de frustrare. Bazându-se pe proasta memorie a Basarabenilor, cărora a reuşit să le ungă ochii cu un minim pe care precedenta guvernare nu a avut inteligenţa să li-l ofere, Voronin îşi poate permite să facă declaraţii rebele faţă de Moscova şi să încerce să obţină din partea Occidentului un sprijin la care nimeni dintre ortacii săi n'ar fi putut visa până de curând.

Poziţia liderului comunist pare suficient de sigură, iar partidul său, aşijderea, n'ar prea avea motive să-şi facă griji pentru viitoarele alegeri. Cu singura condiţie: să nu permită nici o defecţiune majoră în politica internă şi externă (asupra naturii acestor derapaje vom reveni). În schimb, Dl. Urechean s'ar putea să aibă probleme. Primarul Chişinăului nu la Est ar trebui să caute sponsori, ci tot în Occident, acolo unde Preşedintele Voronin deocamdată nu a obţinut mare lucru, pentrucă suferă de un deficit de credibilitate, ca lider al unui partid de guvernământ care numai campion al democraţiei şi al valorilor europene nu poate fi considerat. Pledând clar cartea occidentală, *"Moldova Democrată"* va înlătura suspiciunile celor ce afirmă că ar negocia pe la spate cu Rusia şi îşi va proteja în acelaşi timp oamenii de persecuţiile din partea Puterii. Vigilenţa Occidentului il va obliga pe Voronin să-şi asume consecinţele declaraţiilor sale antiruseşti. Adică să nu încalce legile statului de drept. Deoarece, repet, nu poţi decreta reorientarea strategică a Moldovei spre Vest, luptând cu regimul dictatorial al lui Smirnov şi, în paralel, să oferi în continuare propriilor cetăţeni, dar şi instituţiilor internaţionale, argumente pentru a fi asemuit cu practicile totalitare ale Tiraspolului. Şi e vorba, în primul rând, despre situaţia dela Compania *"Teleradio-Moldova"*. La aceste *"defecţiuni"* mă refeream mai sus. Dl. Voronin trebue să înţeleagă - oricât de greu i-ar fi ca fost demnitar sovietic, sau oricât l-ar trage înapoi *"tovarăşii de drum"*, mai dogmatici şi, am impresia, destul de îngrijoraţi de recentele sale viraje politice - , să înţeleagă deci că fără o democratizare reală a ţării, fără o justiţie independentă şi fără o autentică libertate de expresie, salutara reorientare a politicii externe a Republicii Moldova va rămâne o simplă figură retorică în ochii Washingtonului, Strasbourgului şi ai Bruxelles-ului.

In acest caz, ceea ce erai dispus să tratezi drept curaj politic se va preschimba fulgerător în iresponsabilitate şi orgoliu orb. Pe de altă parte, important este că Occidentul însuşi să nu piardă timpul cerând prea multe dovezi de fidelitate nici Puterii dela Chişinău, nici Opoziţiei, întrucât, aşa cum se vede, terenul politic este foarte fluid în Moldova şi dacă nu-l *"baţi în cuie"* azi - recte dacă nu vii cu o ofertă concretă pentru acest stat nenorocit - mâine, el ar putea să basculeze din nou către Est, refăcând situaţia din Februarie 2001. Şi, cu siguranţă, nimeni în Vest nu îşi doreşte o asemenea involuţie în Moldova.

62% DIN MOLDOVENI VOR VOTA CU PARTIDUL COMUNIŞTILOR

Un sondaj de opinie dat publicităţii la Chişinău indică un avans net al Partidului Comuniştilor, de guvernământ, în intenţiile de vot pentru apropiatele alegeri parlamentare. Institutul de Politici Publice, care a realizat sondajul, a ajuns la concluzia că intenţiile de vot variază în mod sezonier, în funcţie de prezenţa sau nu a populaţiei care pleacă la muncă în străinătate.

Potrivit sondajului, 62% din alegători ar vota Duminică 21 Noembrie cu Partidul Comuniştilor, de guvernământ, 15% cu Alianţa Moldova Noastră şi 12% - Partidul Popular Creştin Democrat. De notat faptul că Alianţa Moldova Noastră va participa la alegeri în cadrul Blocului Moldova Democrată.

Recent, şi un alt sondaj realizat la solicitarea Institutului pentru Dezvoltare şi Iniţiative Sociale *"Viitorul"*, arată aproximativ aceleaşi intenţii de vot ale electoratului.

Dintre personalităţile politice în care Moldovenii au cea mai mare încredere este Preşedintele ţării, Vladimir Voronin şi 32%, urmat de Serafim Urecheanu, liderul Blocului Moldova Democrată şi primar de Chişinău, cu aproximativ 6%.

Potrivit lui Viorel Ciubotaru dela IPP, datele barometrului de opinie publică realizat primăvara diferă de cel realizat toamna. De exemplu, primăvara electoratul mai activ şi tânăr migrează în căutarea unui loc de muncă în străinătate. În opinia lui Ciubotaru, *"perioada alegerilor este importantă din punctul de vedere sezonier. El spune că este imperios de a li se asigura participarea la vot a celor care sunt plecaţi din ţară."*

"O bună parte a electoratului care se află la munci peste hotare susţine transformările democratice în ţară şi opoziţia, integrarea europeană a Moldovei şi dezvoltarea economică. De aici devine importantă şi data numirii alegerilor", a spus reprezentantul IPP. Viorel Ciubotaru a mai afirmat că opoziţia urcă în sondaje atunci când acest electorat revine acasă toamna.

Pe de altă parte, deputatul PPCD, Vlad Cubreacov nu are încredere în sondajul realizat de Institutul de Politici Publice şi contrazice ipoteza sezonalităţii intenţiilor de vot, emisă de Viorel Ciubotaru.

"Indiferent de sezon, a afirmat Cubreacov, populaţia de orice vârstă din Republica Moldova migrează din motive economice. Deci nu putem face o legătură clară între procesul de migraţiune şi rezultatele sondajului."

Deputatul creştin-democrat consideră că *"electoratul din Moldova este unul cu surprize şi foarte capricios. Dacă nu funcţionează mecanismul minţii lucide în momentul votării, cu siguranţă funcţionează mecanismul minţii de pe urmă. Este un electorat care are capacitatea de a se răzbuna în timpul următorului scrutin."*

Mandatul actualului Parlament expiră pe 25 Februarie 2005. Conform Constituţiei, alegerile trebue organizate la 3 luni dela expirarea mandatului. Recent preşedinta Parlamentului, Eugenia Ostapciuc, a anunţat că alegerile vor avea loc probabil în luna Aprilie.

NUMĂRUL ROMÂNILOR ÎN MOLDOVA

Impus de organismele internaţionale şi finanţat în proporţie de 50 la sută din surse externe, recensământul populaţiei, desfăşurat între 7 şi 12 Octombrie curent în Republica Moldova, nu este o acţiune de pură statistică, ci o întreprindere cu substraturi politice mai mult decât evidente.

Ultimul recensământ a avut loc, după cum se ştie, în 1989. Este firesc să presupunem că în ultimii 15 ani cifrele de atunci s'au modificat simţitor. O cât mai exactă verificare a acestora ar fi avut nevoie de o intensă pregătire preliminară. Or, nu s'a întâmplat aşa. Au fost extrem de puţine emisiuni radio şi TV care să explice importanţa recensământului şi să ofere instrucţiuni concrete privind completarea formularelor sau repere legate de conduita recenzorilor. În plus, recensământul nu s'a desfăşurat pe malul stâng al Nistrului şi acest fapt, poate înaintea altor aspecte, demonstrează eşecul mult trâmbiţatei politici de *"reunificare a ţării"*, proclamate de comunişti la începutul guvernării lor.

Miza de foc al actualului recensământ o reprezintă identitatea naţională a populaţiei majoritare. Putem spune că rezultatele pe care le vor furniza rubricile *"naţionalitatea"* şi *"limba maternă"* vor fi determinante pentru orientarea generală a statului în următorii ani. A fi *"român"* sau *"moldovean"* în Basarabia nu vizează apartenenţa etnică, cum eronat încearcă să acrediteze unii (aplicând, mecanic şi fără discernământ, teoriile multiculturaliste ale identităţii într'un spaţiu părjolit de consecinţele totalitarismului comunist), ci relevă o opţiune politică, ba chiar geopolitică, de când NATO şi Uniunea Europeană şi-au fixat hotarele la Prut. Informaţiile pe care le-am cules în aceste zile par încurajatoare. Tot mai mulţi cetăţeni declară limba română drept limba maternă - fapt ce sugerează, alături de influenţa favorabilă a împrejurărilor de ordin extern, că nefericitul articol 13 din Constituţie va fi corectat într'un viitor nu prea îndepărtat, în sensul eliminării falsului stalinist pe care îl consacră. Aceeaşi tendinţă de recuperare a adevărului nu este, se pare, la fel de accentuată în ce priveşte naţionalitatea, unde calitatea de român este încă percepută în Moldova, preponderent, în accepţia de locuitor sau cetăţean al României. Concluzia constatărilor noastre, deocamdată mai mult teoretice, este următoarea: numărul cetăţenilor care se declară români şi numărul vorbitorilor de română, nu de *"moldoveneasca"*, este direct proporţional cu nivelul studiilor şi cu gradul de informare. Cu alte cuvinte, a fi *"român"* în Basarabia reprezintă o calificare culturală, o *"antecameră"* a europenităţii, pentrucă denotă cunoştinţe superioare şi un grad de conştiinţă civică mai pronunţat.

Derularea acţiunii din 5-7 Octombrie a înregistrat numeroase încălcări, semnalate de presă. Insuficienţa formularelor în limba română, mai ales în Chişinău, proasta cunoaştere a limbii de stat din partea recenzorilor, încercările unora dintre aceştia de a sugera anumite răspunsuri sau de a culege date la telefon, notarea lor cu creionul - sunt tot atâtea sfidări ale bunului-simţ şi inadmisibile violări ale legii, care trebue cercetate şi pedepsite. În lipsa posibilităţii unei verificări ulterioare, principala temere exprimată de cetăţeni se leagă de schimonosirea informaţiilor trecute în formulare: există o puternică suspiciune că puterea va căuta să scoată din *"jobenul"* actualului recensământ nişte rezultate care să-i justifice politica de obstrucţionare a limbii şi identităţii româneşti a Moldovenilor. Dar câţi cetăţeni au avut voinţa şi tenacitatea să se deplaseze la secţia de recensământ pentru a se convinge că nu au fost traşi pe sfoară? Din păcate, marea masă a locuitorilor Moldovei asistă pasivă şi neputincioasă la spectacolul propriei înjosiri, adresând blesteme guvernanţilor de azi şi de mai înainte, care au adus-o la sapă de lemn. Numai că blestemele - singurele - nu rezolvă nimic. Trebue să te implici, să faci ceva, să lupţi pentru drepturile tale.

Dacă n'ai fost numărat, nu există. Şi nu e vorba de gregaritate aici, de faimosul *"spirit de turmă"*, cum pare la o privire superficială minţilor mai învăpăiate, din contră: vorbim de afirmarea personalităţii şi a unei minime conştiinţe civice. Se întâmplă ca la alegeri. Dacă nu ai votat, nu poţi emite pretenţii privind calitatea guvernării. Pentrucă nu ai contribuit prin nimic la îmbunătăţirea acesteia. Cu adevărat de aur sentinţa lui J.F. Kennedy: *"nu te întreba ce face ţara ta pentru tine, întreabă-te ce ai făcut tu pentru ea"*.

FARA ARMÂNEASCĂ

SPAŢIUL ORTODOX

Contextul "Mioriţei" în proverbele aromâneşti

Iisus şi Thanatos la Aromâni

Cunoaştere geografică

AROMÂNII

Aromânii formează mai multe ramuri distincte, acestea fiind în funcţie adesea de regiuni sau centre regionale. Iată principalele ramuri ale lor:

PINDENII, care locuiesc în Pind, în Zagor, pe versantul Râului Alb (Astropotamos), în Tesalia, spre Olimp, precum şi în regiunea Veriei şi în câteva sate din spre Bitolia şi în Tracia. De notat că termenul de *"Pindean"* e cult;

GRAMOŞTENII, care locuiesc în regiunea Gramoştei (astăzi e frontieră între Grecia şi Albania), în regiunea Bitoliei, precum şi în munţii Traciei (Serbia şi Bulgaria sudică);

FÂRŞEROŢII: apar în Albania sudică, în regiunea Vodenei (azi Edesa) şi în munţii Pindului;

MIZACHEARII sau MUZACHEARII: locuiesc în Albania centrală, apuseană şi nord-vestică;

MOSCOPOLENII, originari din Moscopole (în Albania), emigraţi şi în regiunea Bitoliei.

Tache PAPAHAGI

HARTA ETNO-LINGVISTICĂ A AROMÂNILOR

Pornind dela spaţiul mioritic pe care Blaga îl atribuie neamului românesc, vorbeam în studiul *"Ortodoxia şi Limba Română"*, apărut într'un număr din *"Cuvântul Românesc"*, despre spaţiul ortodox al *"Mioriţei"* argumentând că:

a) Esenţa baladei este creştină ortodoxă, păstorul aducându-ne imaginea Păstorului, cel care vorbeşte de moarte ca o aşteptare a nunţii în pilda celor 10 fecioare.

b) Mai mult, însuşi ceremonialul nunţii nu e nici catolic, nici protestant, nici de genul folclorului nou şi urmează drumul de Taină sfântă cum o găsim în ortodoxia românească. Şi anume: găsim preoţi (munţii mari), naşii (soarele şi luna), lumânări (stele făcliii), cununile împărăteşti ale nunţii pe care le ţin soarele şi luna. E momentul când mirele sau mireasa pleacă fruntea pe Sfânta Evanghelie şi naşii ţin cununa, în vreme ce preotul citeşte o admirabilă rugăciune, un poem în proză fără de egal, în care binecuvântările celor binecuvântaţi dela începutul lumii sunt revărsate peste tineri.

Şi pentrucă interpretarea noastră s'ar părea prea originală, am găsit de cuviinţă să mai aducem câteva argumente pentru spaţiul ortodox al *"Mioriţei"* şi vom coborî mai jos de Dunăre la fraţii noştri - Aromânii sau Macedo-Românii.

Pentru a cunoaşte cât de puternică este vitalitatea unui popor trebue să ştii ce gândeşte şi cum priveşte moartea.

La Aromâni orizontul spaţio-temporal al munţilor le-a modelat sufletul cu asprimea florii de piatră şi frumuseţea slujbelor de codru, iar dacă peste ei au trecut furtunile istorice atât de sălbatice şi sângeroase şi au supravieţuit, cum s'ar putea explica acest miracol? Cum am spus, să vedem cum văd ei moartea?

La Aromâni moartea nu este privită nici ca o acceptare a unei realităţi fataliste, nici resemnare, nici ca o disperare, frică şi cutremur, ci găsim acea **plinire a vremii**, acel echilibru ţesut în sufletul lor de orizontul munţilor - moartea ca împăcare. Împăcarea nu este acceptare, ci un întreg proces dialogic al omului cu natura, semenii şi Dumnezeu.

Expresia *"I'u ilirtă Dumnidză"* (îl iertă Dumnezeu) exprimă punctul împăcării şi adaugă potenţa primirii printre cei aleşi, devenind candela aprinsă de întâmpinare a Mirelui. Viaţa a fost o luptă, iar prin harisma iertării moartea este mutată calitativ de pe un târâm al neantului pe târâmul Învierii.

Forma creştină a iertării ne duce la pre-creştinismul Dacilor, care în momentele cele mai grele trimiteau un sol la Dumnezeu. Moartea ca **primire** a solului apare în forma creştină ca un adaos de har şi noi perspective.

Dacă la Daci admirăm puritatea vieţii şi acest drum al credinţei trecând peste moarte, la Aromâni ne impresionează chemarea dragostei divine la care omul răspunde. Pentrucă oare, ce poate fi mai dumnezeesc decât iertarea? Şi cine poate să ierte decât cel puternic care poate iubi? Şi dacă acel care iubeşte cu adevărat ne iartă înseamnă că moartea este aşezarea din nou a omului în rai, moartea noastră având acelaşi corespondent în moartea lui Iisus. Spinii aduşi de păcatele noastre devin cunună pe fruntea Lui.

Este momentul suprem când dragostea divină se exprimă în toată plenitudinea şi forţa prin chenoză. Iisus *"măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n'a socotit ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S'a dezbrăcat pe sine însuşi şi a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. La înfăţişare a fost găsit ca un om, S'a smerit şi S'a făcut ascultător până la moarte şi încă moarte pe cruce."* (Filipeni, 2. 6-8)

Iertarea omului e omenească, de cele mai multe ori cel care te-a iertat amintindu-ţi ce a putut să facă pentru tine, lăsând să i se înţeleagă bunătatea pe care să i-o flatezi.

Iertarea lui Dumnezeu trece dincolo de logic în ilogicul-logic al dragostei. După lege trebuia să murim, după dragoste nu numai că moartea devine schimbare de orizont al vieţii, ci prin **iertare** moartea înseamnă primirea noastră în sfera Învierii.

Că e vorba de Înviere şi nu e loc de altă interpretare se poate vedea din expresii sinonime cu a muri: *"a patra dzuuă ncărcă"* (a patra zi încărcă) şi *"lo calea mare"* (luă calea mare).

E obiceiul ca mortul să fie ţinut trei zile în casă, exact timpul cât a stat Mântuitorul în mormânt. Amintindu-ne de transhumanţă, expresia adaugă, arătând pe decedat, ca şi în viaţă, încărcându-şi lucrurile şi plecând firesc spre primăvara muntelui. E ziua a patra, simbolic ziua spaţiului din care pleacă, luându-l cu el prin lucrurile care i-au conservat existenţa în spaţiu. E vorba de acea **terra** căreia i-a aparţinut şi pe care o duce în spiritual.

Cealaltă expresie e şi mai grăitoare amintind clar identificarea lui Iisus ca Drum spre împărăţia cerurilor, Calea ce duce spre Tatăl: *"Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa, nimenea nu poate veni la Tatăl decât prin Mine."* Ioan 14:6, ultima parte a citatului explicându-se prin prima parte - Eu sunt Calea! Nu e nici o coincidenţă că această evanghelie e citită la slujba înmormântării.

Ca păstori, aceşti voievozi ai munţilor - Aromânii, au cunoscut multe cărări ale soartei duşmănoase şi fiecare din ele avea pe vameşul Thanatos şi fiecare sfârşit îl proslăvea cu graiuri de spini pe care Iisus i-a tradus în coroană de biruinţă.

Ce altceva e viaţa decât o conjugare a verbului de trecere în care exersăm cu cărări imaginea Căii-Mari, cu disperare de val căutând Calea şi Adevărul? În contextul filosofiei existenţialiste de azi, ce poate fi mai frumos, ca o puternică credinţă în Înviere, decât moartea, nu ca un sfârşit ci ca o Cale-Mare de care vorbeşte Sf. Ioan?

Chiar descompunerea trupului, aspectul oribil al morţii, e văzut în altă lumină. Cel mort, plecat din lume, nu devine obiect, ci în credinţa învierii trupurilor, el apare chiar în această ipostază ca subiect creator. El nu se face *"oale şi ulcele"*, ci se duce să facă oale: *"Dusi si-adară oaie"*, nu se face cărămidă neînsufleţită ci *"duse si-adară kiramidz"*. Ne gândim la gustul amar al poemelor lui Omar Khayyam care încearcă să-l nege pe Thanatos precum filosofia Grecilor. Apele bat în nisipul nostru numărându-l, gândeşte-te, ne-ar spune poetul, când ridici ulcica de vin că oase de împăraţi şi de săraci au făcut această horă de lut lângă buzele tale.

Iisus a ştiut că această lume - ţărmul cu nisip numărat de Thanatos are nevoie de o perspectivă a vieţii. A fost creată din dragoste şi a răscumpărat-o prin dragostea întrupării în hora de lut din ulcica lui Omar Khayyam.

Şi mai clară, noţiunea Învierii apare la Aromâni ca Moarte-Botez. Darea în lume nu se face numai prin naştere, ci prin botez, când copilului i se dă un nume, identitatea creştină *"Da ş' l'ea dit lumea aestă"* (îl dă şi-l luă din lumea această) explică istoria umană în care se oglindeşte candela botezului ca nişte aripi de lumină. Luarea din lume - moartea - este scoaterea din *"marea vieţii înviforată de păcat"* şi atunci când cel botezat este scos din apă este unit cu Hristos.

În acest context, expresia *"Da ş' l'ea dit lumea aestă"* capătă semnificaţii euharistice, de transformare reală şi nu simbolică dintr'o existenţă în alta, amintind momentul suprem al Sf. Liturghii: *"Ale Tale dintru ale Tale, Ţie ţi-aducem de toate şi pentru toate."*

•

Atât timp cât pentru Aromâni la capătul Golgotei există Învierea, atât timp cât moartea pentru ei nu e altceva decât procesul de transhumanţă dela o parte a muntelui spre cealaltă, o plecare, dar şi o destinaţie cunoscută, miracolul existenţei lor ca neam de-a lungul veacurilor nu-i limitat ca un **efect** ci sporit, ca o **trăire** ortodoxă.

Această nuanţă e deosebită de cea slavă, greacă şi apropiată de cea dacoromână. Dincolo de orizontul geografic, Calea i-a menţinut prin cărările diplomatice ale istoriei ca neam.

Când unul dintre ei pleca în ziua a patra, lăsa, într'adevăr, familiei durerea celor trei zile ale spaţiului, dar şi bucuria speranţei că a treia zi înviind Iisus a umplut ziua a patra, a spaţiului scos din spaţiu cu bucuria Învierii, ziua născătoare a vieţii veşnice.

Aromânii niciodată nu se vor pierde ca neam românesc, pentrucă sângele lor atât de mult cât a curs, s'a întărit în piatra ortodoxiei. Precum spunea mult regretatul Tache Papahagi: *"Ca şi casele lor, bisericile Aromânilor sunt făcute din piatră."*

Dumitru ICHIM

CU SIBEPEA
A SĂRBATORILOR
DI CRĂCIUN
ŞI ANUL NOU,
FARA ARMÂNEASCĂ
VĂ UREADZĂ A TUTULOR
TRI MULŢ AÑI!

CALEIDOSCOP

CELE MAI PUTERNICE FEMEI DIN LUME

Revista americană de afaceri *Forbes* a publicat o listă a celor mai puternice femei din lume. Sunt menţionate regine, femei şef de stat, soţii de preşedinţi, de prim-miniştri, moştenitoare sau vedete din lumea artistică.

La întocmirea clasamentului, revista *Forbes* a luat în considerare funcţia pe care o au aceste femei, CV-ul lor, atenţia pe care o primesc din partea presei şi puterea pe care o au în sfera lor de influenţă.

Diplomaţie şi nervi de fier

În clasamentul de 100 de locuri întocmit de revista *Forbes*, cap de listă este consilierul american pe chestiuni de securitate naţională, Condoleezza Rice. Ea a făcut parte din administraţia americană şi pe vremea lui Reagan şi când la putere s'a aflat George Bush-tatăl. Acum, ea vorbeşte şi în numele Preşedintelui actual al Statelor Unite, George W. Bush.

Condoleezza Rice are 49 de ani şi se află pe locul 1 în clasamentul celor mai puternice femei din lume fiindcă, din umbră, a jucat un rol cheie în ghidarea Statelor Unite când Washingtonul a fost implicat în războaie - două la număr - şi în controversele care le-au urmat.

Pe locul doi în clasamentul celor mai puternice femei din lume se găseşte vice-premierul Chinei, Wu Yi, în vârstă de 65 de ani, unul dintre politicienii cei mai cunoscuţi ai Partidului Comunist.

Wu Yi, "Doamna de Fier" a Chinei

A impresionat prin acordurile de comerţ pe care le-a încheiat cu Rusia şi prin felul în care a condus negocierile delicate privind aderarea Chinei la Organizaţia Mondială a Comerţului. Este cunoscută ca *"Doamna de Fier"* a Chinei şi anterior a fost primar al oraşului Beijing.

Pe locul trei în clasamentul revistei *Forbes* se află preşedinta partidului de guvernământ din India, Sonia Gandhi. A fost capul de afiş al presei internaţionale în luna Mai, când a dus partidul la victorie în alegeri, dar a refuzat când i s'a oferit postul de prim-ministru. L-a propus, în schimb, pe economistul Manmohan Singh, care e acum în funcţie, iar Sonia Gandhi veghează în continuare la bunăstarea Indiei, dar fără să aibă responsabilitatea posibilelor greşeli ale guvernului. Cu minunatele-i calităţi de politician, s'ar crede că s'a născut în familia Gandhi, nu că pur şi simplu a fost măritată cu un membru al celebrei dinastii din India.

Femei de afaceri

La capitolul femei de afaceri puternice conduce preşedinta companiei de tehnologie infomatică Hewlett-Packard, Carly Fiorina (49 de ani). Ea este şi membru al Consiliului de Administraţie la Bursa din New York şi, potrivit revistei *Forbes*, este fără îndoială cea mai puternică femeie de afaceri din lume.

Primele Doamne

În categoria celor mai influente femei din lume se regăsesc Laura Bush, soţia Preşedintelui american, Hillary Clinton, soţia fostului lider dela Casa Albă Bill Clinton şi Cherie Blair, soţia primului ministru britanic. Clasamentul revistei *Forbes* include şi regine - cea mai sus clasată este regina Rania a Iordaniei, pe locul 13, regina Beatrix a Olandei, preocupată de modernizarea Casei Regale şi regina Elisabeta a Marii Britanii, care a cârmit ţara cu o mână puternică prin multe crize geopolitice şi a rezistat cu demnitate scandalurilor de presă în care au fost implicaţi membri ai familiei regale.

Divertisment şi moşteniri fabuloase

La capitolul divertisment, revista *Forbes* o include printre cele mai influente femei ale lumii şi pe autoarea volumelor Harry Potter, JK Rowling. Sunt listate, de asemenea, moştenitoarele, cum ar fi Marina Berlusconi, fiica Premierului Italiei. Ea ocupă o serie de funcţii de conducere în imperiul media al lui Silvio Berlusconi şi va moşteni o avere de aproximativ 10 miliarde de dolari.

SUCCESEL FORMULATULUI "TABLOID" AL ZIARELOR BRITANICE

Odinioară se spunea despre automobile că dacă sunt mici sunt mai frumoase. Acum acest lucru este valabil şi pentru ziarele englezeşti, cuprinse de o revoluţie care nu se referă atât la conţinut cât mai ales la forme.

The Times din Londra anunţă că dela 1 Noembrie, va ieşi în versiune *"tabloid"*, respectiv acelaşi format redus care de decenii caracterizează, cel puţin în Marea Britanie, presa populară, cotidienele de scandal...

O decizie şocantă pentru un ziar străvechi, venerabil, care de 216 ani apărea în chioşcuri în format mare. Dar ziarul a ajuns în această fază treptat. În urmă cu un an, un alt cotidian în format mare, *The Independent*, a început să le ofere cititorilor săi două versiuni, una în format mare şi una în format redus, lăsându-i pe ei să hotărască pe care să-l cumpere: succesul ediţiei reduse a fost uriaş şi a permis ziarului să depăşească o criză care ameninţa cu închiderea şi să-şi sporească vânzările globale cu 20 la sută, astfel încât în urmă cu câteva luni versiunea *"format mare"* a fost abandonată cu totul iar ziarul a apărut numai în format tabloid.

Asemenea ziarului *The Independent*, şi *The Times* era în criză şi pierdea tabloid. De aceea, acum ziarul a hotărît că experienţa a durat suficient, a arhivat formatul amplu şi va apărea doar în versiune redusă. Desigur, schimbarea părea mai simplă în cazul publicaţiei *The Independent*, un ziar relativ tânăr (a apărut în urmă cu un sfert de secol) şi de stânga, cu un public tânăr şi favorabil noutăţilor. Pentru *The Times*, ziar cu peste două secole de istorie, conservator sub aspect politic şi cu un public în vârstă şi tradiţionalist, acţiunea era, şi probabil va rămâne, mai riscantă. Dar editorul nu a avut îndoieli.

Aceasta şi datorită faptului că editorul ei este Ruport Murdoch, magnatul mass-media care publică între altele şi *"Sun"*, cel mai răspândit tabloid popular. La Londra se comentează că adevărata revoluţie, *The Times* a făcut-o în urmă cu aproximativ zece ani, când a fost cumpărat de Murdoch, care a introdus un stil mai incisiv, articole de varietăţi, cu o tentă de senzaţional. În esenţă, ziarul nu mai era cel exemplare. În urmă cu zece luni şi *The Times* a apărut în chioşcuri cu două formate diferite, pentru ca cititorii să aleagă varianta preferată. Ca şi în cazul *The Independent*, şi cititorii ziarului *The Times* au dovedit că preferă formatul de odinioară. Dacă acest lucru este un bine sau un rău îl vor spune vânzările: şi trebue menţionat că trecerea la formatul dublu - mare şi tabloid - a dus deja la o creştere a tirajului total cu 6 la sută.

Iar revoluţia nu s'a încheiat: şi *The Guardian* are în studiu o versiune redusă, o cale de mijloc între formatul amplu actual şi tabloidul adevărat britanic care este mai mic, pentru a face o comparaţie, decât acela al ziarelor *Le Monde* (Franţa), *El Pais* (Spania) sau *La Repubblica* (Italia). Motivul este că formatul redus este mai practic de citit, mai ales în tren şi în metrou, folosite de milioane de navetişti în această ţară, şi permite şi o economie la hârtie. Numai *The Telegraph* şi *Financial Times*, deocamdată, intenţionează să apară cu paginile tradiţionale.

Dincolo de formă, ziarul *"tabloid"* nu va mai fi sinonim cu jurnalism popular sau de scandal, ci va deveni doar *"vitrina"* în care sunt cuprinse ştirile zilei.

- ANGELA GHEORGHIU -
UN DECENIU DE SUCCES LA COVENT GARDEN

Celebra soprană Angela Gheorghiu revine în atenţia cotidienelor britanice, nu datorită relaţiei sale cu Roberto Alagna, ci graţie spectacolului *"La Rondine"* de Puccini, ce va marca 10 ani de carieră incontestabilă pe scena uneia dintre cele mai mari opere din lume: Covent Garden. Din 1994, dela debut, şi până în prezent, cotidienele din Marea Britanie au avut numai cuvinte de laudă la adresa Românceі, ziariştii peninsulari comparând-o nu de mult cu Victoria Beckham.

De această dată, concertul aniversar beneficiază de o prezentare de excepţie în *"The Independent"*. În interviul acordat ziarului britanic, *"diva"*, aşa cum este numită Angela Gheorghiu (starul operei londoneze), oferă mai multe detalii despre spectacolul *"La Rondine"* în care, spre surprinderea tuturor, nu joacă alături de soţul ei, Roberto Alagna. Astfel, după un debut uluitor care a transformat-o într'o vedetă de calibru, Angela Gheorghiu a ajuns un nume în jurul căruia se construiesc opere precum *"La Rondine"*. Fără îndoială, aşa cum consideră şi criticii de specialitate, soprana română şi-a câştigat statutul de star al operei Covent Garden atât prin calităţile interpretative de excepţie, cât şi prin viaţa sa privată, Angela Gheorghiu fiind considerată un adevărat model pentru tinerii artişti. Materialul din *"The Independent"* spune că pentru publicul britanic, cel puţin, căsătoria sopranei cu tenorul Roberto Alagna seamănă cu un basm plin de bogăţie şi frumuseţe. În ciuda unui mariaj total, atât sentimental, cât şi profesional (cei doi au lucrat tot timpul împreună), vestea absenţei lui Roberto Alagna din distribuţia spectacolului *"La Rondine"* a dat naştere deja la tot felul de speculaţii privind despărţirea lor. Fără să fie dispusă să reziste în faţa unui maraton de bârfe - domeniu în care Britanicii sunt greu de egalat - Angela Gheorghiu spulberă toate zvonurile, simplu şi cu calm: *"Proştii! Singurul motiv pentru care Roberto nu cântă este că nu poate repeta suficient. Motivul? Pregăteşte primul disc la casa Deutsche Grammophon! Asta-i tot!"*.

Soprana, născută în oraşul Adjud, a declarat în repetate rânduri că încă din copilărie a simţit că a devenit o mare artistă. Drumul a fost extrem de greu, însă un rol important pentru modelarea acestei cariere de succes l-a jucat şi Mia Barbu, cea care a şcolit-o pe Angela

Gheorghiu la Academia de Muzică din Bucureşti. Vocea extraordinară şi prezenţa scenică impresionantă au fost atuurile ce au ajutat-o pe soprana română să devină un star internaţional, ea debutând cu succes în 1992, la Opera Regală din Londra, Covent Garden, în spectacolul *"Boema"* de Puccini.

După acest spectacol, Angela Gheorghiu a debutat şi pe scenele renumitelor opere Metropolitan (New York) sau Staatsoper (Viena). Primul rol principal pe scena dela Covent Garden s'a produs în 1994, în spectacolul *"Traviata"* de Verdi, un succes răsunător estimat de reţeaua *BBC* care şi-a anulat toate programele pentru a obţine o transmisie a acestei opere. Devenind astfel un nume greu al operei, Angela Gheorghiu a devenit o persoană extrem de solicitată, primind cereri constante de a interpreta diverse roluri pe marile scene ale lumii: New York, Paris, Londra, Berlin, Tokyo, Roma, Chicago, Viena sau Madrid.

Pe lângă activitatea scenică, Angela Gheorghiu a obţinut succese importante şi în industria albumelor de muzică clasică, ea având la activ două contracte exclusive cu Decca (1995-1998) şi EMI Classics (1998-prezent) din care au rezultat înregistrări ale unor opere precum: *"La Traviata"*, *"L'elisir d'amore"*, *"Trubadurul"* sau *"La Boheme"*.

Pe lângă criticile extrem de favorabile, albumele sale au obţinut şi o serie de premii importante, printre care putem aminti: *"Gramophone Award"*, *"Diapason d'Or"*, *"Choc du Monde de la Musique"*, *"Cecilia Prize"*, *"Premiul Italian pentru Producţie fonografică lirică (Musica e dischi)"* sau *"Premiul Criticii Americane"*. Cea mai importantă distincţie din cariera sa muzicală a fost, fără îndoială, titlul *"Artista Anului"*, obţinut în anul 2001 la Brit Awards, categoria muzica clasică.

HOLLYWOOD-UL VREA FILME COMUNISTE

După realegerea republicanului George Bush, Hollywood-ul, cel mai reputat bastion democrat din America, contraatacă: Vor apărea filme romantice despre comuniştii Sud-americani - cândva duşmani de moarte ai Americii. Pe firmament străluceşte în special virilul guerillero Ernesto Che Guevara. Se preconizează că cea mai bună piaţă a acestor pelicule este Europa occidentală. La Cannes, recompensarea producţiilor critice la adresa *"expansionismului american"* are tradiţie veche. În ce măsură revin comuniştii?

Chilianul Salvador Allende şi comunista germană Olga Benario, care a luptat alături de politicianul brazilian Luiz Carlos Prestes, au fost avansaţi la gradul de eroi hollywoodieni. Cetatea filmului produce la ora actuală epopei despre tragicii revoluţionari comunişti, înfrânţi de Statele Unite în timpul Războiului Rece. *"Filmele despre stângişti sunt o critică la adresa actualei politici agresive a Americii in Irak"*, comentează revista germană *"Der Spiegel"*.

Faimoasa actriţă germană Franca Potente (*"Lola aleargă"*) o va interpreta într'un film american pe comunista Tamara Bunke, tovarăşă a carismaticului guerillero Ernesto Che Guevara. Tamara Bunke a părăsit Germania Democrată în anii '60, a încercat să răspândească ideea revoluţiei comuniste în Bolivia şi a fost executată în junglă. Pentru rolul luptătoarei RDG-iste a concurat şi multipla campioană mondială la patinaj artistic Katharina Witt. Frumoasa Kati Witt a declarat că, a juca într'un film despre *"Che"* ar fi fost *"o onoare"*.

ECONOMICE

BANCA CENTRALĂ A SUA DĂ TONUL CREŞTERII DOBÂNZILOR

Banca Centrală a SUA (Fed) a anunţat majorarea ratei dobânzii de referinţă cu 25 de puncte de bază (0,25%), până la 2% pe an şi a lăsat să se înţeleagă că ar putea majora din nou dobânzile în Decembrie.

De asemenea Banca Angliei a majorat dobânzile, doar Banca Centrală Europeană păstrându-le neschimbate.

Majorarea ratei dobânzii de intervenţie a Fed se va traduce printr'o scumpire a creditului în dolari. Aceste majorări se vor resimţi pe tot globul, inclusiv în România, însă cu intensităţi diferite.

Mişcarea, anticipată de analişti, este a patra majorare a dobânzii de intervenţie în SUA din ultimele cinci luni. Această creştere plasează rata dobânzii americane la acelaşi nivel cu cea practicată de Banca Centrală Europeană. Instituţia europeană a menţinut neschimbată rata dobânzii în ultimii patru ani.

Acest nivel este considerat un compromis satisfăcător, care nu înfrânează dezvoltarea economică, dar nici nu stimulează inflaţia. Majorarea dobânzii de intervenţie a Fed survine în contextul estimărilor generale optimiste legate de revigorarea economică a SUA. Analiştii susţin că realegerea lui George W. Bush în funcţia de preşedinte al SUA a pregătit terenul pentru creşterea ratei.

Fed-ul a calificat situaţia economică actuală din SUA drept *"pozitivă, cu o creştere moderată, în ciuda majorării preţurilor la energie"*. Economia americană a crescut în al treilea trimestru al anului cu 3,7%, şi a creat 337.000 de noi locuri de muncă.

După declaraţiile optimiste privind starea economiei americane, dolarul s'a întărit uşor comparativ cu euro, pe pieţele internaţionale. Astfel, paritatea dolar/euro a coborît dela maximul istoric de 1,30 atins recent, până la 1,2880.

Şi Banca Angliei a ridicat rata dobânzii de referinţă cu jumătate de procent. Camera Lorzilor a spus că procentul este mai mare decât era necesar, ceea ce va avea ca efect creşterea lirei sterline şi menţinerea inflaţiei la un nivel foarte scăzut.

În România, pentru luna Septembrie, rata medie a dobânzii la creditele în dolari a fost, conform Băncii Naţionale, de 9,5% pe an. Dobânzile la dolar vor urca cu siguranţă, însă rămâne de văzut cu cât. *"Majorările dobânzii de intervenţie a Băncii Federale a SUA ar trebui să se resimtă şi pe piaţa noastră. Nu se poate spune însă exact cu cât se vor scumpi creditele în dolari, întrucât unele bănci ar putea să opteze pentru integrarea acestor majorări în marjele proprii de câştig, astfel încât la populaţie să nu se resimtă modificări"*, consideră Bogdan Mihoc, director trezorerie la HVB Bank România.

După opt luni din acest an, ponderea dolarului american în totalul creditelor acordate a coborît la circa 29%, în condiţiile în care euro a urcat la 67%.

RAPORT AL BĂNCII MONDIALE PRIVIND CREŞTEREA ECONOMICĂ ÎN ASIA DE SUD-EST

Rata de creştere economică în Asia de Sud-Est, cea mai rapidă din ultimii ani, scade la nivel record sărăcia din această regiune. Creşterea economică a Chinei ar trebui să ajungă la 9,25% anul acesta. Potrivit unui raport al Băncii Mondiale, anul viitor creşterea ar urma să se stabilească la 8%. Documentul semestrial al organismului financiar relevă că măsurile pentru aşa-numita *"răcire a economiei celui mai populat stat al lumii"* par să fi avut succes, chiar dacă nu se poate vorbi încă de sfârşitul exploziei investiţionale, cunoscută sub numele de *"supraîncălzire"*.

Autorităţile folosesc controale administrative pentru a atenua creşterea economică, iar Banca Mondială spune că disputele continuă între partizanii măsurilor administrative şi cei în favoarea utilizării mai intense a mecanismelor pieţei pentru reglarea economiei. Experţii instituţiei mondiale mai spun că pe termen scurt sunt puţin probabile măsuri macroeconomice radicale vizând *"procesul de răcire"*, încetinirea economică urmând să fie una blândă. Un semn al interesului autorităţilor de a limita investiţiile este creşterea, pentru prima oară în ultimii nouă ani, de către Banca Centrală a Chinei, a ratei dobânzilor.

Aproape 49 de miliarde de dolari au fost investiţiile străine directe doar în primele nouă luni ale anului, iar rezervele de schimb ale ţării au sporit, din Ianuarie până în Septembrie, la 514 miliarde de dolari. Banca Mondială susţine de altfel că toată Asia de Sud-Est cunoaşte rata de creştere cea mai rapidă de dinainte de criza financiară din 1997. Acest fapt a dus la scăderea record a nivelului de sărăcie. Potrivit Băncii Mondiale, realizările de anul acesta au scos din sărăcie 40 de milioane de Est-asiatici, cei mai mulţi din China, Indonezia, Thailanda şi Vietnam.

Un înalt responsabil al instituţiei a declarat că, şi excluzând China, numărul absolut de săraci ar fi anul acesta la cea mai joasă cotă. Numărul celor care trăiesc cu mai puţin de doi dolari pe zi a scăzut la 636 de milioane faţă de aproape 900 de milioane acum cinci ani.

REVELIONUL ÎN AUSTRIA, MAI IEFTIN DECÂT PE VALEA PRAHOVEI

Tariful pentru un sejur de cinci zile la un hotel de patru stele din Viena în timpul sărbătorilor de iarnă este de 370 euro de persoană, de aproape două ori mai mic decât cel perceput de hotelurile de rang similar din Sinaia sau din Poiana Braşov.

Mai precis, la un hotel de trei stele din Sinaia, tariful pentru vacanţa de iarnă este de 625 euro de persoană, iar în Poiana Braşov – 480 euro. Preţurile practicate de hotelierii din Predeal sunt similare cu cele ale hotelierilor vienezi. Astfel, în cazul în care este asigurată numai demipensiunea şi cina festivă de Revelion, tariful este de circa 285 euro, în timp ce sejururile care includ două cine festive, mese pe baza tichetelor valorice şi divertisment ajung la 380 euro. *"Hotelurile au menţinut în mare parte tarifele de anul trecut, majorările fiind de circa 6-7% în lei dacă ţinem cont de inflaţie. Chiar şi aşa, preţurile sunt cam mari, mai ales pe Valea Prahovei"*, a declarat vicepreşedintele Asociaţiei Naţionale a Agenţiilor de Turism (ANAT), Sorin Niculescu. Agenţiile de turism au oferte mult mai ieftine cu sejururi în timpul sărbătorilor de iarnă în Turcia. Petrecerea a opt zile la un hotel de cinci stele în Istanbul şi în Kusadasi costă 350 euro. Sejururile pentru petrecerea Revelionului peste graniţele ţării costă până la 700 euro.

ÎN ROMÂNIA CAPITALUL SUBSCRIS DE COMPANIILE STRĂINE SUNT ÎN CREŞTERE CU 58% FAŢĂ DE ANUL TRECUT

Investiţiile străine (capitalul social subscris la societăţile comerciale cu participare străină la capital) au crescut în primele 8 luni cu peste 58 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut.

Potrivit datelor Oficiului Naţional al Registrului Comerţului, investitorii străini au subscris, dela începutul anului până la 30 Septembrie, peste 1,192 milioane de euro, faţă de 753,1 milioane de euro în perioada similară a anului trecut.

În aceeaşi perioadă, străinii au înfiinţat peste 7.100 de societăţi comerciale noi, cu un capital de 785,1 milioane de dolari, faţă de 5.050 societăţi comerciale noi în 2003, care au subscris 434,2 milioane de dolari.

Industria rămâne în continuare domeniul preferat al investiţiilor mari, cu aproape 55 la sută din totalul capitalului social subscris, comerţul, cu 17,3 la sută din total şi serviciile profesionale - 17,2 la sută. Cele mai multe societăţi nou înfiinţate au sediul în Bucureşti - 32 la sută, Timiş - 7,87 la sută din total, Bihor - 5,84 la sută şi Cluj - 5,06 la sută.

În clasamentul pe ţări de rezidenţă a investitorilor din România, în societăţi comerciale cu participare străină la capital, Olanda ocupă locul întâi cu 1,6 miliarde de euro, urmată de Franţa cu 1,21 miliarde de euro şi Germania cu 825,02 milioane de euro.

ÎNTREGUL SISTEM BANCAR ROMÂNESC ARE MAI PUŢINI BANI DECÂT O SINGURĂ BANCĂ DIN CEHIA SAU POLONIA

Valoarea totală a activelor sistemului bancar românesc este mai mică decât valoarea activelor celei mai mari bănci din Cehia sau din Polonia. Ponderea creditului neguvernamental în PIB este mai redusă decât în majoritatea ţărilor din regiune. Toţi jucătorii implicaţi în tranzacţii financiare se uită cu atenţie la preţul banilor în România - la dobânzi -, care vor continua să scadă, însă într'un ritm mai lent şi cu paşi mărunţi.

Bancherii apreciază că reducerea costurilor administrative şi operaţionale va duce la eficientizarea sistemului bancar, la tranzacţii mai ieftine şi mai simple, cu efect de creştere a gradului de intermediere financiară, care în cel mai bun caz va atinge 19% din PIB, la sfârşitul acestui an. Resursele atrase de băncile comerciale au preţul lor. Dacă filialele sau subsidiarele băncilor străine au acces la fonduri la costuri mai mici, nu acelaşi lucru se întâmplă în cazul băncilor cu capital românesc, nevoite să atragă resurse, în special de pe piaţa internă, la un cost relativ ridicat (prin acordarea unui nivel real pozitiv de dobândă la depozite) şi un acces limitat la resursele de pe pieţele internaţionale.

U.E. "SE DĂ BINE" PE LÂNGĂ INDIA

India şi Uniunea Europeană au semnat un *"parteneriat strategic"*, prin care cele două părţi îşi vor îmbunătăţi considerabil relaţiile economice şi politice.

În urma acestui acord, India devine un partener important pentru UE, alături de Statele Unite, Canada, China şi Rusia.

Uniunea Europeană este un investitor de bază în regiune, deşi investeşte mai multe fonduri în China.

De asemenea, cele două părţi au ajuns la concluzia că se impune reforma Naţiunilor Unite, inclusiv componenţa Consiliului de securitate, două noi state anunţându-şi intenţia să devină membre, Germania şi India.

De asemenea, Uniunea speră să colaboreze îndeaproape cu statul indian în privinţa prevenirii şi menţinerii sub control a flagelului HIV/SIDA.

India a refuzat orice mediere terţă în problema regiunii Kashmir, o zonă fierbinte pentru relaţiile cu Pakistanul, însă oficialii UE speră să poată redeschide subiectul în cadrul negocierilor, care se desfăşoară în Olanda.

BRAZILIA ŞI CHINA PUN BAZELE UNUI NOU BLOC DE PUTERE

Preşedintele Chinei, Hu Jintao, s'a aflat în Brazilia pentru cinci zile, unde a avut mai multe întrevederi cu reprezentanţii statului sud-american, ce vor avea ca finalitate contracte comerciale şi investiţii de mai multe miliarde de dolari, acoperind diverse sectoare economice, dela soia la fotbal şi chiar sateliţi.

Analiştii sunt de părere că cele două ţări îşi întăresc reciproc relaţiile cu scopul de a putea forma o tabără comună pentru a cere condiţii comerciale mai bune pentru ţările în plină dezvoltare.

Preşedintele chinez a declarat că speră ca valoarea schimburilor comerciale dintre cele două ţări să atingă 20 de miliarde de dolari anual în cel mult trei ani.

Brazilia a recunoscut Chinei statutul de *"economie de piaţă"*, primind în schimb un acces mai liber pe piaţa produselor din pui şi vită din ţara cea mai populată din lume. Numai contractele ce au ca obiect carnea de vită valorează 600 de milioane de dolari pe an. Pentru a facilita desfăşurarea contractelor, Chinezii vor investi între 5 şi 7 miliarde de dolari pentru a îmbunătăţi infrastructura rutieră, reţeaua de căi ferate şi porturile braziliene.

China s'a alăturat Organizaţiei Mondiale a Comerţului (OMC) în 2001 şi este în prezent stigmatizată de statutul de *"non-economie de piaţă"*, ce are ca urmări impunerea mai multor bariere comerciale asupra exporturilor sale. Beijingul nu a stat cu mâinile în sân şi a reuşit deja să atragă de partea sa 20 de ţări printre care şi Brazilia, care au declarat economia chineză o *"economie de piaţă"*, ceea ce ar constitui o formă de presiune pentru ridicarea barierelor.

Brazilia este cea de-a noua economie mondială şi poate da un avans considerabil Chinei la discuţiile grupului G20, din care fac parte ţările cu economii dezvoltate sau în dezvoltare, discuţii programate anul acesta la Berlin.

Un nou pol al puterii îşi *"arată muşchii"*, din care fac parte Brazilia, China, Rusia şi India, reunite sub numele de *"Bric"*.

AOL SE DESCOMPUNE

AOL, furnizorul de servicii internet numărul unu în lume, se va descompune în patru divizii separate.

Compania, care aparţine gigantului media Time Warner, a luat această decizie pentru a putea să crească profiturile.

Această restructurare coincide cu anunţarea planurilor de a micşora numărul angajaţilor cu 4 procente (700 de salariaţi), însă şi trei directori executivi vor pleca dela AOL.

În ultimii ani, numărul abonaţilor AOL *"a intrat la apă"*, în primul rând din cauza competiţiei acerbe din sectorul internet, urmat de incapacitatea companiei de a ţine pasul cu noile tendinţe din lumea internetului.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

DEZASTRU ÎN PRELIMINARIILE PENTRU GERMANIA

Meciul România-Armenia s'a încheiat cu scorul de 1-1

Pe stadionul Piunic din Erevan s'au întâlnit prima şi ultima clasată din grupa întâi de calificare la Cupa Mondială. Doar pe hârtie. Pe iarbă însă valorile par să se fi răsturnat. Echipa României, măcinată de absenţe, i-a strâns în teren pentru prima oară la un loc pe jucători, precum Dancia, Tararache Flavius Moldovan sau Paraschiv. Lipsa de omogenitate s'a văzut mai ales în zona centrală a apărării, acolo unde Armenii i-au depăşit de mai multe ori în viteză pe fundaşii români. Logic au apărut şi ocaziile – multe şi mai toate foarte aproape de poarta lui Stelea.

De altfel căpitanul naţionalei în acest meci, a fost şi jucătorul numărul unu al echipei, el apărând şuturi grele în mai multe rânduri. De partea cealaltă Românii au jucat direct pe poartă şi au reuşit să aibă câteva ocazii pornite de pe flancuri.

Au fost câteva şuturi bune ale lui Cernat, care au anunţat golul lui Marica la jumătatea reprizei. Jucătorul României, bine lansat din linia a doua, a rămas singur cu portarul, şi a înscris dar cu emoţii. Încetîncet terenul s'a înclinat spre poarta lui Stelea, iar şirul de ocazii ale echipei armene a avut rezultatul dorit: în minutul 65 Karen Dohoian a înscris un gol spectaculos dela 16 metri. Scenariul s'ar fi putut repeta în mai multe rânduri dar o victorie a Armenilor a părut de necrezut chiar şi pentru ei.

Florin Bratu ar fi putut înscrie în ultimele minute, dar portarul Armeniei, în fapt un camerunez de doar 18 ani a ştiut că un egal cu România e rezultatul vieţii sale.

La sfârşit Anghel Iordănescu a spus că nu demisionează şi că şansele echipei sunt intacte. Speranţa pare a fi deşartă de vreme ce Cehia a câştigat în Macedonia cu 2 la 0, iar Olanda cu Andorra s'a încheiat cu 1-1.

Armenia a obţinut astfel primul punct în Grupa 1 preliminară. România a primit un gol în fiecare meci jucat în preliminariile Campionatului Mondial 2006.

ROMÂNIA COBOARĂ ÎN CLASAMENTUL FIFA

Naţionala de fotbal a României se află pe locul 28 în clasamentul Federaţiei Internaţionale de Fotbal (FIFA) având 662 de puncte, remarcându-se o cădere de două locuri faţă de luna trecută, cauza acestui fapt fiind eşecul dela Praga (0-1 cu Cehia), din preliminariile CM 2006.

Astfel, România se menţine în media acestui an. Dacă în 2003, naţionala lui Anghel Iordănescu ocupa locuri în perimetrul 20-25 şi chiar mai bune, anul acesta căderea a fost vizibilă.

În acest timp, adversarele României în preliminariile CM 2006 s'au comportat astfel: Cehia a urcat un loc după succesul dela Praga, aflându-se acum pe locul 5, cu 768 puncte, în timp ce Olanda se află pe 6, cu 758 p, coborând un loc; Finlanda a urcat şi ea două poziţii, aflându-se acum pe 43, cu 598 p, Macedonia a urcat un loc, pe 91, cu 501 p, Armenia se menţine pe 123, cu 389 p, iar Andorra are 327 p şi a urcat 4 locuri (143) după victoria istorică în faţa Macedoniei.

IORDĂNESCU A DEMISIONAT

Selecţionerul Anghel Iordănescu a anunţat că a demisionat dela conducerea tehnică a naţionalei României.

"În primul rând mi-am dat acordul verbal preşedintelui FRF, apoi mi-am depus şi demisia scrisă. Am făcut acest lucru din respect pentru opinia publică şi pentru suporterii echipei naţionale. Este un gest de normalitate după jocul din Armenia şi după rezultatul obţinut", a declarat Iordănescu.

El a precizat că se consideră singurul vinovat pentru evoluţia echipei naţionale în meciul cu Armenia. *"Vreau să spun că sunt principalul vinovat şi nu voi invoca nici o scuză, indiferent de circumstanţele speciale pe care le-am avut la acest joc. Sunt convins că avem resurse să facem din nou o echipă de top şi Românii merită acest lucru, merită o nouă calificare"*, a afirmat tehnicianul.

Anghel Iordănescu şi-a cerut scuze suporterilor echipei naţionale. *"Aş vrea să vă spun că mă dau la o parte în interesul echipei naţionale. Îmi cer scuze suporterilor şi am rugămintea să fie şi în continuare alături de echipa naţională"*, a afirmat Iordănescu.

Fostul selecţioner al României a spus că în următoarea perioadă va lua o pauză, dorind să petreacă mai mult timp alături de familie. *"În aceşti ani mi-am neglijat mult familia. Vreau să fiu alături de copii, de soţie şi să-mi regăsesc liniştea alături de familie"*, a spus Iordănescu.

INTER SE INTERESEAZĂ DE RĂDOI

Fotbalistul echipei Steaua Bucureşti, Mirel Rădoi, se află în vizorul echipei italiene *Internazionale Milano* pentru un eventual transfer, în schimbul a trei milioane de euro, anunţă presa peninsulară.

Mirel Rădoi

Responsabilii lui *Internazionale Milano* au văzut la lucru, în ultima perioadă, mai mulţi jucători consideraţi capabili să facă ordine în defensiva grupării milaneze.

Site-ul *"sports.it"* menţionează că Mirel Rădoi a fost urmărit de Giancinto Facchetti cu ocazia jocului disputat de Steaua la Parma (0-1), în cadrul Grupei B a Cupei UEFA, fiind impresionat de calităţile apărătorului român. Rădoi, care s'a lansat pe prima scenă a fotbalului românesc la Extensiv Craiova, a ocupat în 2003 locul 4 în ierarhia fotbaliştilor români după Mutu, Chivu şi Lobonţ.

ARSENAL LONDRA L-AR ACHIZIŢIONA PE MUTU

Antrenorul francez al echipei Arsenal Londra, Arsene Wenger, a declarat că ar dori să-l achiziţioneze pe atacantul Adrian Mutu după ce acesta va ispăşi suspendarea ce va fi dictată împotriva sa de Federaţia Engleză de Fotbal (FA), informează *BBC*.

"Nu mă gândesc să-l achiziţionez pe Mutu în perioada de transferuri din iarnă, pentrucă el ar putea primi o suspendare de lungă durată. Dar odată ce îşi va fi ispăşit suspendarea, Mutu va avea dreptul să pornească dela zero. Atunci m'aş întâlni cu jucătorul şi i-aş face o ofertă", a spus Wenger.

Arsene Wenger a subliniat că Mutu nu este primul jucător prins dopat şi nu crede că acesta este sfârşitul carierei fotbalistului român. *"Sunt şi alţi jucători care au fost depistaţi pozitiv şi totuşi au jucat din nou la grupări mari. Vor exista cluburi care îi vor acorda o şansă după ce va plăti pentru greşeala lui. Barthez* (n.r.- portarul francez Fabien Barthez) *a fost depistat pozitiv în Franţa, dar acest lucru nu i-a împiedicat pe alţii să-l achiziţioneze sau să-l selecţioneze din nou în echipa naţională"*, a explicat tehnicianul francez.

MUTU TREBUE SĂ DEA RAPORTUL ZILNIC

Atacantul român Adrian Mutu va trebui să informeze zilnic Federaţia engleză de fotbal (FA) în legătură cu locul în care se află, pentru ca jucătorul să poată fi testat în orice moment de reprezentanţii FA sau de cei ai FRF, susţine presa britanică.

"Vrem să ştim în fiecare zi unde eşti", i-ar fi spus lui Mutu conducătorii FA, citaţi de cotidianul *"The Sun"*. Jurnalul susţine, totodată, că Englezii l-ar fi informat pe fotbalistul român că acesta nu se va putea antrena cu orice club doreşte, după ce Mutu anunţase că se va pregăti în continuare alături de echipa Dinamo Bucureşti.

COMITETUL OLIMPIC ROMÂN ARE UN NOU PREŞEDINTE

Noul preşedinte al Comitetului Olimpic Român este Octavian Morariu, fost titular în naţionala de rugby, care îl înlocuieşte pe Ion Ţiriac.

Octavian Morariu este fiul celebrului jucător de rugby Viorel Morariu. Vicepreşedinţi au fost aleşi Ana Pascu, Marcel Popescu şi Nicu Vlad. Printre membrii Comitetului Executiv se numără Anatol Grinţescu, Nicolae Mărăşescu, Cornel Oţelea şi Iolanda Balaş Soter.

Sportivi celebri ca Ilie Năstase sau Gabriela Szabo nu au întrunit numărul de voturi necesar pentru a fi aleşi membri ai noii conduceri a Comitetului Olimpic Român.

Ion Ţiriac a fost ales preşedinte fondator al Comitetului Olimpic Sportiv Românesc, noua titulatură a instituţiei.

CĂTĂLINA PONOR A CÂŞTIGAT CONCURSUL LA BÂRNĂ ŞI SOL ÎN GLASGOW

Gimnasta Cătălina Ponor a câştigat finalele dela bârnă şi sol din cadrul Grand Prix-ului dela Glasgow, etapa din calendarul Cupei Mondiale, informează siteul oficial al competiţiei.

Deţinătoare a titlului olimpic, Ponor a câştigat cocursul la bârnă cu nota 9,700, fiind urmată de sportiva braziliană Daniele Hypolito, cu 9,375, şi Chinezoaica Ya Li, cu 9,325.

România a fost reprezentată în finala dela bârnă şi de Alexandra Eremia, care a ocupat locul cinci, cu 9,125. Cătălina Ponor s'a clasat pe locul întâi şi în proba de sol, fiind notată de cei patru arbitri ai concursului cu 9,650. Ponor a fost urmată de Fei Cheng din China, cu 9,550, şi Daniele Hypolito din Brazilia, cu 9,350. În cadrul aceluiaşi concurs, Alexandra Eremia, s'a clasat pe locul al patrulea, cu 9,400.

Gimnastul Marian Drăgulescu s'a clasat pe locul al doilea la sărituri, cu 9,456, fiind devansat de sportivul bulgar Filip Ianev.

Marius Urzică a ocupat locul al doilea în concursul dela paralele, cu 9,725. Sportivul român a fost devansat de reprezentantul Slovaciei, Mitja Petkovsek, care a primit nota 9,737. În finala dela bară fixă, Marius Urzică s'a clasat pe locul şase.

GHIŢĂ MUREŞAN ARE ŞCOALĂ DE BASCHET ÎN NEW JERSEY

Ghiţă Mureşan şi-a deschis o şcoală de baschet în New Jersey, pe care doreşte să o afilieze la clubul Washington Wizzards, al cărui preşedinte este Americanul de origine română Ernest Grunfeld. *"Scopul ar fi să pregătim copii cu vârste între 6 şi 15 ani pentru echipa de liceu. În cinci ani, mi-aş dori să văd măcar câţiva copii fiind cei mai buni din echipele liceelor lor"*, a declarat Mureşan pentru săptămânalul *"Clujeanul"*.

Mureşan locuieşte în Statele Unite, împreună cu soţia, Liliana, şi băieţii lui, George (6 ani) şi Victor (3 ani). *"Am avut cea mai frumoasă viaţă din lume până să mă retrag. Am visat să joc în NBA şi am reuşit. Acum visul meu este să fiu lângă copiii mei şi să mă distrez jucând baschet cu ei"*, a spus Mureşan.

Ghiţă Mureşan nu a fost primul jucător de origine română care a evoluat în campionatul profesionist nord-american. Românul originar din Satu-Mare, Ernest Grunfeld, în prezent preşedinte al clubului Washington Wizzards, a debutat în NBA în 1977, la Milwaukee Bucks, după ce cu un an înainte primise cetăţenia americană. Născut în Satu Mare, în 1955, Grunfeld a plecat cu familia sa în Statele Unite, la vârsta de nouă ani.

Campionatul Naţional 2004 - 2005

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

ETAPA A 15-A

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Steaua	14	9	3	2	30	- 13	30
2.	Dinamo	15	9	9	6	29	- 20	27
3.	FC Naţional	15	8	3	4	26	- 17	27
4.	Farul	15	8	3	4	22	- 13	27
5.	Rapid	15	8	3	4	24	- 16	27
6.	CFR Cluj	15	6	6	3	23	- 19	24
7.	Gloria	15	6	2	7	27	- 24	20
8.	Oţelul	15	6	2	7	11	- 12	20
9.	FCM Bacău	15	5	5	5	11	- 20	20
10.	Sportul	14	5	4	5	17	- 19	19
11.	Poli Iaşi	15	4	4	7	16	- 16	16
12.	FC Argeş	15	3	6	6	18	- 15	15
13.	Apulum	14	4	3	7	17	- 15	15
14.	FC Braşov	15	4	2	9	16	- 14	14
15.	Univ.Craiova	15	3	5	7	14	- 14	14
16.	Poli AEK	14	3	3	8	15	- 12	12

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

SCUMPIRI ÎNAINTE DE SĂRBĂTORI

Oficialii şi producătorii s'au întrecut în a spune că mâncarea nu se va mai scumpi până după Sărbători, dar realitatea este că preţurile au urcat neîncetat, ba în unele judeţe chiar au explodat. În ciuda megaacţiunii de control în pieţe, menită să distrugă mafia zarzavaturilor, preţurile au crescut în ultima lună chiar dela poarta ţăranului.

El vinde acum un kilogram de roşii româneşti cu un preţ mediu de 24.600 lei/kg, faţă de 15.600 lei acum o lună, informează Ministerul Agriculturii. La aceste preţuri, ţăranul a mai adăugat transportul şi ce a mai vrut el, dacă şi-a vândut marfa la piaţă, astfel încât roşiile au ajuns şi la 50.000 lei/kg. Castraveţii s'au scumpit cu 4.600 lei/kg în ultima lună. Laptele a sărit deja la 20.000 lei litrul în judeţul Teleorman, iar în Călăraşi, Mureş şi Sibiu a trecut de 18.000 lei, în timp ce în alte judeţe încă se mai găseşte la preţ de 12.000 lei. Uleiul a ajuns la 45.000 lei/kg în judeţele Cluj, Covasna, şi Teleorman, faţă de 30 lei.

Grâul a sărit peste 5.500 lei, cât anunţaserâ patronatele, în ciuda unei recolte-record mult trâmbiţate de Ministerul Agriculturii. Carnea e din ce în ce mai preţioasă, iar crescătorii spun că a ajuns chiar mai scumpă decât în UE, adică un kilogram costă, în medie 1,3 euro (50.000 lei). Astfel, în judeţul Constanţa, un kilogram de carcasă de porc costă 140.000 lei, adică 3,5 euro, în judeţele Brăila şi Covasna se vinde deja cu 130.000 lei/ kg, iar în alte câteva preţul a sărit la 120.000 lei/kg. Carnea de vită tăiată e la fel de scumpă: 140.000 lei/kg în Covasna, 120.000 lei în Constanţa şi Brăila etc. Puiul a ajuns şi el la preţul astronomic de 3 euro, în Bistriţa Năsăud, Arad şi Sălaj. În viu, un porc se vinde acum cu 80.000 lei/kg în Giurgiu şi Vrancea. *"După părerea mea, carnea de porc nu ar fi trebuit să se scumpească de Sărbători, dar problema este că nu sunt porci, iar circa 90% din ceea ce se găseşte în magazine provine din import. Nici particularii nu au ce vinde, aşa că, de Crăciun, un porc poate să coste circa 7,5 milioane lei"*, a declarat Gheorghe Antochi, dela patronatul din domeniu.

Anul trecut porcii s'au vândut în viu cu circa 40-50 de mii de lei kilogramul. Deci, avem de-a face cu o majorare de peste 50%.

BENZINA, CĂLDURA ŞI ELECTRICITATEA SE SCUMPESC SUBSTANŢIAL DELA 1 IANUARIE

După o perioadă scurtă de acalmie în ceea ce priveşte scumpirile, prima zi a anului viitor va aduce cu sine creşteri de preţuri şi tarife la mai toate produsele, generate de majorarea tarifelor la energia electrică şi benzină.

Preţul energiei termice, produse de Termoelectrica şi unităţile desprinse din aceasta, va depăşi 26,1 dolari/gigacalorie, iar 1.000 mc de gaze naturale vor ajunge la 85 dolari. Aceste majorări sunt prevăzute în acordul cu FMI şi urmăresc atât reducerea pierderilor sistemului energetic, precum şi alinierea, până în 2007, la nivelul practicat pe plan european. Tot dela 1 ianuarie 2005 se va majora şi impozitul pe clădiri, terenuri şi autoturisme cu 7%.

NUMĂRUL MEDIU AL PENSIONARILOR

Numărul mediu al pensionarilor în trimestrul II 2004, a fost de 6.236 mii persoane, în scădere cu 0,4 la sută faţă de trimestrul I 2004. Pensionarii de asigurări sociale au reprezentat 99,5 la sută din numărul total de pensionari; în cadrul acestei categorii, comparativ cu trimestrul I 2004, numărul pensionarilor de asigurări sociale de stat a crescut cu 4 mii. iar cel al pensionarilor agricultori a scăzut cu 28 mii persoane.

Raportul dintre numărul de pensionari şi cel de salariaţi a fost de 1,5 pensionari la un salariat.

Pensia medie lunară a pensionarilor de asigurări sociale de stat a fost în trimestrul II 2004 de 2.220.512 lei lunar, în creştere cu 2,2 la sută faţă de trimestrul I 2004.

Raportul dintre pensia medie de asigurări sociale de stat pentru limita de vârstă, cu stagiu complet de cotizare (fără impozit) şi câştigul salarial mediu net în trimestrul II 2004 a fost de 51,8 la sută.

RAFO ONEŞTI ŞI CAROM AU SCĂPAT DE DATORIILE LA STAT

Guvernul a decis, prin ordonanţă de urgenţă, ca toate creanţele la stat ale Rafo Oneşti şi Carom, în valoare de mii de miliarde de lei, să fie preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului. Aceasta ar urma să stabilească cea mai bună modalitate de recuperare a lor.

Decizia vine în ciuda faptului că memorandumul încheiat cu Fondul Monetar Internaţional menţionează doar falimentul drept singura modalitate acceptabilă în cazul Rafo.

RAPORT AL MINISTERULUI DE INTERNE PRIVIND TRAFICUL DE FRONTIERĂ ÎN 2004

Ceva mai mult de un milion patru sute de mii de Români au fost întorşi dela graniţă dela 1 ianuarie 2004 până la 31 Octombrie, pe motiv că nu îndeplineau condiţiile prevăzute de legislaţia actuală - anunţă un comunicat al Ministerului de Interne. 451 dintre ei ar fi încercat să iasă din ţară cu paşapoarte sau vize falsificate. Din cei plecaţi, au fost întorşi dela frontiere ale ţărilor semnatare ale acordului Schengen 5.237 de Români, motivul principal fiind existenţa unei interdicţii de intrare pe o perioadă determinată, urmare a unor condamnări penale. În aceeaşi perioadă de 10 luni, ar fi fost expulzaţi din statele spaţiului Schengen peste 20 de mii de cetăţeni români.

ROMÂNIA AR PUTEA FI AFECTATĂ DE MODIFICAREA PACTULUI DE STABILITATE MONETARĂ

Eforturile politicienilor germani, francezi şi italieni de relaxare a prevederilor privind deficitul bugetar, nu sunt o soluţie, a declarat comisarul european Michaela Schreyer pentru o ediţie a cotidianului *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.

Planurile Cancelarului Schröder de a permite un nivel mai ridicat al datorilor statului nu este realizabil, a mai spus comisarul însărcinat cu probleme bugetare în cadrul Uniunii. Schimbările de acum şi-ar putea pune amprenta asupra aderării României şi Bulgariei la Uniunea Europeană în anul 2007.

ROMÂNIA VINDE AER CURAT

România ar putea obţine câteva zeci de milioane de euro pe an din vânzarea aerului. După scăderea activităţilor industriale din ultimii 15 ani, România a ajuns să aibă un excedent de aer curat. Cota de aer curat a României este dorită de state industrializate care încearcă să respecte prevederile protocolului dela Kyoto privind reducerea emisiilor de gaze poluante, însă nu doresc să-şi restrângă activităţile economice.

Protocolul dela Kyoto prevede reducerea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră în ţările semnatare. România ar trebui să-şi reducă până în 2012 emisiile poluante cu 8 la sută în raport cu anul 1989. Cu o industrie poluantă, România a emis atunci în atmosferă peste 250 de milioane de tone de bioxid de carbon echivalent.

După reducerea drastică a activităţilor din industrie prin închiderea sau reducerea activităţii la mai multe combinate, România a coborât în ceea ce priveşte emisiile poluante la sub 150 de milioane de tone de bioxid de carbon echivalent. Diferenţa de 60-70 de milioane de tone de bioxid de carbon dintre ceea ce emite industria românească şi ceea ce ar avea voie să emită poate fi vândută unor ţări cu o industrie poluantă.

Până acum, România a cedat unor ţări ca Olanda, Danemarca, Suedia sau Austria din cota sa de emisie a gazelor cu efect de seră în schimbul unor investiţii cu o tehnologie mai puţin poluantă. Valoarea investiţiilor depăşeşte 10 milioane de dolari.

ROMÂNIA URCĂ 2 TREPTE ÎN RATING-UL AGENŢIEI FITCH

Agenţia Fitch Rating a anunţat îmbunătăţirea cu două trepte a rating-ului acordat României, care iese astfel din grupa de risc *"speculativ"* a emitenţilor de datorie şi este încadrată într'o grupă ce reflectă o creştere a solvabilităţii şi consolidarea poziţiei externe.

Modificarea rating-ului, afirmă agenţia, reflectă politica fiscală prudentă a României şi creşterea perspectivelor de aderare la Uniunea Europeană.

DOUĂ CREDITE PENTRU ROMÂNIA

Banca Mondială a aprobat două împrumuturi pentru România în valoare totală de 275 milioane de dolari pentru a contribui la modernizarea sistemului de transporturi şi a industriei alimentare. Scopul împrumuturilor este acela de a susţine eforturile României de a se apropia de standardele Uniunii Europene.

PREŢURILE APARTAMENTELOR CU DOUĂ CAMERE AU CRESCUT DE APROAPE CINCI ORI DIN 2001

În ultimii trei ani, preţul apartamentelor cu două camere a crescut chiar de 4, 5 ori, potrivit unui studiu prezentat de vicepreşedintele executiv al Alpha Bank, Sergiu Oprescu...

Preţul mediu pe metru pătrat la apartamentele cu două camere s'a majorat dela 143 euro, în Septembrie 2001, la 655 euro, în aceeaşi lună a anului curent. În Septembrie 2002, preţul mediu practicat la tranzacţiile de apartamente din această categorie a fost de 261 euro, iar un an mai târziu, acesta era de 527 euro.

Specialiştii băncii estimează că preţurile medii la aceste tranzacţii se vor diminua până la 614 euro pe metru pătrat, în Decembrie a.c.

În cazul apartamentelor cu trei camere, preţul mediu pe metrul pătrat a crescut *"numai"* de 3-4 ori în perioada Septembrie 2001 - Septembrie 2004, până la 574 euro, şi urmează să ajungă la 558 euro la sfârşitul acestui an, potrivit prognozelor Alpha Bank. Preţurile au înregistrat fluctuaţii mari de-a lungul timpului. De exemplu, dela 354 euro pe metru pătrat, preţul mediu practicat în tranzacţiile cu apartamente de trei camere, acesta a crescut la 502 euro în Decembrie 2003 şi s'a micşorat la 381 euro în Martie 2004.

Variaţii mai mari ale preţurilor au fost înregistrate în cadrul tranzacţiilor de apartamente cu patru camere. Dela 360 euro pe metru pătrat în Septembrie 2003, preţurile medii practicate au scăzut la 309 euro la sfârşitul acestui an. În următoarele trei luni, preţurile s'au dublat, ajungând la 640 euro, iar în lunie 2004 au scăzut la 350 euro.

Chiar dacă preţul unui metru pătrat a scăzut la 318 euro în Septembrie a.c, specialiştii estimează că va ajunge la 402 euro la finele lui 2004.

FMI IMPUNE CONDIŢII DURE PENTRU PĂSTRAREA ECHILIBRULUI BUGETAR

Reducerea fiscalităţii care va avea loc din 2005 ar putea determina o scădere a veniturilor bugetare peste nivelul prognozat, ceea ce va determina majorarea accizelor la combustibil şi alcool dela 1 Martie, mai devreme cu cinci luni faţă de termenul convenit cu UE.

Modificările Codului fiscal, care vor intra în vigoare la 1 Ianuarie 2005, includ diminuarea impozitului pe profit dela 25% la 19%, reducerea contribuţiilor pentru asigurările sociale şi scăderea cotelor de impozit pe venit. Potrivit raportului FMI, după prima evaluare a acordului stand-by cu România, pierderea netă de venituri bugetare generată de reforma fiscală este de 0,5% din PIB, având ca bază veniturile potenţiale pentru 2005 fără modificări de taxare. Nivelul veniturilor fiscale după relaxarea fiscalităţii va fi de 28,6% din PIB, cea mai mare scădere, de 0,5 puncte, fiind prevăzută la impozitul pe profit, care va aduce încasări de 2,4% din PIB. Sumele din taxele pe salarii vor scădea cu 0,1 puncte, la 3% din PIB, iar cele din asigurări sociale se vor restrânge cu 0,2 puncte, la 9,4% din PIB. În schimb, veniturile din accize vor creşte cu 0,3 puncte, la 3,8% din PIB. Potrivit raportului FMI, veniturile bugetare de anul viitor vor fi influenţate pozitiv şi de eliminarea cotei reduse de impozit pe profitul firmelor exportatoare, care a produs deja efecte pozitive în acest an. Pentru a preveni alte riscuri, autorităţile române nu au introdus cota redusă de TVA şi vor monitoriza cu atenţie evoluţia veniturilor. Deficitul bugetar pentru 2005 este de 1,5% din PIB, faţă de 1,6% din PIB în acest an. Creşterile graduale a accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, precum şi la carburanţi, sunt prevăzute să aibă loc la jumătatea fiecărui an, până în 2006. Anul viitor, accizele la benzina fără plumb vor creşte cu 10 euro/tonă, ajungând la 363 euro/tonă, respectiv 414 euro/tonă. La motorină, acciza se va majora în 2005 cu 22 euro/tonă. Anul viitor, salariul minim pe economie va fi de 3,1 milioane de lei, creştere care se situează sub nivelul de 100 de euro solicitat de sindicate, după ce autorităţile române s'au angajat faţă de FMI să implementeze o politică salarială prudentă, continuând pe linia creşterii salariilor în pas cu competitivitatea. Potrivit documentului citat, noul cod al muncii urmează să fie aplicat dela 1 Iulie 2005.

Tot la capitolul politică salarială, se precizează că bugetele pe 2005 ale întreprinderilor de stat monitorizate vor trebui aprobate până la 31 Decembrie a.c, urmând să fie limitată la 7% creşterea salariilor. Pentru a fi siguri că ţinta de creştere cu 7% a salariilor în cele 72 de întreprinderi monitorizate va fi respectată, s'a introdus obligativitatea ministerelor coordonatoare de a bloca 4 la sută din fondul de salarii, bani care vor fi eliberaţi numai dacă ţinta de creştere fixată nu este periclitată. Se mai precizează că pensiile vor creşte în 2005 cu doar 3%, urmând să fie disponibilizaţi circa 10.000 de salariaţi.

DOI ROMÂNI ÎL ŢIN ÎN SPINARE PE CEL DE-AL TREILEA

Peste 7 milioane de Români (din cele 22) beneficiază de ajutoare sociale dela stat. Venitul minim garantat, alocaţiile complementare pentru copii, ajutoarele de căldură, cornul cu lapte, rechizitele şi alte alocaţii şi îndemnizaţii au înghiţit anul acesta peste un miliard de euro (41.428 miliarde de lei) dela buget. Un calcul scurt arată că o familie în care doi soţi nu muncesc, dar au trei sau patru copii, încasează dela stat mai mulţi bani decât o familie în care cei doi soţi au slujbe modeste. În 2005, sunt prevăzuţi să se cheltuiască 48.454 miliarde de lei dela buget, pentru a se reduce, astfel, rata sărăciei. În ultimii trei ani, aceasta a scăzut dela 39 la 22%, potrivit unui raport al Băncii Mondiale. Totuşi, autorităţile spun că numărul celor care pot beneficia de ajutoare sociale este mult mai mare, dar oamenii nu-şi cunosc drepturile, prin urmare, nu ştiu nici să le ceară.

CE VENIT ADUCE TURISMUL ROMÂNIEI?

Încasările valutare ale României din turismul internaţional vor ajunge în acest an la 800 milioane de dolari, cu 100 de milioane de dolari mai mult decât în 2003, în condiţiile în care numărul de turişti străini a crescut cu 44%, până la 1,6 milioane de persoane, potrivit ministerului de resort.

O evoluţie ascendentă a fost consemnată şi de sectorul turismului de afaceri, unde încasările se vor cifra în acest an la circa 36-38 milioane de euro, cea mai mare pondere având-o veniturile din organizarea de conferinţe.

Structurile de cazare din România au înregistrat 5,9 milioane de turişti, cu circa 900.000 mai mulţi decât în 2003. Dintre aceştia, 4,5 milioane au fost cazaţi în hoteluri, cu 13% mai mulţi decât anul trecut.

În ceea ce priveşte turiştii străini din hoteluri, numărul acestora s'a majorat la 1,05 milioane, dela 994.000 de persoane în 2003.

Potrivit statisticilor Institutului Naţional de Dezvoltare şi Cercetare în Turism, la frontiera României au fost înregistraţi 6,5 milioane de vizitatori, cu 16% peste nivelul din 2003.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

INTRODUCEREA LEULUI GREU CREEAZĂ CONTROVERSE

Efectuarea plăţilor şi primirea restului vor deveni problematice pentru Români, deoarece deseori vor fi puşi în situaţia de a utiliza ambele monede, în paralel, la operaţiunile amintite.

"Timpii de operare pentru tranzacţiile cu numerar vor creşte cu 60-80%", apreciază directorul general al Entron - companie care comercializează pe piaţa autohtonă dispozitive destinate instituţiilor care manevrează cantităţi mari de bani. Consilierul guvernatorului Mugur Isărescu, Adrian Vasilescu, afirmă însă că *"timpii de procesare vor fi mai mari sau mai mici, după cât de capabili sau incapabili sunt cei ce fac tranzacţii"*. Pe de altă parte, preşedintele Asociaţiei Române a Băncilor, Radu Gheţea, apreciază că timpii de efectuare a operaţiilor se va reduce.

"Sistemul bancar românesc are suficientă maturitate şi experienţă astfel încât odată cu trecerea la leul greu să nu se înregistreze incidente majore şi nici îngreunarea serviciilor. Timpii de procesare vor scădea pe măsură ce bancnotele vechi vor fi retrase din circulaţie şi va înceta dualitatea", a declarat Gheţea.

Băncile şi comercianţii vor trebui să suporte cheltuieli aferente adaptării bancomatelor şi aparatelor de marcat fiscale. Potrivit lui Tone, schimbarea casetelor dela bancomate va genera o cheltuială de 100-120 euro pentru fiecare aparat. În ceea ce priveşte cheltuielile aferente cutiilor destinate monedelor dela casele de marcat fiscale, acestea costă până la 40 de euro.

De pe urma procesului de denominare va avea de câştigat în primul rând compania care va tipări bancnotele şi va realiza monedele.

De asemenea, vor câştiga bani buni firmele care comercializează aparate de marcat fiscale din reprogramarea acestora, vânzarea altor tipuri ce permit ţinerea contabilităţii cu zecimală etc. Totodată, denominarea va fi o şansă de câştiguri şi pentru firmele care comercializează bancomate şi alte dispozitive ce ţin de activitatea bancară.

RAPORT PRIVIND CANALUL BÂSTROE

Raportul Misiunii comune a Comisiei Europene şi a mai multor organizaţii internaţionale cu privire la Canalul Bâstroe recomandă ca Ucraina să înceapă cea de-a doua fază a amenajării Canalului doar după discuţii cu toate părţile implicate.

Raportul afirmă că aceste discuţii trebue să aibă loc chiar dacă ar duce la concluzii contrare intenţiilor ucrainiene. Echipa de experţi care a elaborat raportul precizează că, deşi a obţinut din partea Ucrainei o mare parte a informaţiilor solicitate, există neclarităţi care au împiedicat-o să înţeleagă motivele Ucrainei în promovarea unor decizii.

De asemenea, echipa de experţi îşi exprimă regretul faţă de faptul că Ucraina a început dialogul cu reprezentanţii comunităţii internaţionale doar când prima etapă a proiectului Bâstroe s'a apropiat de final.

Mai mult, Ucraina a desfăşurat deja lucrări care în proiectul iniţial erau programate pentru cea de-a doua fază, adică pentru anul viitor. A fost adâncită deja zona dela intrarea în canalul Bâstroe până la opt metri şi jumătate. În ce priveşte partea a doua a proiectului, experţii recomandă ca aceasta să se desfăşoare doar după ce vor exista dovezi clare că nu afectează zona Deltei Dunării.

Această etapă include extinderea malurilor şi drenaje pe braţul Chilia al Dunării. Experţii spun că acestea nu ar trebui să înceapă imediat, ci după o perioadă de un an în care să fie monitorizate efectele ecologice ale lucrărilor desfăşurate până acum. Potrivit raportului, Ucraina ar fi admis că există efecte de mediu ale amenajărilor dela Bâstroe. De altfel, este prezentată o estimare a autorităţilor ucrainiene cu privire la compensaţiile financiare pentru *"daune ireparabile ale mediului natural."*

Partea ucraineană menţionează poluarea apei şi a aerului sau distrugerea unor locuri de reproducere şi hibernare. În ce priveşte aspectul economic al amenajării Canalului, raportul recunoaşte dreptul Ucrainei de a dezvolta regiunea, dar precizează că amenajarea Canalului nu este suficientă pentru a duce la creştere economică. Experţii sugerează că valoarea ecosistemului dunărean ar trebui privită ca un întreg şi, în consecinţă, Bâstroe ar trebui să facă parte dintr'o strategie mai largă.

RAPORT CRITIC AL COMISIEI EUROPENE PRIVIND CANALUL BÂSTROE

Potrivit unui comunicat al Ministerului de Externe dela Bucureşti, Comisia Europeană a dat publicităţii raportul Misiunii comune de documentare a Comisiei şi organizaţiilor internaţionale în partea ucraineană a Deltei Dunării. Raportul critică autorităţile ucrainiene pentru felul în care au decis şi pus în aplicare proiectul de repunere în funcţie a canalului de mare adâncime ce leagă Dunărea de Marea Neagră.

CURTEA DELA HAGA VA DESCHIDE DOSARUL ROMÂNIA VERSUS UCRAINA ÎN AUGUST 2005

Curtea Internaţională dela Haga anunţă, potrivit unei ordonanţe cu data de 19 Noembrie, că dosarul adus în faţa instanţei de România împotriva Ucrainei pentru delimitarea platoului continental al Mării Negre a fost amânat până la data de 19 August 2005 - pentru ca România să îşi depună memoriul şi 19 Mai 2006 pentru ca Ucraina să îşi depună contra-memoriul său.

BCR ŞI CEC DEVIN FOARTE INTERESANTE PENTRU INVESTITORII STRĂINI

România şi Bulgaria, ţări care vor deveni membre ale Uniunii Europene în 2007, sunt interesante pentru investitori, nu doar pentrucă au cel mai mare ritm de creştere economică din centrul şi Sud-Estul Europei, ci şi pentru marele potenţial de expansiune în domeniul bancar.

Jurnaliştii cotidianului *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, îi citează pe experţii companiei de investiţii Merrill Lynch care se declară entuziasmaţi, în special de România, care scoate la privatizare două bănci. Analiştii susţin că interesul pentru privatizarea Băncii Comerciale Române şi a Casei de Economii şi Consemnaţiuni, ce va fi finalizată până la sfârşitul anului 2005, este enorm. Astfel, obţinerea unei poziţii importante pe piaţa bancară a acestei regiuni sau măcar cumpărarea unei părţi din acţiuni ar putea creşte preţul celor două instituţii bancare. În Bulgaria, 90% din piaţa bancară se află deja în mâinile investitorilor străini.

Experţii dela Merrill Lynch mai precizează că în ultimii trei ani, România a avut o creştere a valorii creditelor acordate sectorului privat de 46%, cea mai mare din Sud-Estul Europei şi se aşteaptă ca în anii următori creşterea să fie mai mare de 30 de procente.

RATE MAI SCUMPE DE ANUL VIITOR

Magazinele care vând bunuri în rate vor trebui să vândă polite de risc financiar asociate obiectelor achiziţionate. Măsura va duce la creşterea costurilor pentru reţelele de magazine care practică împrumuturi fără giranţi şi, în cele din urmă, la rate mai scumpe.

DECLARAŢII STUPEFIANTE

Intervenind telefonic în emisiunea lui Radu Moraru, *"Naşul"*, Traian Băsescu a făcut o afirmaţie stupefiantă: 20% din Români sunt homosexuali. Cifra avansată l-a luat prin surprindere şi pe reprezentantul fundaţiei Accept, dar Băsescu a spus că în calitate de Primar al Capitalei are informaţii mult mai bune în această privinţă.

PATRONII PLĂTESC PESTE 400 DE TAXE ŞI IMPOZITE

Agenţii economici din România plătesc patru sute de taxe şi impozite, al căror control exact nu-l are nici o instituţie a statului.

Prezent la Seminarul de Fiscalitate dela Sinaia, secretarul general al Asociaţiei Oamenilor de Afaceri din România, Cristian Pârvan, a prezentat un studiu conform căruia în România există 60 de taxe şi impozite directe, la care se adaugă până la 400 de taxe impuse de autorităţi centrale şi locale şi tarife de autorizări.

"Ne străduim să aflăm cât mai exact câte taxe trebue să plătim. Este foarte greu, pentrucă la nivel local administraţiile au o oarecare libertate de a impune taxe. Şi până la urmă, toate acestea se reflectă în preţul serviciilor şi produselor. La Constanţa, Primăria a băgat o taxă de linişte - şi exemplele pot continua", a declarat Cristian Pârvan.

PNA TREBUE SĂ-ŞI DEMONSTREZE EFICIENŢA ŞI CU MARII CORUPŢI

Parchetul Naţional Anticorupţie (PNA) trebue să îşi urmeze obiectivele şi să-şi demonstreze capacitatea de a ataca eficient şi cazuri de corupţie la nivel înalt, sensibile din punct de vedere politic, se arată în raportul de ţară făcut public de Comisia Europeană.

Numărul cazurilor de corupţie soluţionate rămâne mic, mai ales atunci când este vorba despre implicarea unor persoane de la nivel înalt. Totodată, în România ar trebui să crească percepţia generală asupra efectelor negative ale corupţiei şi asupra potenţialului conflictelor de interese, relevă raportul. *"PNA ar trebui să se asigure că rămâne concentrat asupra principalului său mandat de a investiga corupţia la nivel înalt"*, în loc să prelucreze un număr mare de cazuri nesemnificative de corupţie.

1.800 DE MILIARDE DE LEI: DATORIA SPITALELOR FAŢĂ DE ASOCIAŢIA FURNIZORILOR DE PRODUSE MEDICALE

Asociaţia Furnizorilor de Produse Medicale cere autorităţilor sanitare ca, până la sfârşitul anului, să le fie plătită datoria de 1.800 de miliarde lei acumulată de spitale şi să fie eliminat sistemul centralizat de achiziţii.

Directorul executiv al AFPM, Ion Ciceală a informat oficialii Ministerului Sănătăţii şi pe cei ai Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate asupra faptului că, dacă până la finalul anului, datoria nu va fi achitată integral, livrările de produse medicale, altele decât medicamentele, către spitale, va înceta imediat ce se reia activitatea în Ianuarie 2005.

STATISTICI

Producţia industrială a crescut

Producţia industrială a crescut cu 4,4% în primele nouă luni faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut, informează Institutul Naţional de Statistică.

În aceeaşi perioadă, producţia industriei prelucrătoare a consemnat un avans de 5,4%, menţionează sursa citată.

Cifra de afaceri totală a societăţilor din industrie a urcat, în primele opt luni ale anului, cu 10,2% în termeni reali faţă de perioada corespunzătoare din anul precedent.

Deficit comercial la produsele agroalimentare

Deficitul comercial cu produse agroalimentare a atins 871,5 milioane euro, în primele nouă luni ale anului, fiind în creştere cu 9,5 la sută (75,7 milioane euro) faţă de perioada similară a anului trecut, potrivit datelor furnizate *Agenţiei Rompres* de Departamentul de politici comerciale din Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR).

Importurile au urcat dela 1,08 miliarde euro, la sfârşitul lunii Septembrie 2003, la 1,25 miliarde euro în primele nouă luni ale acestui an, o creştere de 15 la sută. Pe de altă parte, deşi exporturile au înregistrat o creştere cu 30 la sută în primele nouă luni ale anului faţă de perioada similară a anului trecut, dela 292,8 milioane euro la 380,8 milioane euro, acestea continuă să fie scăzute în raport cu importurile.

Potrivit datelor MAPDR, principalele produse importate au fost ţigările şi tutunul (2.500 tone) în valoare de 150 milioane euro, grâul - 760.900 tone, în valoare de 125,7 milioane euro, carnea de porc - 91.100 tone, în valoare de 112,4 milioane euro şi zahăr - 459.000 tone (74,7 milioane euro). Ponderea acestor produse în totalul importurilor a fost de 37 la sută.

De asemenea, au mai fost importate cantităţi semnificative de preparate alimentare - 23.200 tone (50,2 milioane de euro), carne de pasăre - 87.400 tone (49 milioane euro) şi citrice şi banane - 146.700 tone, în valoare de 48,2 milioane euro. Lista importurilor de produse agroalimentare mai cuprinde şi alte produse, cum ar fi porumbul - 299.700 tone, în valoare de 46,1 milioane euro, cafeaua - 32.000 tone (40 milioane euro) şi preparate pentru hrana animalelor - 77.500 tone, valorând 36,4 milioane euro.

În ceea ce priveşte exporturile, animalele vii - bovine, ovine, caprine, cai, măgari şi catâri - au totalizat în primele nouă luni ale anului 101,6 milioane euro (76.000 tone), adică 26,7 la sută din totalul exporturilor, numai ovinele şi caprinele aducând 61,8 milioane euro din suma totală obţinută din exporturile de animale vii.

Potrivit MAPDR, alte mărfuri livrate pe piaţa externă în perioada menţionată au fost uleiurile de floarea soarelui şi soia - 83.100 tone (2,5 milioane euro), seminţele de floarea soarelui 148.400 tone (30,3 milioane euro), vinurile - 264.900 hl (15,1 milioane euro), produsele de panificaţie - 8.500 tone (14,5 milioane euro), legumele proaspete sau refrigerate - 8.200 tone (14,5 milioane euro) şi sorturile de floarea soarelui şi soia - 132.400 tone, în valoare de 14 milioane euro.

Au mai fost exportate cantităţi însemnate de nuci - 9.700 tone (12,7 milioane euro), miere - 5.500 tone (12,2 milioane euro) şi preparate sau conserve din carne - 3.200 tone (9,5 milioane de euro). Cantităţile cele mai însemnate de produse agroalimentare româneşti au fost exportate în ţările UE şi CEFTA, dar şi în Turcia, SUA, Republica Moldova, în timp ce importurile au provenit din ţările UE şi din SUA.

Deficitul bugetar a crescut

Ponderea deficitului bugetului consolidat în PIB s'a dublat în luna August, până la nivelul de 0,2%, în principal din cauza majorării cheltuielilor dela bugetul de stat într'un ritm mai rapid decât creşterea veniturilor, potrivit datelor furnizate de Ministerul Finanţelor Publice.

În luna August, diferenţa dintre cheltuielile şi veniturile înregistrate la bugetul consolidat (bugetul de stat, bugetele locale, bugetele asigurărilor sociale, fonduri speciale, datoria publică) s'a majorat cu 1.107,4 miliarde lei, deficitul după primele opt luni din 2004 ridicânduse la 4.038 miliarde lei.

Pe de altă parte, cheltuielile dela bugetul de stat au avansat, în numai o lună, cu 2.322 miliarde lei mai mult decât veniturile. În intervalul Ianuarie - August, soldul negativ al bugetului de stat a ajuns la 9.389 miliarde lei.

Faţă de estimările anuale, veniturile colectate la bugetul general consolidat în primele opt luni reprezintă 66,2% din total, respectiv 452.450,9 miliarde lei.

Comparativ cu perioada similară a anului trecut, veniturile bugetare s'au majorat cu 26,4%, respectiv cu 0,9 puncte procentuale din PIB. Un câştig de 0,8 puncte din PIB a fost adus numai de veniturile fiscale.

Potrivit comunicatului Finanţelor, majorarea cotei de impozitare a profitului obţinut din activităţi de export dela 12,5% la 25% şi creşterea economică au impulsionat încasările din impozitul pe profit. Veniturile dela acest capitol au totalizat 45.027 miliarde lei, cu 53,2% peste realizările de anul trecut.

De asemenea, contribuţiile la asigurări sociale au consemnat o majorare cu 19%, în termeni nominali, dar şi-au redus ponderea din PIB cu 0,1 puncte procentuale.

Taxa pe valoarea adăugată a adus la buget o sumă de 105.298 miliarde lei, nivel superior cu 25% realizărilor din intervalul Ianuarie - August 2003. O suplimentare cu aproape 40% se regăseşte la plăţile către buget reprezentând accize, cu un total de 49.718 miliarde lei.

Cheltuielile bugetului general consolidat au totalizat 456.489,1 miliarde lei, în creştere cu 23,1% în termeni nominali şi cu 9,3% în termeni reali.

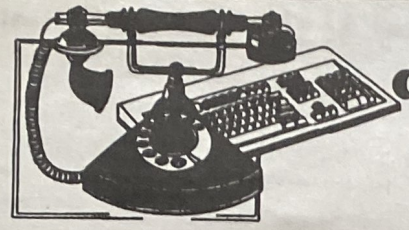

din cele 3 colțuri ale lumii

ERA POST-ARAFAT A ÎNCEPUT CU MULT TIMP ÎN URMĂ

În articolul lor publicat de cotidianul *"The International Herald Tribune"*, Jerrold Kessel și Pierre Klochendler, reporteri și realizatori de documentare aflați în misiune în Ierusalim, iau în discuție situația din Orientul Mijlociu, în contextul morții președintelui Autorității Naționale Palestiniene Yasser Arafat.

Aproape în același moment în care a decolat elicopterul iordanian care îl scotea pe Yasser Arafat din izolarea sa din Ramallah, pentru a fi dus la Paris în scop medical, cerul s'a deschis pentru un potop. Palestinienii neliniștiți păreau și mai tulburați.

Primele ploi ale acestui anotimp, de obicei considerate a fi binecuvântate, au fost privite de data aceasta ca fiind un semn rău. În tradiția autohtonă, când un oaspete care nu a fost binevenit pleacă și nu este de așteptat să se mai întoarcă, gazdele sale aruncă apă în urma lui, pentru ca acesta să nu mai revină.

Înainte de moartea lui Arafat, pentru prima oară, Mahmoud Abbas, a doua persoană ca importanță în ierarhia Organizației pentru Eliberarea Palestinei (OEP), a prezidat o reunione de urgență a membrilor executivului respectivei organizații. Lângă Abbas, care este mai cunoscut sub numele de Abu Mazen, a fost lăsat un scaun liber, în mod simbolic. Arafat a refuzat de mai multe ori să dea instrucțiuni legate de modul în care se va organiza și va funcționa organizația în absența sa.

Aceste imagini sunt oferite unei lumi care pare fixată asupra ideii că, în momentul dispariției lui Arafat din peisajul lumii politice, *"totul se va schimba"*, că s'ar putea dezlănțui un adevărat haos atât pentru Palestinieni, cât și între aceștia și Israelieni.

Ambele popoare se concentrează astăzi asupra "erei de după Arafat", această perspectivă fiind cu adevărat incertă, iar adevărul este ascuns. De fapt, atât Palestinienii cât și Israelienii au intrat deja în *"era de după Arafat"*. Prin abilitatea sa de a hotărî soarta conflictului, Yasser Arafat nu era atât de important, ca personalitate în sine, pe cât au încercat să îl prezinte ca personaj esențial primul ministru Ariel Sharon și Administrația Bush. Însă el a fost *"silit"* de Sharon să joace rolul unei persoane tolerate. În concluzie, ocupația a permis liderului israelian să își atingă scopurile strategice, iar Palestinienii au devenit din ce în ce mai neputincioși.

Afirmația că Arafat a constituit un adevărat simbol al luptei naționale a Palestinei a devenit deja un truism, și așa va și rămâne mult timp de acum înainte, chiar și după moartea lui. Oficialii palestinieni, nerăbdători să calmeze îngrijorarea țărilor din regiune și a întregii lumi, susțin că structurile și instituțiile palestiniene vor fi menținute, pentru ca tranziția să se poată desfășura fără probleme. Însă zona politicii este cea în care tranziția se va realiza fără piedici - de fapt, politica ar putea să rămână exact în stadiul în care se află acum, susținută de simbolul-Arafat, acesta fiind mereu preocupat de perpetuarea mitului și a semnificației pe care o purta.

Pentru majoritatea Palestinienilor, nevoia de unitate este extrem de importantă în aceste momente, iar Arafat este în continuare elementul care poate asigura această unitate, chiar și în absența sa. Oricărui posibil succesor i-ar lipsi autoritatea, până în momentul în care va reuși să își găsească propriul drum. Singura posibilă cale de a dobândi această autoritate este de a se despărți definitiv de mitul lui Arafat.

Crezul lui Ariel Sharon, pe de altă parte, a fost cristalizat în timpul celor trei ani în care Arafat a fost, practic, închis în sediul său din Ramallah. Într'o primă instanță, Premierul israelian a lăsat impresia că ar dori să *"scape"* de Arafat în mod definitiv. Însă, în timp ce contempla această idee din când în când, Sharon a abordat în ultima vreme o politică ce are ca scop anihilarea oricărei puteri a inamicului său.

Neputând să îl elimine complet din viața politică, Sharon avea șansa de a-l învinge prin a i se alătura. Pentru a-și putea atinge scopurile, el s'a asigurat că mitul-Arafat va ajunge neputincios din punct de vedere politic, creându-i imaginea unui personaj tolerat.

Semnele instalării erei de după Arafat, așa-zisa *"luptă pentru succesiune"*, au devenit deja vizibile, în mod special în Gaza. Cu toate acestea, Sharon va încerca, fără îndoială, să controleze aceste *"lupte"* pentru ca ele să nu depășească nivelul haosului organizat pe care îl conducea Arafat.

Pentru Napoleon, cei mai valoroși generali erau cei norocoși. Sharon intenționează să demonstreze chiar acest lucru, prin strategia sa de retragere din Gaza. Moartea lui Arafat, la aproape 24 de ore după ce Sharon obținuse voturile de sprijin pentru planul său de retragere, i-a fost favorabilă. În alte condiții, Sharon s'ar fi putut confrunta în momentul de față cu o provocare mult mai amenințătoare din partea celor care sunt de părere că totul se va schimba după moartea lui Arafat.

Au existat sugestii conform cărora Ariel Sharon ar trebui să își reconsidere retragerea din Gaza și dintr'o mică zonă a Cisiordaniei, în condițiile în care acum nu mai este valabil argumentul că *"nu există un partener palestinian"*, în special că votul exprimat recent a fost favorabil. Unilateralismul și retragerea din Gaza constituie strategia aleasă de Sharon, nu o simplă tactică de a-l *"resuscita"* pe Arafat. Retragerea a fost hotărîtă nu pentrucă *"nu există un partener palestinian"*, ci deoarece liderul israelian nu dorește să existe un asemenea partener. În cel mai bun caz, el ar putea dori să readucă în actualitate ceea ce un asistent al său a descris cu câteva luni în urmă drept *"coordonare multilaterală"*, pentru a netezi calea *"acțiunii unilaterale"*. Există un singur factor care ar putea modifica situația, iar acesta este reprezentat de politica Statelor Unite ale Americii.

Unele dintre persoanele care au experiență în problema demersurilor în vederea păcii în Orientul Mijlociu sunt de părere că acum după ce Arafat a ieșit din ecuație, ar putea exista o reală posibilitate de *"a-i împinge"* succesorii într'o direcție care să permită readucerea în discuție a foii de parcurs, planul pentru pace orhestrat de SUA.

Regiunea aceasta pare să se pregătească pentru o altă situație critică - așteaptă precizarea direcției pe care o va lua politica SUA în era de după Arafat. Oare Casa Albă își va încălca propriul angajament față de foaia de parcurs, sau va continua să sprijine *"calea unilaterală"* spre care se îndreaptă Ariel Sharon?

NOUA ARMĂ A REȚELEI AL-QAIDA, RĂZBOIUL PSIHOLOGIC

James Jay Carafano este un cercetător în domeniul securității și apărării din SUA și își desfășoară adivitatea în cadrul Fundației Heritage, fiind autorul volumului *"Câștigarea lungului război: Lecții învățate în Războiul Rece pentru învingerea terorismului și păstrarea libertății"*. În articolul pe care îl semnează în *"The Washington Times"*, el tratează problema războiului psihologic declanșat de rețeaua teroristă Al-Qaida.

Mesajul transmis de Osama Ben Laden în ajunul alegerilor prezidențiale din SUA pare a fi rămas fără ecoul scontat. Într'adevăr, amenințările conform cărora va aduce SUA la faliment prin a le forța să depună eforturi susținute în vederea eradicării terorismului, precum și noile avertismente legate de un alt val de atacuri, au nedumerit poporul american.

Casetele difuzate nu ajută la conturarea unei imagini mai clare a amenințării teroriste îndreptate împotriva SUA. Pe de o parte, ele demonstrează capacitatea lui Ben Laden de a capta atenția întregii lumi, chiar și în detrimentul alegerilor prezidențiale. Însă, pe de altă parte, ele constituie o dovadă a faptului că Ben Laden își petrece mai mult timp vorbind decât acționând.

După 11 Septembrie 2001, Osama a reușit puține victorii cu care să se poată lăuda. Bomba din Spania nu a împiedicat această țară, și nici pe ceilalți aliați NATO, să trimită soldați în Afganistan. Iar alegerile afgane, constituind un succes fie și numai prin prisma faptului că au respins cu fermitate talibanii, nu reprezintă nici ele vești prea bune pentru cel mai cunoscut lider terorist din lume. Într'adevăr, terorismul este în floare în Irak, însă procesul de dezvoltare a acestei țări continuă, iar din ce în ce mai mulți Irakieni se înrolează în forțele de securitate.

Până în momentul de față, de când Președintele SUA, George W. Bush, a declarat război terorismului, cele mai importante realizări ale lui Ben Laden au fost constituite de faptul că a reușit să nu fie prins precum și cele aproximativ două duzini de casete audio și video.

În timp ce casetele nu oferă dovezi concrete ale unei slăbiri a terorismului, ele subliniază un aspect esențial al problemei: importanța războiului psihologic. Casetele lui Ben Laden reprezintă o metodă de propagandă, menită să slăbească avântul SUA. Înfrângerea terorismului presupune ca această campanie să fie împiedicată să își răspândească ideile și argumentele, precum și înlăturarea liderilor ei și a rețelelor care o susțin.

Izbânda într'o astfel de luptă a ideilor, ca și în orice alt gen de luptă, presupune o strategie bine pusă la punct și depunerea unui efort susținut.

PREȘEDINTELE BUSH ÎL PRIMEȘTE PE AZNAR LA CASA ALBĂ, ÎN TIMP CE ZAPATERO AȘTEAPTĂ UN TELEFON

Legătura dintre Spania și SUA rămâne în continuare fostul Premier Jose Maria Aznar, care a avut la Casa Albă o întrevedere de 40 de minute cu Președintele George W. Bush, în timp ce actualul șef al guvernului spaniol, Jose Luis Rodriguez Zapatero încă nu a primit un răspuns la telegrama de felicitare trimisă a doua zi după alegerile din 2 Noembrie, notează presa spaniolă.

Președintele SUA, George W. Bush l-a primit în Biroul Oval dela Casa Albă, într'o audiență privată care a durat 40 de minute, pe fostul Premier spaniol, Jose Maria Aznar, aflat la Washington pentru a susține un curs la Universitatea Georgetown. Aznar devine astfel primul lider politic european - în cazul său ex-lider - care îl felicită personal pe Bush pentru victoria sa la alegerile prezidențiale, în timp ce actualul șef de guvern, continuă să aștepte răspunsul la apelul său telefonic și la telegrama de felicitare trimisă pe 3 Noembrie.

George W. Bush a vorbit, în schimb, la telefon cu principalii lideri europeni, precum Premierul britanic, Tony Blair, cu care s'a întâlnit la Casa Albă recent, sau Președintele francez Jacques Chirac.

Întrevederea a avut un caracter strict privat și s'a concretizat în mod conjunctural ca urmare a prezenței la Washington a fostului premier spaniol. Însă, prin invitația adresată lui Aznar, considerat de Bush *"un bun prieten"*, Președintele american a dat clar de înțeles, nu doar care îi sunt afinitățile personale, ci și preferințele politice. El a făcut astfel o distincție clară între cei pe care îi consideră aliați loiali, precum Aznar, care s'a aflat alături de el pe parcursul războiului din Irak, și cei care, asemeni lui Jose Luis Rodriguez Zapatero, au deschis o breșă greu de trecut, cel puțin deocamdată.

Retragerea trupelor spaniole din Irak imediat după venirea la putere a socialiștilor și alte incidente survenite pe parcurs, între care și cel din 12 Octombrie, cu prilejul Zilei naționale a Spaniei, când steagul american a lipsit pentru prima dată dela parada militară, sunt fapte care l-au îndepărtat pe Zapatero de Președintele Bush. Totuși, surse ale Executivului spaniol au ținut să sublinieze că întrevederea Bush-Aznar nu poate fi interpretată drept o provocare la adresa actualului guvern socialist spaniol.

Întrevederea dintre cei doi, dincolo de aspectul protocolar, a servit la trecerea în revistă a schimbărilor care vor interveni în planul politicii externe în acest al doilea mandat Bush și vor avea influență asupra confruntării ideologice dintre social-democrație și valorile pe care le reprezintă centrul-dreapta pe ambele maluri ale Atlanticului.

Jose Luis Rodriguez Zapatero este singurul dintre cei trei lideri europeni contrari războiului din Irak care nu a fost contactat de George W. Bush după realegere. Președintele american a vorbit deja la telefon cu Cancelarul german, Gerhard Schroeder, cu omologul său francez Chirac, și i-a contactat telefonic pe liderii Danemarcei, Egiptului, Slovaciei, Indoneziei, Finlandei și României. Surse ale Casei Albe au explicat că președintele formează zilnic între 6 și 8 apeluri telefonice și s'ar putea ca pe viitor să-i răspundă și lui Zapatero.

Premierul socialist spaniol își exprimase disprețul față de posibilitățile de mediere pe care Aznar le-ar putea exercita pe lângă Președintele Bush pentru a repune pe roate relațiile bilaterale hispano-americane.

Cronica Internaţională

COLIN POWELL, UN LUPTĂTOR CARE A PIERDUT BĂTĂLIILE CU "ULIII" ADMINISTRAŢIEI BUSH

Unul dintre eroii secretarului de stat al SUA, Colin Powell, care şi-a înaintat recent demisia, este predecesorul său dela Pentagon şi Departamentul de Stat, generalul George Marshall, înţeleptul comandant american din timpul celui de-al Doilea Război Mondial şi secretar de stat al SUA în Administraţia Truman, aminteşte cotidianul american *The New York Times*.

Uneori, Colin Powell îşi reaminteşte o poveste din 1948, când Harry Truman se gândea dacă SUA ar trebui să recunoască sau nu Israelul ca stat. Generalul Marshall l-a sfătuit să nu o facă, însă preşedintele a decis să meargă mai departe. Nu o dată, consilierii generalului Marshall se adunau în jurul biroului său şi îl sfătuiau că nu are de ales, decât să demisioneze. Generalul le răspundea, întrebându-i cine i-a făcut preşedinte. Truman era preşedintele, prin urmare el trebuia să decidă acest lucru. Rolul secretarului de stat era să îl consilieze cât mai bine şi să îi ofere apoi sprijin.

Nu mai contează că principala diferenţă dintre cei doi generali este, în lumina celor relatate până aici, faptul că Powell a avut dreptate în privinţa majorităţii sfaturilor pe care le-a dat în privinţa Irakului, în timp ce Marshall a greşit în privinţa Israelului. Cu toate acestea, nici unul dintre comentatorii actuali şi nici istoricii de mâine nu îl vor trata pe Powell cu respectul pe care i-l acordă generalului Marshall. Şi acelaşi lucru îl face şi Casa Albă.

Problema lui Colin Powell este că atât loialiştii Casei Albe, cât şi criticii ei sunt dezamăgiţi de prestaţia lui, cei dintâi pentrucă nu s'a aruncat public în *"faţa trenului numit conflictul din Irak"*. Este un exemplu de eşec, pentrucă a pierdut războiul ideilor cu vicepreşedintele american Dick Cheney şi cu ministrul american al Apărării, Donald Rumsfeld, dar şi cu alţi neoconservatori dela Casa Albă.

Cu toate acestea, în Panteonul oamenilor de stat ar trebui să existe un loc onorabil şi special pentru aceia ale căror idei şi instincte s'au dovedit, după consumarea evenimentelor, adevărate, deşi la vremea lor au fost ignorate. Să lăsăm deoparte faptul că secretarul de stat ar fi putut face mai mult pentru a împiedica războiul din Irak şi, în schimb, să se decidă ce lecţii ar trebui să fie păstrate din prestaţia avută pe parcursul acestui mandat.

Colin Powell este un om onorabil şi ar trebui să îl credem pe cuvânt atunci când a spus, asemeni majorităţii Americanilor, indiferent de culoarea politică, că a fost pentru îndepărtarea lui Saddam Hussein, gândindu-se că există dovezi ale arsenalului acestuia de arme de distrugere în masă. Prin urmare, a sprijinit invazia din Irak. Dar a ţinut să fie de fiecare dată precaut şi să aibă în mod public rezerve.

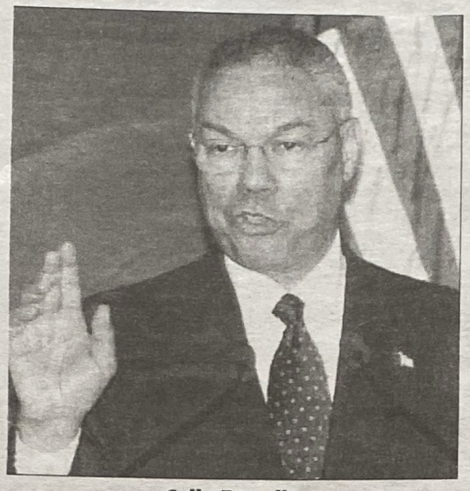

Colin Powell

Doctrina asociată mult timp cu numele său este aceea că orice intervenţie militară trebue să aibă o misiune bine definită, să folosească suficientă forţă pentru a o îndeplini curat şi cu succes. În plus, obligatorie este *"strategia de ieşire"* dintr'o astfel de misiune. Înainte de invadarea Irakului, secretarul de stat a susţinut că SUA trebue mai întâi să alinieze o coaliţie cât mai largă de aliaţi şi să deţină o planificare mai amplă pentru securitatea postbelică.

Colin Powell şi-a început acest mandat în 2001, de pe poziţia de cel mai respectat om din America, crede cotidianul new-yorkez. Un soldat plin de curaj, un om de stat înţelept şi cât se poate de carismatic. Mandatul său a fost viciat însă de consecinţele neanticipate ale unuia dintre cele mai mari succese birocrate ale sale: convingerea Preşedintelui George W. Bush ca el să meargă la ONU pentru a obţine o rezoluţie privind Irakul. Răsplata sa este însă o fotografie care îi va umbri moştenirea, aceea cu el şi cu fostul director CIA (Agenţia Centrală de informaţii şi contrainformaţii), George Tenet, aflaţi în faţa Consiliului de Securitate, prezentând informaţii clasificate care dovedesc că Irakul dezvoltă arme de distrugere în masă.

Principala linie de demarcaţie în interiorul Departamentului de Stat al SUA i-a împărţit dintotdeauna pe idealişti, neoconservatorii care speră că SUA pot ajuta Orientul Mijlociu să se democratizeze, şi realiştii care sunt mult mai rezervaţi în această privinţă şi se concentrează mai mult pe interesele strategice ale ţării lor.

Unul dintre aceşti realişti, eminentul Brent Scowcroft, mentorul lui Colin Powell şi artizanul politicii externe de succes a Preşedintelui Bush tatăl, numeşte această demarcare lupta dintre transformalişti şi tradiţionalişti. Fiecare abordare este o componentă necesară pentru o politică externă durabilă. Dela Doctrina Monroe la Planul Marshall, diplomaţia americană a fost strălucită atunci când cele două curente s'au împletit.

În cei 40 de ani în care a slujit America, Colin Powell a fost exemplar pentru ambele abordări, dar şi pentru modul în care a reuşit să le echilibreze. Rolul său în Administraţia Bush a fost să imprime mai mult realism, mai multă precauţie şi planificare, de ce nu şi modestie în modul în care a fost condusă operaţiunea în Irak. A fost un rol merituos şi care nu ar trebui să dispară odată cu plecarea sa dela Departamentul de Stat.

Prin demisia înaintată şi acceptată de preşedinte, se pierde o voce a moderaţiei în Administraţia Bush, însă circumstanţele acestei plecări ridică întrebări în privinţa angajamentului pe care Preşedintele Bush l-a făcut în legătură cu procesul de pace din Orientul Mijlociu şi cu relansarea legăturilor transatlantice, comentează şi cotidianul britanic *Financial Times*.

Unii oficiali, actuali şi foşti, au mărturisit că secretarul de stat s'a arătat dispus la un moment dat să mai rămână şase luni, iar realiştii pragmatici au făcut *lobby* la Casa Albă pentru a-l face să rămână, dar degeaba. Oricum, Preşedintele Bush a ales ca viitorul secretar de stat să fie Condoleezza Rice, cea care, în primul mandat Bush a ocupat funcţia de consilier prezidenţial pe probleme de securitate naţională.

Există speculaţii asupra numelui celui pe care îl va desemna în funcţia de adjunct al secretarului de stat, pentru a-l înlocui pe Richard Armitage, un aliat apropiat al lui Colin Powell. Alegerea lui John Bolton, un radical în privinţa controlului armelor, ar transmite un mesaj dur Iranului şi Coreii de Nord, a comentat un oficial.

Este probabil ca, în timp, Colin Powell, să fie amintit pentru realizările sale ca American de culoare şi nu ca secretar de stat. Fiul unor imigranţi din Jamaica a sugerat de curând că modelul său în viaţă a fost Thurgood Marshall, primul American de culoare din Curtea Supremă a SUA, mai notează în final *Financial Times*.

AGENDA INCOMODĂ A PREŞEDINTELUI BUSH

"Există oameni născuţi cu o sticlă de şampanie pe credit" - presupunea scriitorul american Henry James. Oare şi George W. Bush intră în această categorie?, se întreabă reputatul editorialist italian Alberto Ronchey, în cotidianul *Corriere della Serra*.

Nu este deloc sigur că printre norocoşii de mai sus ar putea fi inclus şi preşedintele proaspăt reales pentru al doilea mandat la Casa Albă, în ciuda faptului că a obţinut o recoltă atât de bogată de voturi. Astăzi, noul mandat poate fi considerat cea mai curată meserie din lume, dacă iei în considerare cele mai grave probleme, prioritare deja, înscrise pe agenda postelectorală a Casei Albe.

- Irakul, unde după triumfalul *"blitz"* din primăvara lui 2003 a urmat postrăzboiul cel mai războit din vremurile noastre.
- Al-Qaida, terorismul islamic cu atributul ubicuităţii, fără egal în istorie, ce sfidează la scară mondială, într'un război care trece *"pe dedesubtul şi deasupra frontierelor"* superputerea mondială, şi ea fără egal în istorie.
- Proliferarea nucleară, un pericol care impune în primul rând necesitatea de a convinge sau constrânge Teheranul şi Phenianul să garanteze numai utilitatea energetică a programelor lor atomice.
- Alarma petrol, cu alte cuvinte perturbările economice teribile datorate preţurilor la petrolul brut după dublarea din ultimul an.
- Şi apoi chestiunea bugetului, sau cum să se frâneze deficitul anual care, după războiul irakian depăşeşte 445 miliarde dolari şi cum să se reducă datoria publică estimată la circa 5 mii de miliarde, în timp ce pasivul comerţului exterior poate provoca alte deprecieri valutare, limitate până acum de rezervele în dolari ale băncilor centrale asiatice.

Numeroase voci susţin că SUA trăiesc o revoluţie sau mutaţie demografică şi socială fără precedent. În favoarea stabilităţii instituţionale, cel puţin până acum, predomină totuşi, alături de forţa structurilor purtătoare (productive, ştiinţifice, tehnologice) optimismul activ al *"visului american"*. Continuă astfel cursa lumii noi spre ceea ce este cel mai nou, ba chiar necunoscut.

ALIANŢE ŞI PETROL: PARTIDA DE ŞAH A LUI VLADIMIR PUTIN

În mod inevitabil, orele electorale încordate din SUA au eclipsat într'o oarecare măsură întâlnirea dintre Berlusconi şi Putin. Păcat. Moscova joacă o partidă care nu trebue subevaluată. Mai ales de când scumpirea petrolului aduce în buzunarele lui Putin mai multe mijloace pentru ambiţiile sale. Putin se străduieşte, potrivit tradiţiei ruse, să consolideze autocraţia Moscovei; să apere şi să consolideze poziţiile ruse periculoase între Caucaz şi Caspică, fosta curte a casei. Şi aici, confruntarea se repropune în forme mai ambigue şi subtile, notează ziarul catolic italian *Avvenire*.

Este suficient să privim o hartă. Cecenia secesionistă de neînduplecat se învecinează cu Georgia: iar acolo, ca şi în Azerbaidjan, sunt prezente forţe militare ale SUA. Acestea pregătesc trupele locale să intre în mare grabă în NATO, dar, desigur, prezenţa lor are o anumită tangenţă cu conducta de petrol, construită de consorţiile americane, conductă destinată să ducă ţiteiul din Caspică, dela Baku, la portul turc Ceyhan, trecând prin capitala georgiană Tbilisi. Georgia are două provincii secesioniste, Abhazia şi Oseţia de Sud. Moscova se teme că prezenţa militară SUA ajută Georgia să le recupereze. Este semnificativ faptul că după masacrul terorist dela Beslan, în Oseţia de Nord (puternic filorusă), liderul dela Kremlin i-a acuzat pe Ceceni că sunt *"instrumente"* ale unei puteri care vrea *"să dezbine şi să stăpânească"*, fapt ce nu este greu de recunoscut.

Suspiciunile vechiului agent al KGB nu au fost desigur atenuate de raportul *"Global Trend 2015"*, pe care CIA l-a publicat în Aprilie, unde se prevede că şi Siberia bogată în materii prime ar putea recurge la *"secesiune"*; nici de apelul public lansat Ucrainei de Paul Wolfowitz (adjunct al ministrului american al Apărării) în timpul vizitei la Varşovia din 5 Octombrie, de a adera cât mai curând la NATO.

Pe bună dreptate sau nu, Putin interpretează toate acestea drept manevre ale unicei superputeri din lume de a-l alunga din regiunea (puternic intersectată de conducte de petrol) Caspicii şi a Caucazului, eventual ţintind spre rezervele sale de petrol care - având în vedere faptul că producătorul irakian este deocamdată în afara jocului - sunt cele mai *"accesibile"* din lume, după cele saudite.

În schimb, Putin nu are multe cărţi; dar le joacă cu abilitate. Participă cu entuziasm la *"războiul împotriva terorismului"* şi a făcut declaraţii pro-Bush. Dar între timp, a anunţat că dă o mână de ajutor Iranului pentru a-şi fabrica prima bombă atomică. În plus, el a concentrat excelenţa militară în arme *"ţinute în cui"*, dar strategice. De exemplu: *"Sunburn"*, racheta anti-navă care poate atinge o viteză de două ori mai mare decât aceea a sunetului, la suprafaţa apei, pe o distanţă de 200 de km, este concepută împotriva portavioanelor, mijloc al hegemoniei SUA în Pacific. Iar Putin a cedat 200 din aceste rachete Chinei...

De un an de zile Banca Centrală a Rusiei se uşurează de dolari, pe care îi înlocuieşte în rezervele sale cu euro. Nu este un conflict, ci o partidă de şah. O partidă în care Rusii excelează.

Cum va juca Vladimir Putin *"prietenia"* sa cu Roma (cu Berlinul şi cu Parisul), este aspectul care face şi mai interesantă partida. În orice caz, este mai bine să îl avem ca *"prieten"*, conchide autorul.

RUSIA PUNE LA PUNCT O NOUĂ TEHNOLOGIE NUCLEARĂ

Preşedintele Vladimir Putin a declarat că, în următorii ani, Rusia va reuşi să pună la punct o nouă tehnologie de producere a rachetelor nucleare.

Vladimir Putin a făcut aceste declaraţii cu prilejul unei întâlniri cu şefii armatei ruse. Anunţul făcut de Vladimir Putin reprezintă o încurajare adresată unei armate care caută să se împace cu ideea că a pierdut războiul rece şi că NATO s'a extins în Estul Europei. O armată care, totodată, e nevoită să facă faţă unor ameninţări crescânde.

Preşedintele Putin le promite şefilor armatei ruse că în curând vor avea la dispoziţie cele mai sofisticate arme din lume. Rusia, spune Vladimir Putin, testează la ora actuală un sistem de rachete nucleare extrem de avansat pe care nici o altă ţară nu se poate lăuda că l-ar deţine. Un sistem care ar fi necesar, fiindcă Rusia este angrenată în războiul împotriva terorismului global.

Nu e prima dată când sunt vehiculate astfel de informaţii, însă ele n'au reuşit să mascheze criza profundă prin care trece armata rusă. Vladimir Putin promite acum un val de reforme.

"Până la sfârşitul lui 2005, structura armatei şi compoziţia armatei trebue adecvate noilor ameninţări. La fel, numărul de soldaţi. În al doilea rând, trebue mărită forţa operaţională a trupelor de intervenţie rapidă. În sfârşit, în al treilea rând, am luat decizii importante cu privire la echiparea militarilor cu arme moderne. În acest sens am mărit substanţial bugetul destinat echipamentelor militare", spune preşedintele rus.

CRONICA VREMII

LA PRAZNICUL NAŞTERII DOMNULUI

—Ion BOIERU—

Naşterea Domnului este prima sărbătoare semnificativă din calendarul creştin român şi se cuvine să ne oprim câteva minute asupra acesteia. Asta, indiferent de rezultatul alegerilor. Rugăciunile şi închinăciunile noastre au mai multă valoare spirituală, pentru viitorul ţării.

Alegerile din Noembrie nu vor putea schimba destinul României, pentrucă poporul român s'a născut creştin şi are idealuri creştine de viaţă, pe care nu le vor putea anula diavolii, niciodată.

Neamul românesc nu şi-a pierdut credinţa în Dumnezeu; şi acest lucru s'a evidenţiat în felul cum a supravieţuit sub tirania ucigaşă a regimului comunist, apoi a rămăşiţelor comuniste, care mai dăinuiesc astăzi, indiferent sub ce formă, dar care vor fi anihilate de o renaştere a spiritualităţii româneşti creştine, pe care o va regenera întoarcerea la izvoarele sale, care sunt aşezate în tainele sfintei sărbători a Naşterii lui Iisus.

Prin Naşterea lui Iisus, Dumnezeu s'a făcut om şi poporul român a recunoscut această minune şi nu şi-a pierdut niciodată credinţa în bunătatea Domnului. Trăirea românească a credinţei ne-a ajutat să ajungem încă o dată la praznicul Naşterii lui Iisus, care ne întăreşte puterile de luptă şi ne întăreşte conştiinţa identităţii noastre creştine, nelăsându-ne niciodată să fim copleşiţi de puterile satanei, sau comuniste.

Zilele de rugăciuni din timpul Crăciunului ne vor inspira şi lumina cugetele şi speranţele, care au fost şi sunt singurele ajutoare care ne vor duce la refacerea noastră, ca oameni şi ca neam.

Odată cu bucuriile pe care le trăim în acest an, cu ocazia praznicului sfintei Naşteri a lui Iisus şi odată cu simţămintele de fericire pe care ni le oferă colindele străbune şi neegalate în lume, prin înălţătoare ridicări melodice, în lumea spirituală a vieţii creştine şi de emoţii şi sentimente ale ţăranului român, care au fost create de vitalitatea uimitoare a ţăranului şi plugarului de pe ogoarele satelor, udate cu râuri mari de sânge pentru apărarea lor de invazii şi ocupări străine şi păgâne de puritate originară a vieţii româneşti.

Acest Crăciun pe care îl vom trăi, în ultima lună a anului acesta, va trebui să fie legământul fiecăruia că vom căuta să înfăptuim o nouă Românie, credincioasă Dumnezeului care ne-a dat viaţă şi legi de viaţă, precum şi legi morale şi spirituale, care să-l călăuzească peste veacul veacurilor.

ULTIMA ORĂ

Traian Băsescu cere anularea alegerilor

Candidatul Alianţei PNL-PD la Preşedinţie, Traian Băsescu, a cerut anularea alegerilor. Traian Băsescu a declarat că motivul este că procesul electoral a fost *"profund alterat"*. Candidatul Alianţei PNL-PD la Preşedinţie spune că votul ar fi fost alterat prin transferarea electronică unei mari părţi a voturilor nule în contul lui Adrian Năstase şi al Uniunii Naţionale PSD/PUR. Consiliul Naţional de Coordonare al Alianţei PNL-PD s'a întrunit de urgenţă ca să analizeze ceea ce numeşte *"dovezile că alegerile au fost falsificate"*.

Temerile de fraudă planează asupra alegerilor

Nick THORPE, Corespondent BBC

Ziua alegerilor în România - ocazia de a alege un guvern şi un preşedinte care să aducă România în rândul Uniunii Europene în 2007. Criza politică din Ucraina vecină pare să fi sporit tensiunea şi la alegerile din România. În faţa clădirii albe a Ministerului de Finanţe din Bucureşti, două autocare - unul cu număr de Bucureşti şi un altul, cu număr de Sibiu - pornesc motoarele. În jur de 100 de persoane, majoritatea tineri, ies din clădire şi se urcă în autocare. E o zi de iarnă cu soare călduţă. Cu puţin înainte de ora 10, autocarele pleacă. Le urmărim dela distanţă - câţiva ziarişti români, eu şi o maşină de activişti ai opoziţiei. Opoziţia a primit nişte informaţii şi ne spune că vom asista la o variantă pur românească a fraudei electorale. Autocarele cotesc din strada principală şi intră pe o stradă plină de gropi la Voluntari.

"Liste suplimentare"

Este unul din locurile unde Partidul Social Democrat - fost comunist - se bucură de o susţinere clară. Afişele lor albastre sunt lipite pe fiecare stâlp. Figura serioasă, încrezătoare a Premierului Năstase se zăreşte la tot pasul. Autocarele parchează pe o stradă lăturalnică iar pasagerii intră într'o secţie de votare dela şcoala generală. Pe margine, ţigănci în fuste înflorate, în culori ţipătoare, privesc în linişte. Se aud lătraturi de câini şi cotcodăcit. Echipa de fotbal locală se antrenează pe un teren viran al nimănui, încercuit de un gard de fier rupt. O jumătate de oră mai târziu, unul din autocare pleacă în viteză. Îl urmărim. O maşină neagră, care părea să însoţească autocarele, încetineşte şi ne urmăreşte pe noi o vreme. Autocarele întorc, apucă pe o scurtătură şi ies pe artera principală spre Braşov. Noi o luăm pe alt drum şi scăpăm de maşina neagră. Apoi reuşim să prindem din urmă cele două autocare, pe autostradă. La Voluntari, unde se opriseră iniţial autocarele, ziariştii află că pasagerii votaseră pe *"listele suplimentare"*, care sunt de găsit la toate cele 17.000 de secţii de votare. Pe aceste liste ar trebui să se înregistreze şi să voteze alegătorii aflaţi în deplasare.

Cărţile de identitate

Organizaţiile non-guvernamentale, care au trimis observatori la alegeri, afirmă însă că listele dau cale liberă unei fraude de proporţii. Tradiţional, Românii votează cu buletinul de identitate, care e ştampilat după vot. Deşi aceste buletine de identitate sunt încă valabile, cei mai mulţi Români au acum cărţi de identitate noi, laminate, care au fost introduse în ultimii cinci ani. Pe acestea se lipeşte un fel de timbru după ce persoana votează. Dar acest timbru poate fi dezlipit foarte uşor. *"Potrivit informaţiilor pe care le avem, pasagerii din autocare au de gând să voteze de patru ori azi"*, spune Silvia Ionescu, şeful filialei Partidului Democrat din sectorul 3. Din câte a aflat opoziţia, cei din autocar intenţionau să voteze o dată în Bucureşti, apoi la Voluntari şi încă de două ori înainte de a reveni în Capitală.

Râs nervos

Aflăm mai târziu că, de teama interesului crescând al presei faţă de *"excursia"* lor, pasagerii din autocar s'au oprit la un restaurant din Sinaia. Ne întoarcem la sediul PSD din Bucureşti iar purtătorul de cuvânt al partidului, Titus Corlăţean, neagă insistent că partidul său ar fi pus la cale o fraudă. De fapt, spune el, *"avem informaţii privind nereguli puse la cale de opoziţie"*.

La ora 19:30, în faţa cabinelor de votare din Gara de Nord, peste 200 de persoane stăteau la coadă. În difuzoare, se fac auzite anunţuri către cei dela coadă - în care li se spune că pot vota şi la alte secţii - amestecate cu anunţuri privind mersul trenurilor. Şeful secţiei de votare râde nervos când îl întreb ce siguranţă are că persoanele care votează aici nu votează şi la ele acasă. *"Noi suntem oameni cinstiţi,"* îmi spune. *"Şi, oricum, cred că Biroul Electoral Central va verifica numele."*

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

Din presa străină

LA UN AN DELA EŞUAREA MEMORANDUMULUI KOZAK

Occidentului nu i-a convenit, în primul rând, că Memorandumul Kozak, deja pus de acord şi parafat de părţile implicate, era *"un plan rusesc"* şi, în al doilea rând, că în timpul dezbaterii acestuia s'a luat în calcul necesitatea desfăşurării în Transnistria a unei operaţiuni militare de garantare a păcii sub egida Moscovei. Împotriva acestui document se pronunţase, într'o discuţie la telefon cu Vladimir Putin, chiar şi preşedintele de atunci al Organizaţiei pentru Securitate şi Cooperare în Europa (OSCE), Yaap de Hoop Scheffer, actualmente secretarul general al Organizaţiei Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), notează revista lunară rusă *Eurasia*.

Şi Rusia, şi OSCE sunt părţi garante în acest proces de negocieri, de aceea, după eşuarea procedurii de semnare a Memorandumului Kozak, ele au fost nevoite să-şi clarifice relaţiile, pentru a putea depăşi conflictul mocnit şi pentru a elabora o poziţie consolidată pe viitor. Tocmai acestui lucru i-au fost dedicate consultările părţilor garante din acest an. Drept bază pentru dialog a fost propus proiectul elaborat de intermediari, prezentat încă înaintea Memorandumului rus. A fost pus de acord un nou plan de lucru, însă îndeplinirea prevederilor acestuia nu a putut fi asigurată din mers.

Prin urmare, după nenumărate amânări, reprezentanţii părţilor aflate în conflict au luat, totuşi, loc la masa negocierilor, pentru a face în mod oficial schimb de propuneri privind viitoarea reglementare.

Chişinăul a propus un proiect în mare parte asemănător Memorandumului eşuat, în timp ce Tiraspolul a solicitat semnarea *"Declaraţei privind aprobarea de către popoarele Republicii Moldova şi Republicii Transnistrene Moldoveneşti* (RTM) *a unui stat federativ"*.

De altfel, după cele întâmplate, Tiraspolul s'a pomenit într'o situaţie mai avantajoasă, consideră publicaţia rusă. Autorităţile dela Tiraspol au declarat că actuala conducere dela Chişinău *"nu este capabilă să ajungă la o înţelegere"* şi au atenţionat că în condiţiile date vor fi nevoite să-şi înăsprească cererile privind viitoarele garanţii de securitate pentru Transnistria.

În proiectul de declaraţie sus-amintit, Tiraspolul a revenit la vechea sa formulă privind construirea unui stat federativ cu doi subiecţi cu drepturi egale, în timp ce Memorandumul rus prevedea o schemă ceva mai complicată de construire a unei federaţii asimetrice, ceea ce asigura o poziţie prioritară pentru Republica Moldova şi, în acelaşi timp, un statut suficient de independent pentru regiunea transnistreană, care obţinea posibilitatea de a-şi apăra interesele şi la nivel unistatal, subliniază revista *Eurasia*.

Părţile garante, în schimb, au propus organizarea unor contacte bilaterale la nivel superior, lucru imposibil de realizat, ţinând cont de relaţiile tensionate dintre liderul moldovean şi cel transnistrean. Teoretic, o asemenea întrevedere ar putea avea loc doar înainte de semnarea unui nou acord final. Însă, se întreabă revista rusă, se va reuşi oare elaborarea unui asemenea document înainte de alegerile parlamentare din Republica Moldova, din Februarie 2005, în urma cărora actualii lideri ai ţării ar putea fi înlocuiţi, iar Partidul Comuniştilor aflat la guvernare ar putea rămâne fără o majoritate constituţională în parlament, majoritate necesară pentru ratificarea documentului final?

Potrivit şefului misiunii OSCE în Republica Moldova, William Hill, dacă părţile vor respecta planul de lucru fixat, ele vor putea ajunge la unele acorduri, însă nu se poate afirma că acest lucru va reuşi în mod sigur. Şi noul reprezentant al Federaţiei Ruse în cadrul formatului de negocieri, Valeri Nesteruşkin, a fost precaut în pronosticurile sale, declarând că *"negocierile înaintează în mod dificil"*.

Dintre observatorii moldoveni intervievaţi de corespondentul publicaţiei *Eurasia*, majoritatea au afirmat că până la alegerile parlamentare nu trebue aşteptat nici un progres în procesul de reglementare. Numai preşedintele Comisiei parlamentare pentru drepturile omului şi ale minorităţilor naţionale, Mihail Sidorov, a declarat că mai este încă timp şi că partidul aflat la guvernare în Republica Moldova este capabil să-l folosească în mod util pentru a-şi onora promisiunea electorală, aceea de a pune capăt conflictului transnistrean.

Desigur, atingerea acestui obiectiv nu este un lucru realist, în condiţiile în care nu se ajunge la un consens între cosponsorii străini ai procesului de reglementare, inclusiv în ceea ce priveşte formatul viitoarei operaţiuni de garantare a păcii şi îndeplinirea de către Rusia a acordului dela *summit*-ul OSCE dela Istanbul din 1999, referitor la retragerea contingentului militar şi muniţiilor statului rus din Transnistria. Statele occidentale insistă asupra transferării misiunii de menţinere a păcii de sub egida contingentului ruso-moldovean-transnistrean în cea a OSCE, pentru a exclude sau a ţine sub control prezenţa militară rusă în regiune.

Potrivit publicaţiei ruse, în discuţiile pe marginea Tratatului CFE, Occidentul practic şantajează Rusia, insistând asupra lichidării prezenţei sale militare în Republica Moldova şi Georgia. Mai mult decât atât, în aceste dispute din spatele culiselor se implică din ce în ce mai mulţi participanţi influenţi. De exemplu, Uniunea Europeană (UE). Astfel, statele din UE şi SUA au luat deja nişte măsuri discriminatorii faţă de liderii transnistreni, interzicând intrarea acestora pe teritoriile lor, deoarece aceştia s'au opus retragerii armatelor ruse din regiune, conchide critic revista rusă.